

Europeiska unionens officiella tidning

C 206

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

Sextioandra årgången

17 juni 2019

Innehållsförteckning

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2019/C 206/01	Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i>	1
---------------	--	---

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2019/C 206/02	Förenade målen C-473/17 och C-546/17: Domstolens dom (första avdelningen) av den 11 april 2019 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Supremo — Spanien) — Repsol Butano SA (C-473/17), DISA Gas SAU (C-546/17) mot Administración del Estado. (Begäran om förhandsavgörande — Energi — Gasolsektorn — Konsumentskydd — Skyldighet av allmänt ekonomiskt intresse — Högsta pris för gasolflaskor — Hemleveransskyldighet — Artikel 106 FEUF — Direktiv 2003/55/EG, 2009/73/EG och 2006/123/EG — Tolkning av domen av den 20 april 2010, Federutility m.fl. (C-265/08, EU:C:2010:205) — Proportionalitetsprincipen)	2
2019/C 206/03	Mål C-483/17: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 11 april 2019 (begäran om förhandsavgörande från Court of Appeal — Irland) — Neculai Tarola mot Minister for Social Protection (Begäran om förhandsavgörande — Unionsmedborgarskap — Fri rörlighet för personer — Direktiv 2004/38/EG — Rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier — Artikel 7.1 a — Arbetstagare eller egenföretagare — Artikel 7.3 c — Upphållsrätt för längre tid än tre månader — Medborgare i en medlemsstat som har förvärvsarbetat i en annan medlemsstat i femton dagar — Ofrivillig arbetslöshet — Ställningen som arbetstagare eller egenföretagare bibehålls under minst sex månader — Rätt till arbetslöshetsersättning (jobseeker's allowance))	3

SV

2019/C 206/04	Mål C-501/17: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 4 april 2019 (begäran om förhandsavgörande från Landgericht Köln — Tyskland) — Germanwings GmbH mot Wolfgang Pauels (Begäran om förhandsavgörande — Lufttransport — Förordning (EG) nr 261/2004 — Artikel 5.3 — Kompensation till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar — Räckvidd — Undantag från kompensationskyldigheten — Begreppet "extraordinära omständigheter" — Skada på ett flygplansdäck till följd av ett främmande föremål på banan på en flygplats)	4
2019/C 206/05	C-558/17 P: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 4 april 2019 — OZ mot Europeiska investeringsbanken (EIB) (Överklagande — Personalmål — Europeiska investeringsbankens (EIB) personal — Sexuella trakasserier — Utredning inom ramen för programmet Dignity at work — Avslag på ett klagomål avseende mobbning — Talan om ogiltigförklaring av EIB:s ordförandes beslut att avslå klagomålet — Skadestånd)	4
2019/C 206/06	Förenade målen C-582/17 och C-583/17: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 2 april 2019 (begäran om förhandsavgörande från Raad van State — Nederländerna) — Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie mot H. (C-582/17), R. (C-583/17) (Begäran om förhandsavgörande — Fastställande av vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd — Förordning (EU) nr 604/2013 — Artikel 18.1 b — d — Artikel 23.1 — Artikel 24.1 — Återtagandeförfarande — Ansvarighetskriterier — Ny ansökan som lämnas in i en annan medlemsstat — Artikel 20.5 — Förfarandet för fastställande av ansvarig medlemsstat pågår — Återkallande av ansökan — Artikel 27 — Rättsmedel)	5
2019/C 206/07	Mål C-603/17: Domstolens dom (första avdelningen) av den 11 april 2019 (begäran om förhandsavgörande från Supreme Court of the United Kingdom — Förenade Kungariket) — Peter Bosworth, Colin Hurley mot Arcadia Petroleum Limited m.fl. (Begäran om förhandsavgörande — Ett område med frihet, säkerhet och rättvisa — Civilrättsligt samarbete — Lugano II-konventionen — Domstols behörighet, erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område — Avdelning II, avsnitt 5 (artiklarna 18 — 21) — Domstols behörighet med avseende på anställningsavtal)	6
2019/C 206/08	Mål C-617/17: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 3 april 2019 (begäran om förhandsavgörande från Sąd Najwyższy — Polen) — Powszechny Zakład Ubezpieczeń na Życie S.A. mot Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Begäran om förhandsavgörande — Konkurrens — Artikel 82 EG — Missbruk av dominerande ställning — Förordning (EG) nr 1/2003 — Artikel 3.1 — Tillämpning av nationella konkurrensregler — En nationell konkurrensmyndighets beslut att ålägga konkurrensskadeavgift enligt nationell rätt och böter enligt unionsrätten — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Artikel 50 — Principen ne bis in idem — Tillämplighet)	7
2019/C 206/09	Mål C-638/17: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 11 april 2019 (begäran om förhandsavgörande från Lietuvos vyriausiosios administracinis teismas — Litauen) — förfarande som anhängiggjorts av Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (Begäran om förhandsavgörande — Strukturen och skattesatserna för punktskatten på tobaksvaror — Direktiv 2011/64/EU — Artikel 4.1 a — Begreppet "cigararer eller cigariller" — Tobaksrullar med yttre täckblad av naturtobak med ett ytterligare skikt i papper som delvis täcker det yttre täckbladet)	8
2019/C 206/10	Mål C-690/17: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 11 april 2019 (begäran om förhandsavgörande från Oberlandesgericht Düsseldorf — Tyskland) — ÖKO-Test Verlag GmbH mot Dr. Rudolf Liebe Nachf. GmbH & Co.KG (Begäran om förhandsavgörande — Immaterialrätt — Varumärken — Förordning (EG) nr 207/2009 — Artikel 9.1 — Direktiv 2008/95/EG — Artikel 5.1 och 5.2 — Rättigheter som är knutna till varumärket — Individuellt varumärke som består av ett testmärke)	9

2019/C 206/11	Mål C-691/17: Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 11 april 2019 (begäran om förhandsavgörande från Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Ungern) — PORR Építési Kft. mot Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (Begäran om förhandsavgörande — Beskattning — Gemensamt system för mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Rätt till avdrag för ingående mervärdesskatt — Artikel 199.1 a — Omvänd betalningsskyldighet — Tjänstemottagarens felaktiga erläggande av mervärdesskatt till tjänestetillhandahållarna på grundval av en faktura som felaktigt upprättats enligt reglerna för det ordinarie mervärdesskattesystemet — Beslut i vilket skattemyndigheten konstaterar en skatteskuld som belastar tjänstemottagaren och avslår ett yrkande om avdrag — Skattemyndighetens underlåtenhet att undersöka möjligheterna till återbetalning av skatten) 10	10
2019/C 206/12	Mål C-699/17: Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 4 april 2019 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgerichtshof — Österrike) — förfarande som anhängiggjorts av Allianz Vorsorgekasse AG (Begäran om förhandsavgörande — Offentlig upphandling — Ingående av anslutningsavtal med en yrkesanknuten försäkringskassa som ansvarar för förvaltningen av avgifterna för avgångsvederlag — Ingående av avtalet kräver godkännande från de anställda eller deras företrädare — Direktiv 2014/24/EU — Artiklarna 49 och 56 FEUF — Principerna om likabehandling och icke-diskriminering — Skyldighet att lämna insyn) 11	11
2019/C 206/13	Förenade målen C-29/18, C-30/18 och C-44/18: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 11 april 2019 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Superior de Justicia de Galicia — Spanien) — Cobra Servicios Auxiliares SA mot José David Sánchez Iglesias (C-29/18), José Ramón Fiuza Asorey (C-30/18), Jesús Valiño Lopez (C-44/18), FOGASA (C-29/18 och C-44/18), Incatema SL (Begäran om förhandsavgörande — Socialpolitik — Direktiv 1999/70/EG — Ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP — Klausul 4 — Icke-diskrimineringsprincipen — Begreppet "anställningsvillkor" — Jämförbara situationer — Skäl — Begreppet objektiva "grunder" — Ersättning vid uppsägning på saklig grund av ett avtal om tillsvidareanställning — Lägre ersättning utbetalas vid uppsägning av ett avtal om visstidsanställning "för en viss uppgift") 12	12
2019/C 206/14	Mål C-139/18 P: Domstolens dom (första avdelningen) av den 3 april 2019 — CJ mot Europeiskt centrum för förebyggande och kontroll av sjukdomar (Överklagande — Personalmål — Kontraktsanställd — Europeiskt centrum för förebyggande och kontroll av sjukdomar (ECDC) — Bedömningsrapport — Bedömningsförfarandet för år 2011 — Talan om ogiltigförklaring av beslutet att avsluta bedömningsrapporten) 12	12
2019/C 206/15	Mål C-214/18: Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 10 april 2019 (begäran om förhandsavgörande från Sąd Rejonowy w Sopocie Wydział I Cywilny — Polen) — förfarande som anhängiggjorts av H. W. (Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 2006/112/EG — Mervärdesskatt — Förrättningsman — Tvångsverkställighet — Arvode som fastställs i lag — Förvaltningspraxis hos de behöriga nationella myndigheterna som innebär att arvodesbeloppet anses inbegripa mervärdesskatt — Principerna om neutralitet och proportionalitet) 13	13
2019/C 206/16	Mål C-254/18: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 11 april 2019 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État — Frankrike) — Syndicat des cadres de la sécurité intérieure mot Premier ministre, Ministre de l'Intérieur, Ministre de l'Action et des Comptes publics (Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 2003/88/EG — Arbetstidens förläggning — Skydd för arbetstagares säkerhet och hälsa — Begränsning av veckoarbetstiden — Beräkningsperiod — Löpande eller fast — Avvikelser — Polistjänstemän) 14	14
2019/C 206/17	Mål C-266/18: Domstolens dom (första avdelningen) av den 3 april 2019 (begäran om förhandsavgörande från Sąd Okręgowy w Poznaniu — Polen) — Aqua Med sp. z o.o. mot Irena Skóra (Begäran om förhandsavgörande — Konsumentskydd — Direktiv 93/13/EEG — Oskäligen villkor i konsumentavtal — Artikel 1.2 — Direktivets tillämpningsområde — Villkor om territoriell behörighet för den domstol som bestäms enligt allmänna regler — Artikel 6.1 — Prövning ex officio av huruvida villkoret är oskäligt — Artikel 7.1 — Den nationella domstolens skyldigheter och behörighet) 14	14

2019/C 206/18	Mål C-282/18 P: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 10 april 2019 — The Green Effort Ltd mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO), Fédération internationale de l'automobile (FIA) (Överklagande — EU-varumärke — Överklagandeförfarande — Tidsfrister — Elektronisk delgivning — Beräkning av tidsfrister)	15
2019/C 206/19	Mål C-288/18: Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 11 april 2019 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden — Nederländerna) — X BV mot Staatssecretaris van Financiën (Begäran om förhandsavgörande — Gemensamma tulltaxan — Klassificering av varor — Kombinerade nomenklaturen — Undernummer 85285100 och 85285940 — Monitorer med platt bildskärm med flytande kristaller som kan visa signaler från system för automatisk databehandling — Avtalet om handel med informationsteknikprodukter)	16
2019/C 206/20	Mål C-295/18: Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 11 april 2019 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal da Relação do Porto — Portugal) — Mediterranean Shipping Company (Portugal) — Agentes de Navegação S.A. mot Banco Comercial Português SA, Caixa Geral de Depósitos, SA (Begäran om förhandsavgörande — Betaltjänster på den inre marknaden — Direktiv 2007/64/EG — Artiklarna 2 och 58 — Tillämpningsområde — Betaltjänstanvändare — Begrepp — Genomförande av en autogireringsorder som har utfärdats av en tredje part gällande ett konto som denna part inte är innehavare av — Innehavaren av det debiterade kontot har inte gett sitt medgivande — Icke auktoriserad betalningstransaktion)	16
2019/C 206/21	Mål C-464/18: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 11 april 2019 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado de lo Mercantil no1 de Gerona — Spanien) — ZX mot Ryanair DAC (Begäran om förhandsavgörande — Civilrättsligt samarbete — Förordning (EU) nr 1215/2012 — Fastställelse av vilken domstol som är behörig att pröva en begäran om kompensation på grund av en försenad flygning Artikel 7 led 5 — Verksamheten vid en filial — Artikel 26 — Tyst medgivande — Nödvändighet av att svaranden går i svaromål)	17
2019/C 206/22	Mål C-155/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 22 februari 2019 — Federazione Italiana Giuoco Calcio (FIGC), Consorzio Ge.Se.Av. S. c. arl mot De Vellis Servizi Globali Srl	18
2019/C 206/23	Mål C-156/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 22 februari 2019 — Federazione Italiana Giuoco Calcio (FIGC), Consorzio Ge.Se.Av. S. c. arl mot De Vellis Servizi Globali Srl	19
2019/C 206/24	Mål C-168/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Corte dei Conti — Sezione giurisdizionale per la Regione Puglia (Italien) den 25 februari 2019 — HB mot Istituto Nazionale della Previdenza Sociale	20
2019/C 206/25	Mål C-169/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Corte dei Conti — Sezione giurisdizionale per la Regione Puglia (Italien) den 25 februari 2019 — IC mot Istituto Nazionale della Previdenza Sociale	21
2019/C 206/26	Mål C-191/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Frankfurt am Main (Tyskland) den 27 februari 2019 — OI mot Air Nostrum Lineas Aereas del Mediterraneo SA	22
2019/C 206/27	Mål C-209/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Saarbrücken (Tyskland) den 5 mars 2019 — SM mot Sparkasse Saarbrücken	22
2019/C 206/28	Mål C-216/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgericht Berlin (Tyskland) den 11 mars 2019 — WQ mot Land Berlin	24
2019/C 206/29	Mål C-219/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 11 mars 2019 — Parsec Fondazione Parco delle Scienze e della Cultura mot Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Autorità nazionale anticorruzione (ANAC)	25

2019/C 206/30	Mål C-238/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgericht Hannover (Tyskland) den 20 mars 2019 — EZ mot Förbundsrepubliken Tyskland.	25
2019/C 206/31	Mål C-242/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunalul București (Rumänien) den 20 mars 2019 — CHEP Equipment Pooling NV mot Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București — Serviciul Soluționare Contestații, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București — Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți	27
2019/C 206/32	Mål C-249/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunalul București (Rumänien) den 25 mars 2019 — JE mot KF	28
2019/C 206/33	Mål C-253/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal da Relação de Guimarães (Portugal) den 26 mars 2019 — MH, NI mot OJ, Novo Banco SA	28
2019/C 206/34	Mål C-254/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av High Court (Irland) den 26 mars 2019 — Friends of the Irish Environment Limited mot An Bord Pleanála	29
2019/C 206/35	Mål C-255/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London (Förenade kungariket) den 26 mars 2019 — Secretary of State for the Home Department mot O A.	30
2019/C 206/36	Mål C-257/19: Talan väckt den 26 mars 2019 — Europeiska kommissionen mot Irland.	31
2019/C 206/37	Mål C-263/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Fővárosi Törvényszék (Ungern) den 28 mars 2019 — T-Systems Magyarországi Zrt. med flera mot Közbiztonsági Hatóság Közbiztonsági Döntőbizottság med flera.	32
2019/C 206/38	Mål C-265/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av High Court (Irland) den 29 mars 2019 — Recorded Artists Actors Performers Ltd mot Phonographic Performance (Ireland) Ltd, Minister for Jobs Enterprise and Innovation, Ireland, Attorney General	33
2019/C 206/39	Mål C-275/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Supremo Tribunal de Justiça (Portugal) den 2 april 2019 — Sportingbet PLC, Internet Opportunity Entertainment Ltd mot Santa Casa da Misericórdia de Lisboa, Sporting Club de Braga, Sporting Club de Braga — Futebol, SAD.	34
2019/C 206/40	Mål C-276/19: Talan väckt den 1 april 2019 — Europeiska kommissionen mot Förenade kungariket och Nordirland.	35
2019/C 206/41	Mål C-282/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale di Napoli (Italien) den 3 april 2019 — YT m.fl. mot Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca; Ufficio Scolastico Regionale per la Campania ...	36
2019/C 206/42	Mål C-286/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal d'instance d'Aulnay-sous-Bois (Frankrike) den 5 april 2019 — JE, KF mot XL Airways SA	37
2019/C 206/43	Mål C-288/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Finanzgericht des Saarlandes (Tyskland) den 9 april 2019 — QM mot Finanzamt Saarbrücken	38

Tribunalen

2019/C 206/44	Mål T-226/17: Tribunalens dom av den 11 april 2019 — Adapta Color mot EUIPO — Coatings Foreign IP (Rustproof System ADAPTA) (EU-varumärke — Ogiltighetsförfarande — EU-ordmärket Rustproof system ADAPTA — Partiell ogiltighetsförklaring av överklagandenämnden — Absolut registreringshinder — Beskrivande karaktär — Artikel 7.1 c i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 7.1 c i förordning (EU) 2017/1001) — Avsaknad av särskiljningsförmåga som förvärvats till följd av användning — Artikel 7.3 i förordning nr 207/2009 (nu artikel 7.3 i förordning 2017/1001) — Åsidosättande av rätten att yttra sig — Motiveringsskyldighet — Artikel 75 i förordning nr 207/2009 (nu artikel 94 i förordning nr 2017/1001) — Bevisning som åberopats för första gången vid tribunalen)	40
2019/C 206/45	Mål T-481/18: Tribunalens beslut av den 8 april 2019 — Electroquímica Onubense mot Echa (Reach — Sökanden företräds av en advokat som inte har ställning som utomstående — Uppenbart att talan ska avvisas).	41
2019/C 206/46	Mål T-79/19 R: Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 2 april 2019 — Lantmännen och Lantmännen Agroetanol mot kommissionen (Interimistiskt förfarande — Konkurrens — Förlkningsförfarande — Tillgång till handlingar — Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte).	41
2019/C 206/47	Mål T-99/19: Talan väckt den 18 februari 2019 — Magnan mot kommissionen	42
2019/C 206/48	Mål T-158/19: Talan väckt den 15 mars 2019 — Breyer mot kommissionen	44
2019/C 206/49	Mål T-174/19: Talan väckt den 22 mars 2019 — Vincenti mot EUIPO	45
2019/C 206/50	Mål T-181/19: Talan väckt den 27 mars 2019 — Dickmanns mot EUIPO	47
2019/C 206/51	Mål T-192/19: Överklagande ingett den 4 april 2019 — Ceramica Flaminia mot EUIPO — Ceramica Cielo (goclean)	48
2019/C 206/52	Mål T-193/19: Talan väckt den 4 april 2019 — Achema och Achema Gas Trade mot kommissionen	50
2019/C 206/53	Mål T-195/19: Talan väckt den 3 april 2019 — GEA Group mot kommissionen	51
2019/C 206/54	Mål T-197/19: Talan väckt den 4 april 2019 — Wiegand-Glashüttenwerke mot kommissionen	51
2019/C 206/55	Mål T-199/19: Talan väckt den 4 april 2019 — Glaswerk Ernstthal mot kommissionen	53
2019/C 206/56	Mål T-204/19: Talan väckt den 5 april 2019 — BL och BM mot rådet m.fl.	55
2019/C 206/57	Mål T-206/19: Talan väckt den 5 april 2019 — Egger Beschichtungswerk Marienmünster mot kommissionen	57
2019/C 206/58	Mål T-207/19: Talan väckt den 5 april 2019 — Yara Brunsbüttel mot kommissionen	59
2019/C 206/59	Mål T-208/19: Talan väckt den 5 april 2019 — Nolte Holzwerkstoff mot kommissionen	60

2019/C 206/60	Mål T-215/19: Talan väckt den 8 april 2019 — Glatfelter Gernsbach mot kommissionen.	62
2019/C 206/61	Mål T-216/19: Talan väckt den 8 april 2019 — Glatfelter Steinfurt mot kommissionen.	64
2019/C 206/62	Mål T-217/19: Talan väckt den 8 april 2019 — Schott mot kommissionen.	65
2019/C 206/63	Mål T-218/19: Talan väckt den 8 april 2019 — Evonik Degussa mot kommissionen.	67
2019/C 206/64	Mål T-219/19: Talan väckt den 8 april 2019 — Julius Schulte Trebsen mot kommissionen.	69
2019/C 206/65	Mål T-220/19: Talan väckt den 8 april 2019 — Mitsubishi Polyester Film mot kommissionen.	70
2019/C 206/66	Mål T-221/19: Talan väckt den 8 april 2019 — Nippon Gases Deutschland mot kommissionen.	71
2019/C 206/67	Mål T-222/19: Talan väckt den 8 april 2019 — Sappi Alfeld mot kommissionen.	73
2019/C 206/68	Mål T-223/19: Talan väckt den 8 april 2019 — Clariant Produkte (Deutschland) mot kommissionen.	74
2019/C 206/69	Mål T-224/19: Talan väckt den 9 april 2019 — Metsä Tissue mot kommissionen.	76
2019/C 206/70	Mål T-225/19: Talan väckt den 9 april 2019 — Linde Gas mot kommissionen.	78
2019/C 206/71	Mål T-226/19: Talan väckt den 9 april 2019 — Radici Chimica Deutschland mot kommissionen.	79
2019/C 206/72	Mål T-227/19: Talan väckt den 9 april 2019 — Ronal mot kommissionen.	80
2019/C 206/73	Mål T-228/19: Talan väckt den 9 april 2019 — Hüttenwerke Krupp Mannesmann mot kommissionen.	82
2019/C 206/74	Mål T-229/19: Talan väckt den 8 april 2019 — AlzChem Trostberg mot kommissionen.	83
2019/C 206/75	Mål T-230/19: Talan väckt den 9 april 2019 — Evonik Functional Solutions mot kommissionen.	85
2019/C 206/76	Mål T-235/19: Talan väckt den 4 april 2019 — HIM mot kommissionen.	87
2019/C 206/77	Mål T-242/19: Talan väckt den 9 april 2019 — Giant Electric Vehicle Kunshan mot kommissionen.	87
2019/C 206/78	Mål T-243/19: Talan väckt den 9 april 2019 — Giant Electric Vehicle Kunshan mot kommissionen.	88

2019/C 206/79	Mål T-244/19: Överklagande ingett den 11 april 2019 — Café Camelo mot EUIPO — Camel Brand (CAMEL BRAND FOOD PRODUCTS)	90
2019/C 206/80	Mål T-247/19: Talan väckt den 12 april 2019 — Thunus m.fl. mot EIB	91
2019/C 206/81	Mål T-261/19: Överklagande ingett den 18 april 2019 — Stada Arzneimittel mot EUIPO — Optima Naturals (OptiMar)	93
2019/C 206/82	Mål T-262/19: Överklagande ingett den 17 april 2019 — Jakober mot EUIPO (Formen på en kopp)	93
2019/C 206/83	Mål T-264/19: Överklagande ingett den 18 april 2019 — nanoPET Pharma mot EUIPO — Miltenyi Biotec (viscover)	94
2019/C 206/84	Mål T-265/19: Talan väckt den 19 april 2019 — Italien mot kommissionen.	95
2019/C 206/85	Mål T-600/16: Tribunalens beslut av den 17 april 2019 — Bandilla m.fl. mot EIB.	96
2019/C 206/86	Mål T-191/17: Tribunalens beslut av den 15 april 2019 — Boehringer Ingelheim International mot kommissionen	97
2019/C 206/87	Mål T-202/18: Tribunalens beslut av den 11 april 2019 — Bruel mot kommissionen	97
2019/C 206/88	Mål T-4/19: Tribunalens beslut av den 12 april 2019 — Hankintatukku Arno Latvus mot EUIPO — Triaz Group (VIVANIA)	97

IV

*(Upplysningar)*UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH
ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning**(2019/C 206/01)***Senaste offentliggörandet**

EUT C 187, 3.6.2019

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 182, 27.5.2019

EUT C 172, 20.5.2019

EUT C 164, 13.5.2019

EUT C 155, 6.5.2019

EUT C 148, 29.4.2019

EUT C 139, 15.4.2019

Dessa texter är tillgängliga på

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (första avdelningen) av den 11 april 2019 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Supremo — Spanien) — Repsol Butano SA (C-473/17), DISA Gas SAU (C-546/17) mot Administración del Estado.

(Förenade målen C-473/17 och C-546/17) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Energi — Gasolsektorn — Konsumentskydd — Skyldighet av allmänt ekonomiskt intresse — Högsta pris för gasolflaskor — Hemleveransskyldighet — Artikel 106 FEUF — Direktiv 2003/55/EG, 2009/73/EG och 2006/123/EG — Tolkning av domen av den 20 april 2010, Federutility m.fl. (C-265/08, EU:C:2010:205) — Proportionalitetsprincipen)

(2019/C 206/02)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Supremo

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Repsol Butano SA (C-473/17), DISA Gas SAU (C-546/17)

Motpart: Administración del Estado Saken

Ytterligare deltagare vid rättegången: Redexis Gas SL, Repsol Butano SA (C-546/17)

Domslut

Villkoret om proportionalitet i artikel 15.3 c i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden ska tolkas på så sätt att det inte utgör hinder för bestämmelser, såsom de som är aktuella i de nationella målen, i vilka det fastställs ett högsta pris för gasolflaskor och vissa aktörer åläggs att utföra hemleverans av denna gas, förutsatt att dessa åtgärder endast bibehålls under en begränsad tid och inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå det mål av allmänt ekonomiskt intresse som eftersträvas.

⁽¹⁾ EUT C 382, 13.11.2017.
EUT C 412, 4.12.2017.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 11 april 2019 (begäran om förhandsavgörande från Court of Appeal — Irland) — Neculai Tarola mot Minister for Social Protection

(Mål C-483/17) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Unionsmedborgarskap — Fri rörlighet för personer — Direktiv 2004/38/EG — Rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier — Artikel 7.1 a — Arbetstagare eller egenföretagare — Artikel 7.3 c — Upphållsrätt för längre tid än tre månader — Medborgare i en medlemsstat som har förvärvat arbetat i en annan medlemsstat i femton dagar — Ofrivillig arbetslöshet — Ställningen som arbetstagare eller egenföretagare bibehålls under minst sex månader — Rätt till arbetslöshetsersättning (jobseeker's allowance))

(2019/C 206/03)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Court of Appeal

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Neculai Tarola

Motpart: Minister for Social Protection

Domslut

Artikel 7.1 a och 7.3 c i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG ska tolkas så, att en medborgare i en medlemsstat som har utövat sin rätt till fri rörlighet och som i en annan medlemsstat har förvärvat ställning som arbetstagare eller egenföretagare i den mening som avses i artikel 7.1 a i direktivet till följd av att personen har varit yrkesverksam i två veckor på annat sätt än inom ramen för ett tidsbegränsat anställningsavtal, och som sedan blir ofrivilligt arbetslös, behåller sin ställning som arbetstagare eller egenföretagare i ytterligare minst sex månader i den mening som avses i dessa bestämmelser, förutsatt att personen har anmält sig som arbetssökande vid en behörig arbetsförmedling.

Det ankommer på den hänskjutande domstolen att fastsälla huruvida nämnda medborgare med tillämpning av principen om likabehandling som säkerställs i artikel 24.1 i direktiv 2004/38, följaktligen har rätt till socialt bistånd eller, i förekommande fall, sociala trygghetsförmåner på samma grunder som om vederbörande vore medborgare i den mottagande medlemsstaten.

⁽¹⁾ EUT C 347, 16.10.2017.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 4 april 2019 (begäran om förhandsavgörande från Landgericht Köln — Tyskland) — Germanwings GmbH mot Wolfgang Pauels

(Mål C-501/17) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Lufttransport — Förordning (EG) nr 261/2004 — Artikel 5.3 — Kompensation till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar — Räckvidd — Undantag från kompensationskyldigheten — Begreppet ”extraordinära omständigheter” — Skada på ett flygplansdäck till följd av ett främmande föremål på banan på en flygplats)

(2019/C 206/04)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Köln

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Germanwings GmbH

Motpart: Wolfgang Pauels

Domslut

Artikel 5.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91, jämförd med skäl 14 i förordning nr 261/2004, ska tolkas så, att en skada på ett flygplansdäck som beror på att det legat ett främmande föremål, såsom löst skräp, på banan på en flygplats omfattas av begreppet ”extraordinära omständigheter”, i den mening som avses i denna bestämmelse.

För att befrias från skyldigheten att kompensera passagerarna enligt artikel 7 i förordning nr 261/2004, ska ett lufttrafikföretag vars flyg har försenats kraftigt på grund av en sådan ”extraordinär omständighet” emellertid visa att det har använt sig av alla tillgängliga resurser i form av personal eller utrustning och finansiella medel, för att undvika att bytet av det däck som skadats av ett främmande föremål, såsom löst skräp, på banan på en flygplats leder till att den berörda flygningen kraftigt försenas.

⁽¹⁾ EUT C 392, 20.11.2017.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 4 april 2019 — OZ mot Europeiska investeringsbanken (EIB)

(C-558/17 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Personalmål — Europeiska investeringsbankens (EIB) personal — Sexuella trakasserier — Utredning inom ramen för programmet Dignity at work — Avslag på ett klagomål avseende mobbning — Talan om ogiltigförklaring av EIB:s ordförandes beslut att avslå klagomålet — Skadestånd)

(2019/C 206/05)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: OZ (ombud: B. Maréchal, avocat)

Övrig part i målet: Europeiska investeringsbanken (ombud: K. Carr och G. Faedo, biträdda av A. Dal Ferro, avvocato)

Domslut

- 1) Europeiska unionens tribunals dom av den 13 juli 2017, OZ/EIB (T-607/16, ej publicerad, EU:T:2017:495), upphävs, såvitt avser den del där tribunalen ogillade dels skadeståndsyrkandena i OZ:s talan vilka grundade sig på Europeiska investeringsbankens (EIB) ansvar för det rättsstridiga handlande som påstods ha ägt rum inom ramen för utredningsförfarandet, inbegripet åsidosättandet av OZ:s rätt att yttra sig under rättvisa former, dels yrkandena om ogiltigförklaring i nämnda talan.
- 2) Överklagandet ogillas i övrigt.
- 3) Europeiska investeringsbankens ordförandes beslut av den 16 oktober 2015 att inte vidta några åtgärder med anledning av OZ:s klagomål om sexuella trakasserier ogiltigförklaras.
- 4) Talan ogillas i övrigt.
- 5) Europeiska investeringsbanken ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de rättegångskostnader som OZ har haft såväl i förfarandet i första instans som i överklagandeförfarandet.

(¹) EUT C 437, 18.12.2017.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 2 april 2019 (begäran om förhandsavgörande från Raad van State — Nederländerna) — Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie mot H. (C-582/17), R. (C-583/17)

(Förenade målen C-582/17 och C-583/17) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Fastställande av vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd — Förordning (EU) nr 604/2013 — Artikel 18.1 b — d — Artikel 23.1 — Artikel 24.1 — Återtagandeförfarande — Ansvarighetskriterier — Ny ansökan som lämnas in i en annan medlemsstat — Artikel 20.5 — Förfarandet för fastställande av ansvarig medlemsstat pågår — Återkallande av ansökan — Artikel 27 — Rättsmedel)

(2019/C 206/06)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Raad van State

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Motpart: H. (C-582/17), R. (C-583/17)

Domslut

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 av den 26 juni 2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat ska tolkas på så sätt att följande gäller för en tredjelandsmedborgare som efter att ha gett in en ansökan om internationellt skydd i en medlemsstat lämnar den medlemsstaten och sedan ger in en ny ansökan om internationellt skydd i en annan medlemsstat:

- Tredjelandsmedborgaren har i princip inte rätt att till stöd för ett överklagande enligt artikel 27.1 i förordningen av ett överföringsbeslut som fattats avseende honom eller henne i den andra medlemsstaten åberopa det ansvarskriterium som anges i artikel 9 i förordningen.
- Tredjelandsmedborgaren får undantagsvis, till stöd för ett sådant överklagande, åberopa nämnda ansvarskriterium i ett fall som omfattas av artikel 20.5 i förordningen, under förutsättning att han eller hon har inkommit med uppgifter till den behöriga myndigheten i den anmodande medlemsstaten som klart visar att den staten ska anses vara ansvarig medlemsstat för prövningen av ansökan enligt nämnda ansvarskriterium.

(¹) EUT C 424, 11.12.2017

Domstolens dom (första avdelningen) av den 11 april 2019 (begäran om förhandsavgörande från Supreme Court of the United Kingdom — Förenade Kungariket) — Peter Bosworth, Colin Hurley mot Arcadia Petroleum Limited m.fl.

(Mål C-603/17) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Ett område med frihet, säkerhet och rättvisa — Civilrättsligt samarbete — Lugano II-konventionen — Domstols behörighet, erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område — Avdelning II, avsnitt 5 (artiklarna 18 — 21) — Domstols behörighet med avseende på anställningsavtal)

(2019/C 206/07)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Supreme Court of the United Kingdom

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Peter Bosworth, Colin Hurley

Motpart: Arcadia Petroleum Limited and others

Domslut

Bestämmelserna i avdelning II, avsnitt 5 (artiklarna 18–21) i konventionen om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, undertecknad den 30 oktober 2007 och godkänd på gemenskapens vägnar genom rådets beslut 2009/430/EG av den 27 november 2008, ska tolkas så, att ett avtal mellan ett företag och en fysisk person som utför arbetet som ledare för företaget inte ger upphov till ett förhållande mellan dem där företagsledaren är underordnad företaget, och kan således inte anses utgöra ett "anställningsavtal" i den mening som avses i dessa bestämmelser, när företagsledaren har möjlighet att ange eller faktiskt anger villkoren för avtalet, samt har en självständig befogenhet att kontrollera den löpande förvaltningen av företaget och hur det egna arbetet utförs, även om aktieägaren eller aktieägarna i företaget har rätt att avsluta avtalet.

⁽¹⁾ EUT C 437, 18.12.2017.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 3 april 2019 (begäran om förhandsavgörande från Sąd Najwyższy — Polen) — Powszechny Zakład Ubezpieczeń na Życie S.A. mot Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

(Mål C-617/17) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Konkurrens — Artikel 82 EG — Missbruk av dominerande ställning — Förordning (EG) nr 1/2003 — Artikel 3.1 — Tillämpning av nationella konkurrensregler — En nationell konkurrensmyndighets beslut att ålägga konkurrensskadeavgift enligt nationell rätt och böter enligt unionsrätten — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Artikel 50 — Principen ne bis in idem — Tillämplighet)

(2019/C 206/08)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Najwyższy

Parter i det nationella målet

Klagande: Powszechny Zakład Ubezpieczeń na Życie S.A.

Motpart: Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Ytterligare deltagare i rättegången: Edward Dętka, Mirosław Krzyszczak, Zakład Projektowania i Programowania Systemów Sterowania Atempol Sp. z o.o. w Piekarach Śląskich, Ommer Polska Sp. z o.o. w Krapkowicach, Glimat Marcinek i S-ka spółka jawna w Gliwicach, Jastrzębskie Zakłady Remontowe Dźwigi Sp. z o.o. w Jastrzębiu Zdroju, Petrofer-Polska Sp. z o.o. w Nowinach, Pietrzak B. B. Beata Pietrzak, Bogdan Pietrzak Spółka jawna w Katowicach, Ewelina Baranowska, Przemysław Nikiel, Tomasz Woźniak, Spółdzielnia Kółek Rolniczych w Bielinach, Lech Marchlewski, Zakład Przetwórstwa Drobiu Marica spółka jawna J.M.E.K. Wróbel sp. jawna w Bielsku Białej, HTS Polska Sp. z o.o., Paco Cases Andrzej Paczkowski, Piotr Paczkowski spółka jawna w Puszczykowie, Bożena Kubalańca, Zbigniew Arczykowski, Przedsiębiorstwo Produkcji Handlu i Usług Unipasz Sp. z o.o. w Radzikowicach, Janusz Walocha, Marek Grzegolec

Domslut

Principen ne bis in idem som föreskrivs i artikel 50 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, proklamerad den 7 december 2000 i Nice, ska tolkas så, att den inte utgör hinder för att en nationell konkurrensmyndighet i ett och samma beslut ålägger ett företag såväl en konkurrensskadeavgift för överträdelse av de nationella konkurrensreglerna som böter för överträdelse av artikel 82 EG. I en sådan situation ska den nationella konkurrensmyndigheten emellertid försäkra sig om att sanktionsåtgärderna vid en sammantagen bedömning står i proportion till den begångna överträdelsen.

⁽¹⁾ EUT C 104, 19.3.2018

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 11 april 2019 (begäran om förhandsavgörande från Lietuvos vyriausioji administracinis teismas — Litauen) — förfarande som anhängiggjorts av Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Mål C-638/17) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Strukturen och skattesatserna för punktskatten på tobaksvaror — Direktiv 2011/64/EU — Artikel 4.1 a — Begreppet ”cigarrer eller cigariller” — Tobaksrullar med yttre täckblad av naturtobak med ett ytterligare skikt i papper som delvis täcker det yttre täckbladet)

(2019/C 206/09)

Rättegångsspråk: litauiska

Hänskjutande domstol

Lietuvos vyriausioji administracinis teismas

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Ytterligare deltagare i rättegången: ”Skonis ir kvapas” UAB

Domslut

Artikel 4.1 a i rådets direktiv 2011/64/EU av den 21 juni om strukturen och skattesatserna för punktskatten på tobaksvaror ska tolkas så, att tobaksprodukter av det slag som är aktuella i det nationella målet, där en del av det yttre täckbladet av naturtobak täcks av ett ytterligare skikt av papper i höjd med filtret, som gör att dessa produkter visuellt liknar cigaretter, tillhör kategorin cigarrer eller cigariller, i den mening som avses i denna bestämmelse.

(¹) EUT C 52, 12.2.2018.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 11 april 2019 (begäran om förhandsavgörande från Oberlandesgericht Düsseldorf — Tyskland) — ÖKO-Test Verlag GmbH mot Dr. Rudolf Liebe Nachf. GmbH & Co.KG

(Mål C-690/17) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Immaterialrätt — Varumärken — Förordning (EG) nr 207/2009 — Artikel 9.1 — Direktiv 2008/95/EG — Artikel 5.1 och 5.2 — Rättigheter som är knutna till varumärket — Individuellt varumärke som består av ett testmärke)

(2019/C 206/10)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberlandesgericht Düsseldorf

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande, svarande och klagande efter anslutningsöverklagande: ÖKO-Test Verlag GmbH

Svarande, klagande och motpart efter anslutningsöverklagande: Dr. Rudolf Liebe Nachf. GmbH & Co.KG

Domslut

- 1) Artikel 9.1 a och b i rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om [EU-varumärken] och artikel 5.1 a och b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/95/EG av den 22 oktober 2008 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar ska tolkas så, att de inte ger innehavaren av ett individuellt varumärke som består av ett testmärke rätt att motsätta sig att tredje man anbringar ett kännetecken som är identiskt med eller liknar det varumärket på varor som varken är identiska med eller av liknande slag som de varor eller tjänster för vilka varumärket är registrerat.

- 2) Artikel 9.1 c i förordning nr 207/2009 och artikel 5.2 i direktiv 2008/95 ska tolkas så, att de ger innehavaren av ett känt individuellt varumärke som består av ett testmärke rätt att motsätta sig att tredje man anbringar ett kännetecken som är identiskt med eller liknar det varumärket på varor som varken är identiska med eller av liknande slag som de varor för vilka varumärket är registrerat, förutsatt att det kan visas att tredje man genom nämnda anbringande drar otillbörlig fördel av eller anbringandet är till förfång för varumärkets särskiljningsförmåga eller renommé och att nämnda tredje man i det fallet inte har visat att det föreligger ”skälig anledning” i den mening som avses i dessa bestämmelser till att ett sådant anbringande sker.

(¹) EUT C 112, 26.3.2018.

Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 11 april 2019 (begäran om förhandsavgörande från Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Ungern) — PORR Építési Kft. mot Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Mål C-691/17) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Beskattning — Gemensamt system för mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Rätt till avdrag för ingående mervärdesskatt — Artikel 199.1 a — Omvänd betalningsskyldighet — Tjänstemottagarens felaktiga erläggande av mervärdesskatt till tjänstetillhandahållarna på grundval av en faktura som felaktigt upprättats enligt reglerna för det ordinarie mervärdesskattesystemet — Beslut i vilket skattemyndigheten konstaterar en skatteskuld som belastar tjänstemottagaren och avslår ett yrkande om avdrag — Skattemyndighetens underlåtenhet att undersöka möjligheterna till återbetalning av skatten)

(2019/C 206/11)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: PORR Építési Kft.

Motpart: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Domslut

Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, i dess lydelse enligt rådets direktiv 2010/45/EU av den 13 juli 2010, samt principerna om skatteneutralitet och effektivitet ska tolkas så, att de inte utgör hinder för en praxis hos skattemyndigheten som innebär att denna myndighet, i en situation där det inte föreligger några misstankar om bedrägeri, nekar ett företag rätt till avdrag för mervärdesskatt som detta företag, i egenskap av förvärvare av tjänster, felaktigt har betalat till tillhandahållaren av dessa tjänster på grundval av en faktura som den sistnämnde har upprättat i enlighet med reglerna för det ordinarie mervärdesskattesystemet, trots att den relevanta transaktionen var hänförlig till förfarandet för omvänd betalningsskyldighet, utan att skattemyndigheten

— innan den nekar avdragsrätt, prövar om fakturautfärdaren kan återbetala det felaktigt erlagda mervärdesskattebeloppet till fakturamottagaren och får rätta fakturan inom ramen för ett förfarande för självrättelse, i enlighet med tillämplig nationell lagstiftning, för att få tillbaka den skatt som felaktigt har betalats in till statskassan, eller

— beslutar att själv till mottagaren av denna faktura betala tillbaka den mervärdesskatt som mottagaren av fakturan felaktigt har erlagt till fakturautfärdaren och som fakturautfärdaren därefter felaktigt har betalat in till statskassan.

För det fall det visar sig vara omöjligt eller orimligt svårt för förvärvaren av tjänsterna att få tillbaka den felaktigt fakturerade mervärdesskatten från tjänstetillhandahållaren, särskilt vid tillhandahållarens insolvens, är det dock, med hänsyn till dessa principer, påkallat att förvärvaren av tjänsterna kan rikta sina återbetalningskrav direkt mot skattemyndigheten.

(¹) EUT C 112, 26.3.2018.

Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 4 april 2019 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgerichtshof — Österrike) — förfarande som anhängiggjorts av Allianz Vorsorgekasse AG

(Mål C-699/17) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Offentlig upphandling — Ingående av anslutningsavtal med en yrkesanknuten försäkringskassa som ansvarar för förvaltningen av avgifterna för avgångsvederlag — Ingåendet av avtalet kräver godkännande från de anställda eller deras företrädare — Direktiv 2014/24/EU — Artiklarna 49 och 56 FEUF — Principerna om likabehandling och icke-diskriminering — Skyldighet att lämna insyn)

(2019/C 206/12)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgerichtshof

Part i målet vid den nationella domstolen

Allianz Vorsorgekasse AG

Ytterligare deltagare i rättegången: Bundestheater-Holding GmbH, Burgtheater GmbH, Wiener Staatsoper GmbH, Volksoper Wien GmbH, ART for ART Theaterservice GmbH, fair-finance Vorsorgekasse AG

Domslut

Artiklarna 49 och 56 FEUF, principerna om likabehandling och icke-diskriminering samt skyldigheten att lämna insyn ska tolkas så, att de är tillämpliga på ingåendet av ett anslutningsavtal mellan en arbetsgivare, som är ett offentligrättsligt organ, och en yrkesanknuten försäkringskassa, avseende förvaltning och investering av de avgifter som ska finansiera de avgångsvederlag som arbetsgivaren betalar till de anställda, även om ingåendet av ett sådant avtal inte bara är beroende av arbetsgivarens vilja utan även kräver godkännande från antingen personalen eller företagsrådet.

(¹) EUT C 104, 19.3.2018.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 11 april 2019 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Superior de Justicia de Galicia — Spanien) — Cobra Servicios Auxiliares SA mot José David Sánchez Iglesias (C-29/18), José Ramón Fiuza Asorey (C-30/18), Jesús Valiño Lopez (C-44/18), FOGASA (C-29/18 och C-44/18), Incatema SL

(Förenade målen C-29/18, C-30/18 och C-44/18) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Socialpolitik — Direktiv 1999/70/EG — Ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP — Klausul 4 — Icke-diskrimineringsprincipen — Begreppet "anställningsvillkor" — Jämförbara situationer — Skäl — Begreppet objektiva "grunder" — Ersättning vid uppsägning på saklig grund av ett avtal om tillsvidareanställning — Lägre ersättning utbetalas vid uppsägning av ett avtal om visstidsanställning "för en viss uppgift")

(2019/C 206/13)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Cobra Servicios Auxiliares SA

Motparter: José David Sánchez Iglesias (C-29/18), José Ramón Fiuza Asorey (C-30/18), Jesús Valiño Lopez (C-44/18), FOGASA (C-29/18 och C-44/18), Incatema SL

Domslut

Klausul 4.1 i ramavtalet om visstidsarbete, undertecknat den 18 mars 1999, som återfinns i bilagan till rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP ska tolkas så, att den inte utgör hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken, i en situation såsom den som är aktuell i de nationella målen, uppsägning av ett serviceavtal som har ingåtts mellan arbetsgivaren och en av dess kunder, dels lett till uppsägning av avtal om visstidsanställning för en viss uppgift mellan arbetsgivaren och vissa arbetstagare, dels medfört en kollektiv uppsägning på objektiva grunder av tillsvidareanställda arbetstagare hos samma arbetsgivare, och där den ersättning som utbetalas till de förstnämnda arbetstagarna på grund av avslutande av anställningsförhållandet är lägre än den som beviljas tillsvidareanställda arbetstagare.

⁽¹⁾ EUT C 142, 23.4.2018.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 3 april 2019 — CJ mot Europeiskt centrum för förebyggande och kontroll av sjukdomar

(Mål C-139/18 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Personalmål — Kontraktsanställd — Europeiskt centrum för förebyggande och kontroll av sjukdomar (ECDC) — Bedömningsrapport — Bedömningsförfarandet för år 2011 — Talan om ogiltigförklaring av beslutet att avsluta bedömningsrapporten)

(2019/C 206/14)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: CJ (ombud: V. Kolias, dikigoros)

Övrig part i målet: Europeiskt centrum för förebyggande och kontroll av sjukdomar (ombud: J. Mannheim, A. Daume, D. Waelbroeck och A. Duron, avocats)

Domslut

- 1) Europeiska unionens tribunals dom av den 13 december 2017, CJ/ECDC (T-602/16, ej publicerad, EU:T:2017:893), upphävs.
- 2) Beslutet från den bedömningsansvarige vid Europeiskt centrum för förebyggande och kontroll av sjukdomar (ECDC) av den 21 september 2015, varigenom CJ:s bedömningsrapport för år 2011 blev slutgiltig, ogiltigförklaras.
- 3) Europeiskt centrum för förebyggande och kontroll av sjukdomar ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de rättegångskostnader som uppkommit för CJ såväl i första som i andra instans.

(¹) EUT C 211, 18.6.2018.

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 10 april 2019 (begäran om förhandsavgörande från Sąd Rejonowy w Sopocie Wydział I Cywilny — Polen) — förfarande som anhängiggjorts av H. W.

(Mål C-214/18) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 2006/112/EG — Mervärdesskatt — Förrättningsman — Tvångsverkställighet — Arvode som fastställs i lag — Förvaltningspraxis hos de behöriga nationella myndigheterna som innebär att arvodesbeloppet anses inbegripa mervärdesskatt — Principerna om neutralitet och proportionalitet)

(2019/C 206/15)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Rejonowy w Sopocie

Parter i målet vid den nationella domstolen

H. W.

Ytterligare deltagare i rättegången: PSM "K", Aleksandra Treder, i egenskap av förrättningsman vid Sąd Rejonowy w Sopocie

Domslut

Bestämmelserna i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, i dess lydelse enligt rådets direktiv 2013/43/EU av den 22 juli 2013, samt principen om mervärdesskattens neutralitet och proportionalitetsprincipen ska tolkas så, att de inte utgör hinder för en förvaltningspraxis hos de behöriga nationella myndigheterna, såsom den som är i fråga i det nationella målet, som innebär att den mervärdesskatt som är hänförlig till de tjänster som tillhandahålls av en förrättningsman inom ramen för ett utskökningsförfarande ska anses vara inbegripen i det arvode som denne erhåller.

(¹) EUT C 259, 23.7.2018.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 11 april 2019 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État — Frankrike) — Syndicat des cadres de la sécurité intérieure mot Premier ministre, Ministre de l'Intérieur, Ministre de l'Action et des Comptes publics

(Mål C-254/18) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 2003/88/EG — Arbetstidens förläggning — Skydd för arbetstagares säkerhet och hälsa — Begränsning av veckoarbetstiden — Beräkningsperiod — Löpande eller fast — Avvikelser — Polistjänstemän)

(2019/C 206/16)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Syndicat des cadres de la sécurité intérieure

Svarande: Premier ministre, Ministre de l'Intérieur, Ministre de l'Action et des Comptes publics

Domslut

Artiklarna 6 b, 16 b och 19 första stycket i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden ska tolkas så, att de inte utgör hinder mot nationell lagstiftning som för fastställandet av den genomsnittliga veckoarbetstiden föreskriver beräkningsperioder som börjar och slutar vid fasta kalenderdagar, under förutsättning att denna lagstiftning innehåller mekanismer som gör det möjligt att säkerställa att den genomsnittliga maximala veckoarbetstiden om 48 timmar iakttas under varje sexmånadersperiod som omfattar två på varandra följande fasta beräkningsperioder.

⁽¹⁾ EUT C 211, 18.6.2018.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 3 april 2019 (begäran om förhandsavgörande från Sąd Okręgowy w Poznaniu — Polen) — Aqua Med sp. z o.o. mot Irena Skóra

(Mål C-266/18) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Konsumentskydd — Direktiv 93/13/EEG — Oskäliga villkor i konsumentavtal — Artikel 1.2 — Direktivets tillämpningsområde — Villkor om territoriell behörighet för den domstol som bestäms enligt allmänna regler — Artikel 6.1 — Prövning ex officio av huruvida villkoret är oskäligt — Artikel 7.1 — Den nationella domstolens skyldigheter och behörighet)

(2019/C 206/17)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Okręgowy w Poznaniu

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Aqua Med sp. z o.o.

Motpart: Irena Skóra

Domslut

- 1) Artikel 1.2 i rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal ska tolkas på så sätt att direktivets tillämpningsområde omfattar ett avtalsvillkor, såsom det som är aktuellt i det nationella målet, som i fråga om bestämmande av domstols behörighet vid tvister mellan avtalsparterna generellt hänvisar till tillämplig nationell rätt.
- 2) Artikel 7.1 i direktiv 93/13 ska tolkas på så sätt att den inte utgör hinder för processuella regler till vilka det hänvisas i ett avtalsvillkor och enligt vilka näringsidkaren, i samband med en talan i vilken det hävdas att konsumenten inte har fullgjort ett avtal, kan välja mellan den behöriga domstolen på den ort där svaranden har hemvist och den behöriga domstolen på den ort där avtalet ska fullgöras, såvida inte valet av den ort där avtalet ska fullgöras för konsumenten medför sådana processuella villkor som kan utgöra en orimlig inskränkning av den rätt till ett effektivt rättsmedel som följer av unionens rättsordning, vilket det ankommer på den nationella domstolen att kontrollera.

⁽¹⁾ EUT C 249, 16.7.2018.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 10 april 2019 — The Green Effort Ltd mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO), Fédération internationale de l'automobile (FIA)

(Mål C-282/18 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — EU-varumärke — Överklagandeförfarande — Tidsfrister — Elektronisk delgivning — Beräkning av tidsfrister)

(2019/C 206/18)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: The Green Effort Ltd (ombud: A. Ziehm, Rechtsanwalt)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) (ombud: A. Folliard-Monguiral), Fédération internationale de l'automobile (FIA) (ombud: M. Hawkins, solicitor, T. Dolde och K. Lüder, Rechtsanwälte)

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) The Green Effort Limited ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) och Fédération internationale de l'automobile (FIA).

⁽¹⁾ EUT C 285, 13.8.2018

Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 11 april 2019 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden — Nederländerna) — X BV mot Staatssecretaris van Financiën

(Mål C-288/18) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Gemensamma tulltaxan — Klassificering av varor — Kombinerade nomenklaturen — Undernummer 85285100 och 85285940 — Monitorer med platt bildskärm med flytande kristaller som kan visa signaler från system för automatisk databehandling — Avtalet om handel med informationsteknikprodukter)

(2019/C 206/19)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: X BV

Motpart: Staatssecretaris van Financiën

Domslut

Kombinerade nomenklaturen i bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan, i dess lydelse enligt kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 927/2012 av den 9 oktober 2012, ska tolkas på så sätt att vid bedömningen av huruvida platta LCD-bildskärmar (med flytande kristaller) som är utformade och tillverkade för att visa såväl data från maskiner för automatisk databehandling som kompositvideosignaler från andra källor ska klassificeras enligt undernummer 85285100 i Kombinerade nomenklaturen eller enligt undernummer 85285940 i samma nomenklatur, så ska man — med hänvisning till samtliga kännetecken och objektiva egenskaper — bedöma såväl i vilken mån de är lämpade att användas för flera arbetsuppgifter som deras prestandanivå såvitt avser dessa arbetsuppgifter, för att avgöra om deras huvudsakliga funktion är att användas i ett system för automatisk databehandling. I detta sammanhang bör särskild vikt läggas vid huruvida de är konstruerade för närarbete. Huruvida bildskärmens användare och den person som behandlar eller för in uppgifter i maskinen för automatisk databehandling är en och samma person, är inte en relevant faktor vid denna bedömning.

⁽¹⁾ EUT C 276, 6.8.2018.

Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 11 april 2019 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal da Relação do Porto — Portugal) — Mediterranean Shipping Company (Portugal) — Agentes de Navegação S.A. mot Banco Comercial Português SA, Caixa Geral de Depósitos, SA

(Mål C-295/18) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Betaltjänster på den inre marknaden — Direktiv 2007/64/EG — Artiklarna 2 och 58 — Tillämpningsområde — Betaltjänstanvändare — Begrepp — Genomförande av en autogireringsorder som har utfärdats av en tredje part gällande ett konto som denna part inte är innehavare av — Innehavaren av det debiterade kontot har inte gett sitt medgivande — Icke auktoriserad betalningstransaktion)

(2019/C 206/20)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Tribunal da Relação do Porto

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Mediterranean Shipping Company (Portugal) — Agentes de Navegação S.A.

Motparter: Banco Comercial Português SA, Caixa Geral de Depósitos, SA

Domslut

- 1) Artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/64/EG av den 13 november 2007 om betaltjänster på den inre marknaden och om ändring av direktiven 97/7/EG, 2002/65/EG, 2005/60/EG och 2006/48/EG samt upphävande av direktiv 97/5/EG ska tolkas så, att genomförandet av autogireringar som initierats av betalningsmottagaren från ett betalkonto, vilket nämnda betalningsmottagare inte är innehavare av, och till vilka innehavaren av det konto som således debiteras inte har gett sitt medgivande, omfattas av begreppet betaltjänster i den mening som avses i nämnda bestämmelse.
- 2) Artikel 58 i direktiv 2007/64 ska tolkas så, att innehavaren av ett betalkonto från vilket autogireringar har genomförts utan betalkontoinnehavarens medgivande omfattas av begreppet betaltjänstanvändare i den mening som avses i direktivet.

⁽¹⁾ EUT C 259, 23.7.2018.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 11 april 2019 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado de lo Mercantil nº 1 de Girona — Spanien) — ZX mot Ryanair DAC

(Mål C-464/18) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Civilrättsligt samarbete — Förordning (EU) nr 1215/2012 — Fastställelse av vilken domstol som är behörig att pröva en begäran om kompensation på grund av en försenad flygning Artikel 7 led 5 — Verksamheten vid en filial — Artikel 26 — Tyst medgivande — Nödvändighet av att svaranden går i svaromål)

(2019/C 206/21)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de lo Mercantil nº 1 de Girona

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: ZX

Svarande: Ryanair DAC

Domslut

- 1) Artikel 7 led 5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, ska tolkas så, att en domstol i en medlemsstat inte är behörig att pröva en tvist avseende en talan om ersättning som med stöd av artikel 7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 väckts mot ett flygbolag som är etablerat i en annan medlemsstat, med hänvisning till att detta bolag har en filial inom domkretsen för den domstol där talan väckts, såvida denna filial inte har deltagit i det rättsliga förhållandet mellan flygbolaget och den berörda passageraren.
- 2) Artikel 26.1 i förordning nr 1215/2012 ska tolkas så, att den inte är tillämplig i ett sådant fall som det i det nationella målet, där svaranden varken har yttrat sig eller gått i svaromål.

⁽¹⁾ EUT C 392, 29.10.2018

Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 22 februari 2019 — Federazione Italiana Giuoco Calcio (FIGC), Consorzio Ge.Se.Av. S. c. arl mot De Vellis Servizi Globali Srl

(Mål C-155/19)

(2019/C 206/22)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i det nationella målet

Klagande: Federazione Italiana Giuoco Calcio (FIGC), Consorzio Ge.Se.Av. S. c. arl

Motpart: De Vellis Servizi Globali Srl

Tolkningsfrågor

1. Den första frågan

— Kan *Federazione calcistica italiana* (det italienska fotbollsförbundet), mot bakgrund av särdragen i den nationella idrottslagstiftningen, anses utgöra ett *offentligtorgan*, då det har inrättats för att tillgodose behov i det allmännas intresse, utan industriell eller kommersiell karaktär;

- uppfyller nämnda *förbund*, trots att det formellt sett inte har inrättats såsom en offentlig myndighet och att det grundas på medlemskap, det teleologiska kravet för att utgöra ett sådant organ genom att det omfattas av regelverket för en viss sektor (idrottssektorn) som organiserats efter en offentlig standardmodell och det är skyldigt att iaktta de principer och regler som har utarbetats av *Comitato olimpico nazionale italiano* (den italienska nationella olympiska kommittén) och internationella idrottsorganisationer, då den nationella offentliga enheten har erkänt att förbundet har ett idrottsligt syfte;
- kan ett sådant krav uppställas gentemot ett idrottsförbund såsom *Federazione italiana giuoco calcio* (det italienska fotbollsförbundet), som är självfinansierande, med avseende på verksamhet, såsom den som är i fråga i förevarande fall, som inte är av offentligt intresse, eller ska kravet att under alla omständigheter säkerställa tillämpning av bestämmelserna om offentlig upphandling när det organet tilldelar kontrakt till tredje man oavsett vilket slags kontrakt det rör sig om ges företräde?

2. Den andra frågan

- Ska, med beaktande av rättsförhållandet mellan C.O.N.I. (den italienska nationella olympiska kommittén) och F.I.G.C. — *Federazione Italiana Giuoco Calcio* (det italienska fotbollsförbundet), den förstnämnda kommittén anses ha ett bestämmande inflytande över det sistnämnda förbundet med hänsyn till rättsliga befogenheter såvitt avser fastställelse av associationens idrottsliga syfte, godkännande av årsbudgeten, tillsyn av förvaltningen och av att förbundet fungerar väl samt beslut om utseende av förvaltare;
- eller ska sådana befogenheter inte anses vara tillräckliga för att uppfylla kravet på *bestämmande offentligt inflytande* som är kännetecknande för *offentligrättsliga organ*, med beaktande av det stora inflytande som idrottsförbundens ordförande och företrädare har i den *olympiska kommitténs* viktigaste organ?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 22 februari 2019 — Federazione Italiana Giuoco Calcio (FIGC), Consorzio Ge.Se.Av. S. c. arl mot De Vellis Servizi Globali Srl

(Mål C-156/19)

(2019/C 206/23)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i det nationella målet

Klagande: Federazione Italiana Giuoco Calcio (FIGC), Consorzio Ge.Se.Av. S. c. arl

Motpart: De Vellis Servizi Globali Srl

Tolkningsfrågor

1. Den första frågan

- Kan *Federazione calcistica italiana* (det italienska fotbollsförbundet), mot bakgrund av särdragen i den nationella idrottslagstiftningen, anses utgöra ett *offentligrättsligt organ*, då det har inrättats för att tillgodose behov i det allmännas intresse, utan industriell eller kommersiell karaktär;
- uppfyller nämnda *förbund*, trots att det formellt sett inte har inrättats såsom en offentlig myndighet och att det grundas på medlemskap, det teleologiska kravet för att utgöra ett sådant organ genom att det omfattas av regelverket för en viss sektor (idrottssektorn) som organiserats efter en offentlig standardmodell och det är skyldigt att iaktta de principer och regler som har utarbetats av *Comitato olimpico nazionale italiano* (den italienska nationella olympiska kommittén) och internationella idrottsorganisationer, då den nationella offentliga enheten har erkänt att förbundet har ett idrottsligt syfte;
- kan ett sådant krav uppställas gentemot ett idrottsförbund såsom *Federazione italiana giuoco calcio* (det italienska fotbollsförbundet), som är självfinansierande, med avseende på verksamhet, såsom den som är i fråga i förevarande fall, som inte är av offentligt intresse, eller ska kravet att under alla omständigheter säkerställa tillämpning av bestämmelserna om offentlig upphandling när det organet tilldelar kontrakt till tredje man oavsett vilket slags kontrakt det rör sig om ges företräde?

2. Den andra frågan

- Ska, med beaktande av rättsförhållandet mellan C.O.N.I. (den italienska nationella olympiska kommittén) och F.I.G.C. — *Federazione Italiana Giuoco Calcio* (det italienska fotbollsförbundet), den förstnämnda kommittén anses ha ett bestämmande inflytande över det sistnämnda förbundet med hänsyn till rättsliga befogenheter såvitt avser fastställelse av associationens idrottsliga syfte, godkännande av årsbudgeten, tillsyn av förvaltningen och av att förbundet fungerar väl samt beslut om utseende av förvaltare;
- eller ska sådana befogenheter inte anses vara tillräckliga för att uppfylla kravet på *bestämmande offentligt inflytande* som är kännetecknande för *offentligrättsliga organ*, med beaktande av det stora inflytande som idrottsförbundens ordförande och företrädare har i den *olympiska kommitténs* viktigaste organ?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Corte dei Conti — Sezione giurisdizionale per la Regione Puglia (Italien) den 25 februari 2019 — HB mot Istituto Nazionale della Previdenza Sociale

(Mål C-168/19)

(2019/C 206/24)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Corte dei Conti — Sezione giurisdizionale per la Regione Puglia

Parter i det nationella målet

Klagande: HB

Motpart: Istituto Nazionale della Previdenza Sociale

Tolkningsfråga

Ska artiklarna 18 och 21 FEUF tolkas så, att de utgör hinder för att en medlemsstats lagstiftning föreskriver inkomstbeskattning av en person med hemvist i en annan medlemsstat som har förvärvat hela sin inkomst i den förstnämnda medlemsstaten men som inte är medborgare i den andra medlemsstaten, utan att denne ges rätt till skattelättnaderna i den sistnämnda medlemsstaten?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Corte dei Conti — Sezione giurisdizionale per la Regione Puglia (Italien) den 25 februari 2019 — IC mot Istituto Nazionale della Previdenza Sociale

(Mål C-169/19)

(2019/C 206/25)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Corte dei Conti — Sezione giurisdizionale per la Regione Puglia

Parter i det nationella målet

Klagande: IC

Motpart: Istituto Nazionale della Previdenza Sociale

Tolkningsfråga

Ska artiklarna 18 och 21 FEUF tolkas så, att de utgör hinder för att en medlemsstats lagstiftning föreskriver inkomstbeskattning av en person med hemvist i en annan medlemsstat som har förvärvat hela sin inkomst i den förstnämnda medlemsstaten men som inte är medborgare i den andra medlemsstaten, utan att denne ges rätt till skattelättnaderna i den sistnämnda medlemsstaten?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Frankfurt am Main (Tyskland) den 27 februari 2019 — OI mot Air Nostrum Lineas Aereas del Mediterraneo SA

(Mål C-191/19)

(2019/C 206/26)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Frankfurt am Main

Parter i det nationella målet

Klagande: OI

Motpart: Air Nostrum Lineas Aereas del Mediterraneo SA

Tolkningsfrågor

- 1 Utgör den omständigheten, att en passagerare, som infinder sig för incheckning på flygplatsen och som har en bekräftad platsreservation, mot sin vilja ombokas till en senare flygning, ett fall av nekad ombordstigning, i den mening som avses i artikel 4.3 i förordning nr 261/2004 ⁽¹⁾, om den flygning som den bekräftade platsreservationen avser ändå genomförs?
- 2 Om den första frågan besvaras jakande: Ska artikel 5.1 c iii i förordning nr 261/2004 tillämpas analogt i fall av nekad ombordstigning, i den mening som avses i artikel 4.3 i förordning nr 261/2004?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUTL 46, 17.2.2004, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Saarbrücken (Tyskland) den 5 mars 2019 — SM mot Sparkasse Saarbrücken

(Mål C-209/19)

(2019/C 206/27)

Rättegångsspråk: tyskland

Hänskjutande domstol

Landgericht Saarbrücken

Parter i det nationella målet

Kärande: SM

Svarande: Sparkasse Saarbrücken

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 10.2 p i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG ⁽¹⁾ av den 23 april 2008 om konsumentkreditavtal och om upphävande av rådets direktiv 87/102/EEG tolkas så, att den information som ska lämnas om "frist" eller "andra villkor för att utöva [ångerrätten]" även omfattar villkoren för när ångerfristen ska börja löpa?
- 2) Om fråga 1 besvaras jakande:

Utgör artikel 10.2 p i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG av den 23 april 2008 om konsumentkreditavtal och om upphävande av rådets direktiv 87/102/EEG hinder för en tolkning enligt vilken informationen om ångerrätt ska anses vara "klar" och "kortfattad", när den i sig inte till fullo nämner de obligatoriska uppgifter som måste lämnas för att ångerfristen ska börja löpa, utan i detta avseende i stället hänvisar till en nationell bestämmelse (i det nu aktuella fallet 492 § stycke 2 BGB, i dess lydelse till den 12 juni 2014), i vilken det i sin tur hänvisas till ytterligare nationella bestämmelser (i det nu aktuella fallet artikel 247 3–13 §§ EGBGB, i dess lydelse till den 12 juni 2014), och konsumenten därför tvingas läsa ett stort antal lagbestämmelser i olika lagar för att få klarhet i vilka obligatoriska uppgifter som måste ha angetts för att ångerfristen i samband med konsumentens låneavtal ska börja löpa?

- 3) Om fråga 2 besvaras nekande (och det i princip inte finns något att invända mot en hänvisning till nationella bestämmelser):

Utgör artikel 10.2 p i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG av den 23 april 2008 om konsumentkreditavtal och om upphävande av rådets direktiv 87/102/EEG hinder för en tolkning enligt vilken information om ångerrätt ska anses vara "klar" och "kortfattad", när hänvisningen till en nationell lagbestämmelse (i det nu aktuella fallet 492 § stycke 2 BGB, i dess lydelse från den 30 juli 2010 till den 12 juni 2014) och en vidare hänvisning i denna (i det nu aktuella fallet till artikel 247 3–13 §§ EGBGB, i dess lydelse från den 4 augusti 2011 till den 12 juni 2014) nödvändigtvis innebär att konsumenten, utöver att enbart läsa bestämmelser, dessutom tvingas göra en juridisk bedömning — till exempel av huruvida lånen har beviljats till villkor som är normala för avtal med inteckning i fast egendom som säkerhet och tillfällig finansiering av dessa eller huruvida det föreligger kopplade avtal — för att få klarhet i vilka obligatoriska uppgifter som måste lämnas för att ångerfristen ska börja löpa i samband med vederbörandes låneavtal?

⁽¹⁾ EUT L 133, 2008, s. 66.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgericht Berlin (Tyskland) den 11 mars 2019 — WQ
mot Land Berlin**

(Mål C-216/19)

(2019/C 206/28)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgericht Berlin

Parter i det nationella målet

Klagande: WQ

Motpart: Land Berlin

Tolkningsfrågor

- 1) Förfogar ägare av stödberättigande hektar över dessa, i den mening som avses i artikel 24.2 första meningen i förordning nr 1307/2013 ⁽¹⁾, om tredje man inte innehar någon särskild, från ägaren härledd, nyttjanderätt till de stödberättigande hektaren, eller förfogar tredje man, eller ingen, över marken om tredje man, utan nyttjanderätt, faktiskt använder marken för jordbruksändamål?
- 2) Ska "all areal som berättigade till utbetalningar under 2008 inom ramen för det system med samlat gårdsstöd eller det system för enhetlig arealersättning som föreskrivs i avdelning III respektive IVa i förordning (EG) nr 1782/2003 ⁽²⁾" i artikel 32.2 b i förordning nr 1307/2013 tolkas så, att arealerna under år 2008 skulle uppfylla de villkor som uppställs i avdelning III respektive IVa i förordning (EG) nr 1782/2003 för att berättiga till utbetalningar inom ramen för systemet med samlat gårdsstöd eller systemet för enhetlig arealersättning?
- 3) Om fråga 2 besvaras nekande: Ska "all areal som berättigade till utbetalningar under 2008 inom ramen för det system med samlat gårdsstöd eller det system för enhetlig arealersättning som föreskrivs i avdelning III respektive IVa i förordning (EG) nr 1782/2003" i artikel 32.2 b i förordning nr 1307/2013 tolkas så, att beskogad mark enligt artikel 31 i förordning (EG) nr 1257/1999 ⁽³⁾ enbart kan klassificeras som stödberättigande hektar, i den mening som avses i artikel 32.2 b i förordning (EG) nr 1307/2013, om marken används för arealuttag eller annan stödrättighet, i den mening som avses i artikel 44.1 eller artikel 54.1 i förordning (EG) nr 1782/2003?
- 4) Om fråga 3 besvaras nekande: Ska "all areal som berättigade till utbetalningar under 2008 inom ramen för det system med samlat gårdsstöd eller det system för enhetlig arealersättning som föreskrivs i avdelning III respektive IVa i förordning (EG) nr 1782/2003" i artikel 32.2 b i förordning nr 1307/2013 tolkas så, att beskogad mark enligt artikel 31 i förordning (EG) nr 1257/1999 enbart kan klassificeras som stödberättigande hektar, i den mening som avses i artikel 32.2 b i förordning (EG) nr 1307/2013, om jordbrukaren under 2008 lämnade in en ansökan enligt artikel 22.1 och/eller artikel 34.1 i förordning (EG) nr 1782/2003 och uppfyllde de övriga villkoren för direktstöd enligt avdelning III eller IVa?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013 av den 17 december 2013 om regler för direktstöd för jordbrukare inom de stödordningar som ingår i den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 637/2008 och rådets förordning (EG) nr 73/2009 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 608).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 1782/2003 av den 29 september 2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om ändring av förordningarna (EEG) nr 2019/93, (EG) nr 1452/2001, (EG) nr 1453/2001, (EG) nr 1454/2001, (EG) nr 1868/94, (EG) nr 1251/1999, (EG) nr 1254/1999, (EG) nr 1673/2000, (EEG) nr 2358/71 och (EG) nr 2529/2001 (EUT L 270, 21.10.2003, s. 1).

⁽³⁾ Rådets förordning (EG) nr 1257/1999 av den 17 maj 1999 om stöd från Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGF) till utveckling av landsbygden och om ändring och upphävande av vissa förordningar (EGT L 160, 26.6.1999, s. 80).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 11 mars 2019 — Parsec Fondazione Parco delle Scienze e della Cultura mot Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Autorità nazionale anticorruzione (ANAC)

(Mål C-219/19)

(2019/C 206/29)

Rättegångsspråk: Italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Parter i det nationella målet

Klagande: Parsec Fondazione Parco delle Scienze e della Cultura

Motparter: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Autorità nazionale anticorruzione (ANAC)

Tolkningsfråga

Utgör skäl 14 i förening med artiklarna 19.1 och 80.2 i direktiv 2014/24/EU ⁽¹⁾ hinder mot en sådan bestämmelse som artikel 46 i lagstiftningsdekret nr 50 av den 18 april 2016, varigenom Italien har införlivat direktiven 2014/23/EU ⁽²⁾, 2014/24/EU och 2014/25/EU ⁽³⁾ med sin nationella rättsordning, enligt vilken endast ekonomiska aktörer som har bildats i de juridiska former som anges däri får delta i upphandlingsförfaranden avseende ”arkitekt- och ingenjörstjänster”, vilket medför att ekonomiska aktörer som tillhandahåller sådana tjänster med användning av en annan juridisk form inte får delta i sådana upphandlingar?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG (EUT L 94, 2014, s. 65).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/23/EU av den 26 februari 2014 om tilldelning av koncessioner (EUT L 94, 2014, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/23/EU av den 26 februari 2014 om upphandling av enheter som är verksamma på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster och om upphävande av direktiv 2004/17/EG (EUT, L 94, 2014, s. 243).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgericht Hannover (Tyskland) den 20 mars 2019 — EZ mot Förbundsrepubliken Tyskland

(Mål C-238/19)

(2019/C 206/30)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgericht Hannover

Parter i det nationella målet

Klagande: EZ

Motpart: Förbundsrepubliken Tyskland

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 9.2 e i direktiv 2011/95/EU ⁽¹⁾ tolkas så, att kriteriet för "vägran att utföra militärtjänst i en konflikt" inte är att den berörda personen har vägrat utföra militärtjänst i ett formellt förfarande för sådan vägran, om ursprungslandets lagstiftning inte föreskriver en möjlighet att vägra militärtjänst?

2. Om fråga 1 ska besvaras jakande:

Skyddar artikel 9.2 e i direktiv 2011/95/EU genom kriteriet "vägran att utföra militärtjänst i en konflikt" även personer som efter att ett uppskov för militärtjänst har löpt ut inte inställer sig vid ursprungslandets militära förvaltning och undandrar sig obligatorisk inkallelse genom att fly?

3. Om fråga 2 ska besvaras jakande:

Ska artikel 9.2 e i direktiv 2011/95/EU tolkas så, att även för en värnpliktig som inte känner till vilken militär enhet han i framtiden kommer att tillhöra, skulle militärtjänsten direkt eller indirekt "innefatta brott eller handlingar som omfattas av skälen för undantag i artikel 12.2" endast på den grunden att de väpnade styrkorna i hans ursprungsland återkommande och systematiskt begår sådana brott eller handlingar med hjälp av värnpliktiga?

4. Ska artikel 9.3 i direktiv 2011/95/EU tolkas så, att det även i fall då förföljelse enligt artikel 9.2 e i direktiv 2011/95/EU föreligger, enligt artikel 2 d måste finnas ett samband mellan de skäl som anges i artikel 10 i direktiv 2011/95/EU och den förföljelse som anges i artikel 9.1 och 2 i direktiv 2011/95/EU eller avsaknaden av skydd mot sådan förföljelse?

5. För det fall att fråga 4 ska besvaras jakande:

Ska sambandet som avses i artikel 9.3 i direktiv 2011/95/EU, jämförd med artikel 2 d i samma direktiv, mellan förföljelsen genom åtal eller straff för vägran att utföra militärtjänst och skälen för förföljelse anses föreligga redan om åtal eller straff är knutet till vägran?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/95/EU av den 13 december 2011 om normer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd, för en enhetlig status för flyktingar eller personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande, och för innehålllet i det beviljade skyddet (EUT L 337, 2011, s. 9).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunalul București (Rumänien) den 20 mars 2019 — CHEP Equipment Pooling NV mot Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București — Serviciul Soluționare Contestații, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București — Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți

(Mål C-242/19)

(2019/C 206/31)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Tribunalul București

Parter i det nationella målet

Klagande: CHEP Equipment Pooling NV

Motparter: Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București — Serviciul Soluționare Contestații, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București — Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör transport av pallar från en medlemsstat till en annan medlemsstat i syfte att de ska hyras ut i den sistnämnda medlemsstaten till en beskattningsbar person som är etablerad och registrerad för mervärdesskatt i Rumänien en icke-överföring i enlighet med artikel 17.2 i direktiv [2006/112/EG] ⁽¹⁾?
- 2) Oberoende av svaret på den första frågan: Ska med beskattningsbar person enligt artikel 2.1 i direktiv 2008/9/EG ⁽²⁾ avses en beskattningsbar person i den mening som avses i artikel 9.1 i direktiv 2006/112/EG som inte är etablerad i den återbetalande medlemsstaten men som är etablerad inom en annan medlemsstats territorium, även om denna person är registrerad för mervärdesskatt eller är skyldig att låta registrera sig för mervärdesskatt i den återbetalande medlemsstaten?
- 3) Utgör villkoret att inte vara registrerad för mervärdesskatt i den återbetalande medlemsstaten mot bakgrund av bestämmelserna i direktiv 2008/9/EG ett ytterligare villkor utöver de som föreskrivs i artikel 3 i direktiv 2008/9/EG för att en beskattningsbar person som är etablerad i en annan medlemsstat men som inte är etablerad i den återbetalande medlemsstaten ska ha rätt till återbetalning i ett fall som det aktuella?
- 4) Ska artikel 3 i direktiv 2008/9/EG tolkas så, att den utgör hinder för en nationell administrativ praxis enligt vilken återbetalning av mervärdesskatt nekas på grund av att ett villkor inte är uppfyllt som föreskrivs enbart i den nationella lagstiftningen?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 2006, s. 1).

⁽²⁾ Rådets direktiv 2008/9/EG av den 12 februari 2008 om fastställande av närmare regler för återbetalning enligt direktiv 2006/112/EG av mervärdesskatt till beskattningsbara personer som inte är etablerade i den återbetalande medlemsstaten men i en annan medlemsstat (EUT L 44, 2008, s. 23).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunalul București (Rumänien) den 25 mars 2019 — JE mot KF

(Mål C-249/19)

(2019/C 206/32)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Tribunalul București

Parter i det nationella målet

Kärande: JE

Svarande: KF

Tolkningsfrågan

Europeiska unionens domstol ombeds att tolka bestämmelserna i artikel 10 i förordning (EU) nr 1259/2010 ⁽¹⁾, i vilka det stadgas att [”o]m tillämplig lag enligt artikel 5 eller artikel 8 saknar bestämmelser om äktenskapsskillnad eller inte ger makarna lika rätt till äktenskapsskillnad eller hemskillnad på grund av den ena makens kön, ska domstolslandets lag tillämpas”:

Ska uttrycket ”tillämplig lag enligt artikel 5 eller artikel 8 saknar bestämmelser om äktenskapsskillnad”

— tolkas restriktivt och bokstavligt, det vill säga så, att det endast omfattar den situation där den tillämpliga utländska lagen saknar bestämmelser om äktenskapsskillnad, eller extensivt så, att det även omfattar den situation där den tillämpliga utländska lagen medger äktenskapsskillnad, men enbart i undantagsfall, vilket innebär att det, innan det kan ansökas om äktenskapsskillnad, ska genomföras ett förfarande om hemskillnad för vilket domstolslandets lag inte innehåller motsvarande förfaranderegler?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EU) nr 1259/2010 av den 20 december 2010 om genomförande av ett fördjupat samarbete om tillämplig lag för äktenskapsskillnad och hemskillnad (EUT L 343, 2010, s. 10).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal da Relação de Guimarães (Portugal) den 26 mars 2019 — MH, NI mot OJ, Novo Banco SA

(Mål C-253/19)

(2019/C 206/33)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Tribunal da Relação de Guimarães

Parter i det nationella målet

Klagande: MH, NI

Motpart: OJ, Novo Banco SA

Tolkningsfråga

Är, enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2015/848, ⁽¹⁾ domstolarna i en medlemsstat behöriga att inleda ett huvudsolvensförfarande avseende en medborgare i den staten som har sin enda fasta egendom där, även om han eller hon har sin hemvist och sin familj och bedriver yrkesverksamhet som anställd i en annan medlemsstat?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/848 av den 20 maj 2015 om insolvensförfaranden (EUT L 141, 2015, s. 19).

Begäran om förhandsavgörande framställd av High Court (Irland) den 26 mars 2019 — Friends of the Irish Environment Limited mot An Bord Pleanála

(Mål C-254/19)

(2019/C 206/34)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

High Court (Irland)

Parter i det nationella målet

Klagande: Friends of the Irish Environment Limited

Motpart: An Bord Pleanála

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör ett beslut om förlängning av ett tillstånd ett sådant godkännande av ett projekt som omfattas av tillämpningsområdet för artikel 6.3 i rådets direktiv 92/43/EEG ⁽¹⁾ av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (nedan kallat livsmiljödirektivet)?
- 2) Är svaret på fråga 1) ovan beroende av något av följande överväganden?
 - a) Det tillstånd (som ska förlängas) beviljades i enlighet med en bestämmelse i nationell lagstiftning som inte införlivade livsmiljödirektivet på ett korrekt sätt, eftersom lagstiftningen felaktigt jämställde en lämplig bedömning i enlighet med livsmiljödirektivet med en miljökonsekvensbedömning i enlighet med MKB-direktivet (direktiv 2011/92/EU) ⁽²⁾.
 - b) Det tillstånd som ursprungligen beviljades innehåller inga uppgifter om huruvida ansökan behandlades i enlighet med steg 1 eller steg 2 i artikel 6.3 i livsmiljödirektivet och innehåller inte "fullständiga, exakta och slutgiltiga bedömningar och slutsatser, på grundval av vilka varje rimligt vetenskapligt tvivel kan skingras vad beträffar de planerade arbetenas påverkan på det berörda [området]" såsom krävs enligt mål C-404/09, kommissionen/Spanien ⁽³⁾.

- c) Den ursprungliga giltighetstiden för tillståndet har löpt ut och tillståndet har därför upphört att gälla för hela anläggningsprojektet. Inget anläggningsarbete får utföras i enlighet med tillståndet i avvaktan på dess eventuella förlängning.
- d) Inget anläggningsarbete har någonsin utförts i enlighet med tillståndet.
- 3) Om svaret på fråga 1) är jakande: Vilka faktorer måste den behöriga myndigheten ta hänsyn till vid utförandet av en kontrollundersökning enligt steg 1 enligt artikel 6.3 i livsmiljödirektivet? Krävs det exempelvis att den behöriga myndigheten tar hänsyn till något eller några av följande faktorer? i) Det har skett förändringar i de planerade anläggningsarbetena och i användningen. ii) Miljöförutsättningarna har förändrats, exempelvis genom att europeiska skyddsområden har utpekats efter tidpunkten för beslutet att bevilja tillstånd. iii) Nya relevanta vetenskapliga rön har tillkommit, såsom exempelvis mer aktuella undersökningar beträffande europeiska skyddsområdets särskilda naturvärden. Är den behöriga myndigheten alternativt skyldig att bedöma miljökonsekvenserna av hela anläggningsprojektet?
- 4) Är det någon skillnad mellan (i) ett tillstånd, som föreskriver en tidsgräns för en verksamhet (driftsfasen), och ii) ett tillstånd som endast föreskriver en tidsfrist för den period under vilken anläggningsarbetena kan äga rum (uppbyggnadsfasen), men som, under förutsättning att anläggningsarbetena slutförs inom denna tidsfrist, inte föreskriver någon tidsgräns för verksamheten eller driften?
- 5) I vilken utsträckning, om ens alls, är det en förutsättning för att en nationell domstol ska vara skyldig att i den mån det är möjligt tolka lagstiftningen i enlighet med bestämmelserna i livsmiljödirektivet och Århuskonventionen, att parterna i målet uttryckligen har tagit upp dessa tolkningsfrågor? Är den nationella domstolen mer specifikt skyldig att, om den nationella lagstiftningen föreskriver två beslutsprocesser varav endast den ena säkerställer efterlevnaden av livsmiljödirektivet, tolka den nationella lagstiftningen så, att endast den beslutsprocess som uppfyller kraven kan åberopas, trots att ingen av parterna i målet uttryckligen har framställt yrkanden om just denna tolkning?
- 6) Är den nationella domstolen, om svaret på fråga 2) a) ovan är att det är relevant att överväga om tillståndet (som ska förlängas) beviljades i enlighet med en bestämmelse i nationell lagstiftning som inte införlivade livsmiljödirektivet på ett korrekt sätt, skyldig att bortse från en bestämmelse i nationell processlagstiftning som hindrar en klagande från att ifrågasätta giltigheten av ett tidigare tillstånd (som löpt ut) i samband med en senare ansökan om tillstånd? Är en sådan bestämmelse i nationell processlagstiftning oförenlig med den skyldighet att vidta avhjälpande åtgärder som nyligen upprepades i mål C-348/15, Stadt Wiener ⁽⁴⁾?

⁽¹⁾ EGT L 206, 1992, s. 7; svensk specialutgåva, område 15, volym 011 s. 114

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/92/EU av den 13 december 2011 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt (EUT L 26, 2012, s. 1)

⁽³⁾ EU:C:2011:768

⁽⁴⁾ EU:C:2016:882

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London
(Förenade kungariket) den 26 mars 2019 — Secretary of State for the Home Department mot O A**

(Mål C-255/19)

(2019/C 206/35)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London

Parter i det nationella målet

Klagande: Secretary of State for the Home Department

Motpart: O A

Tolkningsfrågor

- 1) Ska ”skyddet i det land där han eller hon är medborgare”, i den mening som avses i artiklarna 11.1 e och 2 e i [skyddsgrundsdirektivet] ⁽¹⁾, tolkas så, att det avser statligt skydd?
- 2) Vid bedömningen av om motparten har en välgrundad fruktan för förföljelse i den mening som avses i artikel 2 e i [skyddsgrundsdirektivet] och om det finns skydd tillgängligt mot sådan förföljelse, enligt artikel 7 i [skyddsgrundsdirektivet], ska en ”skyddsbedömning” göras avseende båda dessa frågor och, om så är fallet, ska samma kriterier användas vid bedömningen i båda fallen?
- 3) Om man bortser från möjligheten att skydd kan finnas att tillgå från icke-statliga aktörer i enlighet med artikel 7.1 b och antar att fråga 1 ovan ska besvaras jakande, ska skyddets effektivitet eller tillgänglighet bedömas uteslutande med hänsyn till statliga aktörers skyddshandlingar/skyddsfunktioner eller kan även skyddshandlingar/skyddsfunktioner som utövas av privata aktörer (samhällsaktörer) såsom familjer och/eller klaner beaktas?
- 4) Är (såsom antas i förhållande till frågorna 2 och 3) de kriterier som ska tillämpas vid den ”skyddsbedömning” som ska genomföras när upphörande övervägs enligt artikel 11.1 e, samma som de som ska tillämpas inom ramen för artikel 7?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2004/83/EG av den 29 april 2004 om miniminormer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer skall betraktas som flyktingar eller som personer som av andra skäl behöver internationellt skydd samt om dessa personers rättsliga ställning och om innehållet i det beviljade skyddet (EUT L 304, 2004, s. 12).

Talan väckt den 26 mars 2019 — Europeiska kommissionen mot Irland

(Mål C-257/19)

(2019/C 206/36)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: S. L. Kaléda och N. Yerrell)

Svarande: Irland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Irland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 8.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/18/EG ⁽¹⁾ av den 23 april 2009 om grundläggande principer för utredning av olyckor i sjötransportsektorn och om ändring av rådets direktiv 1999/35/EG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/59/EG genom att inte inrätta ett utredningsorgan som i fråga om sin organisation, sin rättsliga struktur och sitt beslutsfattande är oberoende av varje part vars intressen skulle kunna stå i konflikt med den uppgift som det anförtrots, och
- förplikta Irland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Enligt artikel 8.1 i direktiv 2009/18/EG ska medlemsstaterna se till att säkerhetsutredningar av mycket allvarliga sjöolyckor genomförs under ett opartiskt och permanent utredningsorgans ansvar. För att kunna genomföra en säkerhetsutredning på ett opartiskt sätt ska utredningsorganet i fråga, enligt artikel 8.1, i fråga om sin organisation, sin rättsliga struktur och sitt beslutsfattande vara oberoende av varje part vars intressen skulle kunna stå i konflikt med den uppgift som det anförtrots.

Enligt kommissionen uppfyller Marine Casualty Investigation Board, vilket inrättats av Irland, inte detta krav. Skälet härför är att två av dess fem ledamöter också har ett allmänt reglerings- och genomförandeansvar i fråga om sjösäkerheten för fartyg som för Irlands flagg och i fråga om säkerhetsutredningar på irländskt vatten.

⁽¹⁾ EUT L 131, 2009, s. 114.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Fővárosi Törvényszék (Ungern) den 28 mars 2019 — T-Systems Magyarország Zrt. med flera mot Közbiztonsági Hatóság Közbiztonsági Döntőbizottság med flera

(Mål C-263/19)

(2019/C 206/37)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Fővárosi Törvényszék

Part(er) i det nationella målet

Klagande: T-Systems Magyarország Zrt., BKK Budapesti Közlekedési Központ Zrt., Közbiztonsági Hatóság Közbiztonsági Döntőbizottság

Motparter: Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság, BKK Budapesti Közlekedési Központ Zrt., T-Systems Magyarország Zrt.

Intervenant: Közbeszerzési Hatóság Elnöke

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör artiklarna 41.1 och 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, skälen 10, 29, 107, 109 och 111 samt artikel 1.2 och 72 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG ⁽¹⁾ hinder för en nationell bestämmelse eller en tolkning och tillämpning av denna bestämmelse enligt vilken det — med beaktande av det rättsliga avtalsförhållandet mellan avtalsparterna — fastställs att inte bara den upphandlande enheten har gjort sig skyldig till överträdelse genom att rättsstridigt underlåta att genomföra ett anbudsförfarande, vilket medfört ett åsidosättande av bestämmelserna om ändring av avtal, och genom att inte iaktta bestämmelserna som reglerar ändring av avtal enligt vilka den rättsstridiga ändringen av avtalen kräver ett gemensamt agerande av parterna, utan att även den anbudsgivare som har ingått avtal med denna enhet har gjort sig skyldig till denna överträdelse[?]
- 2) För det fall den första frågan besvaras nekande önskas svar på om skälen 19, 20 och 21 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/66/EG av den 11 december 2007 om ändring av rådets direktiv 89/665/EEG och 92/13/EEG vad gäller effektivare förfaranden för prövning av offentlig upphandling ⁽²⁾ samt artikel 2.2 i rådets direktiv 89/665 av den 21 december 1989 om samordning av lagar och andra författningar för prövning av offentlig upphandling av varor och bygg- och anläggningsarbeten ⁽³⁾ och rådets direktiv 92/13/EEG av den 25 februari 1992, om samordning av lagar och andra författningar om gemenskapsregler om upphandlingsförfaranden tillämpade av företag och verk inom vatten-, energi-, transport- och telekommunikationssektorerna ⁽⁴⁾ —, mot bakgrund av artiklarna 41.1 och 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, och skälen 10, 29, 107, 109 och 111 samt i artiklarna 1.2 och 72 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG — utgör hinder för en nationell bestämmelse eller en tolkning och tillämpning av denna bestämmelse, vilken tillåter att en påföljd (böter) — skild från den förkortade giltighetstiden för avtalet — även tillämpas på anbudsgivaren som ingått avtal med den upphandlade enheten på grund av rättsstridig underlåtelse att genomföra ett anbudsförfarande och underlåtelse att iaktta bestämmelserna avseende ändring av avtal[?]
- 3) För det fall de båda första frågorna besvaras nekande, önskar den hänskjutande domstolen att Europeiska unionens domstol även anger huruvida det för att fastställa påföljdens (böternas) storlek, räcker att det finns ett rättsligt avtalsförhållande mellan parterna, utan att det gjorts en prövning av parternas agerande och deltagande som har bidragit till ändringen av avtalet.

⁽¹⁾ EUT L 94, 2014, s. 65.

⁽²⁾ EGT L 335, 2007, s. 31

⁽³⁾ EGT L 395, s. 33; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 48

⁽⁴⁾ EGT L 76, s. 14; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 127

Begäran om förhandsavgörande framställd av High Court (Irland) den 29 mars 2019 — Recorded Artists Actors Performers Ltd mot Phonographic Performance (Ireland) Ltd, Minister for Jobs Enterprise and Innovation, Ireland, Attorney General

(Mål C-265/19)

(2019/C 206/38)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

High Court

Parter i det nationella målet

Kärande: Recorded Artists Actors Performers Ltd

Svarande: Phonographic Performance (Ireland) Ltd, Minister for Jobs Enterprise and Innovation, Irland, Attorney General

Tolkningsfrågor

1. Är en nationell domstols skyldighet att tolka direktiv 2006/115 ⁽¹⁾ om uthyrnings- och utlåningsrättigheter avseende upphovsrättsligt skyddade verk och om upphovsrätten närstående rättigheter (nedan kallat direktivet) mot bakgrund av syftet med Internationella konventionen om skydd för utövande konstnärer, framställare av fonogram samt radioföretag (Romkonventionen) ⁽²⁾ och/eller WIPO-fördraget om framföranden och fonogram 1996 (WPPT) ⁽³⁾ begränsad till begrepp som uttryckligen nämns i direktivet eller omfattar den alternativt även begrepp som endast återfinns i de två internationella överenskommelserna? I synnerhet önskas få klarlagt i vilken utsträckning artikel 8 i direktivet ska tolkas mot bakgrund av kravet på "nationell behandling" i artikel 4 WPPT.
2. Har en medlemsstat utrymme att skönmässigt föreskriva kriterier som avgör vilka utövande konstnärer som uppfyller kraven för att vara "berörda utövande konstnärer" enligt artikel 8 i direktivet? Kan, i synnerhet, en medlemsstat begränsa rätten att få del av skälighetsersättning till omständigheter där antingen i) framförandet äger rum i ett land inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES), eller ii) de utövande konstnärerna har sin hemvist eller bosättning i ett EES-land?
3. Vilket utrymme för skönmässig bedömning har en medlemsstat i sitt svar på en reservation som gjorts av en annan fördragspart enligt artikel 15.3 WPPT? Är, i synnerhet, medlemsstaten skyldig att exakt återspegla villkoren i den reservation som gjorts av den andra fördragsparten? Är en fördragspart skyldig att inte tillämpa 30-dagarsregeln i artikel 5 i Romkonventionen i den mån den kan leda till att en framställare från den reserverande parten får ersättning enligt artikel 15.1, men inte de utövande konstnärerna i samma upptagning? Har den svarande parten alternativt rätt att ge rättigheter till medborgare i den reserverande parten som är mer generösa än de rättigheter som den reserverande parten har gett, det vill säga kan den svarande parten ge rättigheter som inte återgäldas av den reserverande parten?
4. Är det under alla omständigheter tillåtet att begränsa rätten till skälighetsersättning till framställarna av en ljudupptagning, det vill säga att neka de utövande konstnärer vars framföranden har fixerats i samma ljudupptagning rätt till skälighetsersättning?

⁽¹⁾ EUT L 376, 2006, s. 28.

⁽²⁾ Internationell konvention om skydd för utövande konstnärer, framställare av fonogram samt radioföretag (1961).

⁽³⁾ WIPO-fördraget om framföranden och fonogram av år 1996.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Supremo Tribunal de Justiça (Portugal) den 2 april 2019 —
Sportingbet PLC, Internet Opportunity Entertainment Ltd mot Santa Casa da Misericórdia de Lisboa,
Sporting Club de Braga, Sporting Club de Braga — Futebol, SAD**

(Mål C-275/19)

(2019/C 206/39)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Supremo Tribunal de Justiça

Parter i det nationella målet

Klagande: Sportingbet PLC, Internet Opportunity Entertainment Ltd

Motpart: Santa Casa da Misericórdia de Lisboa, Sporting Club de Braga, Sporting Club de Braga — Futebol, SAD

Tolkningsfrågor

- 1) Portugisiska staten underlät att informera Europeiska kommissionen om de tekniska föreskrifter som lagdekret 422/89 av den 2 december 1989 innehåller. Medför detta att dessa bestämmelser — närmare bestämt de ovannämnda artiklarna 3 [med angivna ändringar] och 9 — inte får tillämpas, och kan enskilda åberopa detta?
- 2) Portugisiska staten underlät att informera Europeiska kommissionen om de tekniska föreskrifter som lagdekret 282/2003 av den 8 november 2003 innehåller. Medför detta att dessa bestämmelser — närmare bestämt de ovannämnda artiklarna 2 och 3 — inte får tillämpas på tjänsteleverantörer i Portugal?

Talan väckt den 1 april 2019 — Europeiska kommissionen mot Förenade kungariket och Nordirland

(Mål C-276/19)

(2019/C 206/40)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: A. X. P. Lewis, J. Jokubauskaitė)

Svarande: Förenade kungariket och Nordirland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Förenade kungariket och Nordirland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 395.2 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ⁽¹⁾ (nedan kallat mervärdesskattedirektivet) genom att införa nya åtgärder avsedda att förenkla skatteuppbörden varigenom man utvidgar rätten till nollskattesats och undantaget från det normala kravet att föra register över mervärdesskatt som föreskrivs i den ursprungliga Terminal Markets Order 1973, utan att först ha lämnat en ansökan till kommissionen i syfte att erhålla tillstånd från rådet,
- förplikta Förenade kungariket och Nordirland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Den 28 december 1977 anmälde Förenade kungariket särskilda åtgärder inklusive Value Added Tax (Terminal Markets) Order 1973 som under vissa omständigheter tillåter handel med råvarutermener på vissa marknader fritt från mervärdesskatt och med undantag från skyldigheten att föra register över mervärdesskatt.

Value Added Tax (Terminal Markets) Order 1973 har ändrats vid flera tillfällen för att dess tillämpningsområde ska omfatta även råvarumarknader som inte avsågs i den ursprungliga anmälan.

Kommissionen menar att de ändringar som gjorts av Value Added Tax (Terminal Markets) Order 1973 utökar det ursprungliga undantag som Förenade kungariket anmälde år 1977. De borde därför ha anmälts till kommissionen enligt artikel 395.1 i mervärdesskattedirektivet vilket inte har skett.

(¹) Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 2006, s. 1)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale di Napoli (Italien) den 3 april 2019 — YT m.fl. mot Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca; Ufficio Scolastico Regionale per la Campania

(Mål C-282/19)

(2019/C 206/41)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale di Napoli

Parter i det nationella målet

Kärande: YT e altri

Svarande: Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca; Ufficio Scolastico Regionale per la Campania

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör skillnaden i behandling av katolska religionslärare, såsom kärandena, diskriminering på grund av religion i den mening som avses i artikel 21 i Nice-stadgan och i direktiv 2000/78/EG (¹), eller utgör den omständigheten att arbetstagarens lämplighetsintyg kan dras in en skälig grund för att katolska religionslärare, såsom kärandena, kan behandlas olika i förhållande till övriga lärare, med den följd att de förstnämnda inte kan åberopa någon av förbudsåtgärderna enligt klausul 5 i ramavtalet om visstidsarbete, undertecknat den 18 mars 1999, som återfinns som bilaga till rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete (²) undertecknat av EFS, UNICE och CEEP?
- 2) Om det anses att det föreligger direkt diskriminering i den mening som avses i artikel 2.2 a i direktiv 2000/78/EG på grund av religion (artikel 1) samt i den mening som avses i Nice-stadgan, vilka medel kan den nationella domstolen då tillämpa för att undanröja följderna därav, när det beaktas att alla lärare utom katolska religionslärare har omfattats av den extraordinära anställningsplanen i lag nr 107/15 och därmed anställts på tillsvidareanställningskontrakt, och ska den nationella domstolen med andra ord upprätta ett tillsvidareanställningsförhållande mellan kärandena och ministeriet?

- 3) Ska klausul 5 i det ramavtal som återfinns som bilaga till direktiv 1999/70/EG tolkas så, att den utgör hinder för en nationell lagstiftning som den här aktuella, enligt vilken de allmänna bestämmelser som reglerar anställningsförhållanden och som syftar till att beivra missbruk av på varandra följande visstidsanställningar genom automatisk omvandling av visstidsanställning till tillsvidareanställning om anställningsförhållandet varar längre än en viss tid inte är tillämpliga på skolsektorn, särskilt vad gäller katolska religionslärare, så att det är tillåtet att använda flera på varandra följande visstidsanställningskontrakt på obestämd tid, och mer exakt uttryckt huruvida behovet av samråd med stiftet kan utgöra en objektiv grund enligt klausul 5.1 a i ramavtalet, eller ska den aktuella situationen i stället uppfattas som diskriminering som är förbjuden enligt artikel 21 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna?
- 4) Om fråga 3 besvaras jakande, är det då tillåtet enligt artikel 21 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, klausul 4 i det ramavtal som återfinns som bilaga till direktiv 1999/70/EG och/eller artikel 1 i direktiv 2000/78/EG att avstå från att tillämpa bestämmelser som utgör hinder för automatisk omvandling av visstidsanställning till tillsvidareanställning om anställningsförhållandet varar längre än en viss tid?

(¹) Rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling i arbetslivet (EUT L 303, 2000, s. 16).

(²) EUT L 175, 1999, s. 43.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal d'instance d'Aulnay-sous-Bois (Frankrike) den 5 april 2019 — JE, KF mot XL Airways SA

(Mål C-286/19)

(2019/C 206/42)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal d'instance d'Aulnay-sous-Bois

Parter i det nationella målet

Sökande: JE, KF

Motpart: XL Airways SA

Tolkningsfrågor

- 1) Huruvida båda delarna av artikel 3.2 a ska tillämpas vid försenade flygningar:
- a) Mot bakgrund av att den rätt till kompensation vid nekad ombordstigning eller inställd flygning som anges i artikel 7 i förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 (¹) i rättspraxis har utvidgats till att även omfatta försenade flygningar (EU-domstolens dom, fjärde avdelningen, av den 19 november 2009, Sturgeon, C-402/07 och C-432/07, EU:C:2009:716), är villkoret i artikel 3.2 a i förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om att passagerare ska ha checkat in, som endast ska tillämpas i händelse av nekad ombordstigning, tillämpligt i samband med kompensation som begärs av en passagerare som har drabbats av en försenad flygning men inte nekats ombordstigning?

- b) Om fråga 1 a ska besvaras jakande, ska den tidsfrist som anges i artikel 3.2 a i förordning (EG) nr 261/2004 ("senast 45 minuter före angiven avgångstid"), med beaktande av nämnda frists syfte i fråga om överbokningar och säkerhetsmål, i förevarande fall tolkas som "senast 45 minuter före den försenade flygningens nya avgångstid, som offentliggjorts på flygplatsens anslagstavlor eller kommunicerats till passagerarna"?

2) Bevisbördan för att en passagerare "har checkat in"

Om fråga 1 a ska besvaras jakande, det vill säga att artikel 3.2 a i förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 är tillämplig på kompensation som begärs av en passagerare som har drabbats av en försenad flygning:

- a) Är — med beaktande av den tekniska utveckling som möjliggör elektroniskt utfärdande av papperslösa boardingkort, frånvaron av tidsstämpling av boardingkort i pappersform, avsaknaden av skyldigheten att fysiskt infinna sig vid en incheckningsdisk och den omständigheten att endast flygbolagen förfogar över all information om incheckningen av passagerare fram till dess att incheckningen avslutas — i så fall de villkor som fastställs i artikel 3.2 a sådana grundläggande villkor som en konsument måste ha uppfyllt för att förordningen ska tillämpas eller en grund till att frita flygbolaget från ansvar som gör det möjligt för detta att med hjälp av passagerarlistan visa att konsumenten inte har checkat in "på föreskrivet sätt och vid den tidpunkt som lufttrafikföretaget, researrangören eller en auktoriserad resebyrå angett skriftligen i förväg (inbegripet elektroniskt) eller, om ingen tid har angetts, senast 45 minuter före angiven avgångstid", i enlighet med artikel 3.2 a i förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004?
- b) Utgör — med beaktande av den tekniska utveckling som möjliggör elektroniskt utfärdande av papperslösa boardingkort, frånvaron av tidsstämpling av boardingkort i pappersform, avsaknaden av skyldigheten att fysiskt infinna sig vid en incheckningsdisk och den omständigheten att endast flygbolagen förfogar över all information om incheckningen av passagerare fram till dess att incheckningen avslutas — principen om ändamålsenlig verkan, syftet med förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 och den höga skyddsnivån för passagerare och konsument i allmänhet som garanteras genom förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 eller andra unionsrättsliga bestämmelser eller normer, hinder för att ålägga den enskilde passageraren bevisbördan för att ha checkat in "på föreskrivet sätt och vid den tidpunkt som lufttrafikföretaget, researrangören eller en auktoriserad resebyrå angett skriftligen i förväg (inbegripet elektroniskt) eller, om ingen tid har angetts, senast 45 minuter före angiven avgångstid", i enlighet med artikel 3.2 a i förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004?

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUT L 46, 2004, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Finanzgericht des Saarlandes (Tyskland) den 9 april 2019 — QM mot Finanzamt Saarbrücken

(Mål C-288/19)

(2019/C 206/43)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Finanzgericht des Saarlandes

Parter i det nationella målet

Klagande: QM

Motpart: Finanzamt Saarbrücken

Tolkningsfråga

Ska artikel 56.2 i mervärdesskattedirektivet ⁽¹⁾ tolkas så, att "tillhandahållande av uthyrning, av transportmedel till en icke beskattningsbar person" även ska anses omfatta när fordon som hänför sig till en beskattningsbar persons rörelsetillgångar (tjänstebil) tillhandahålls dennes anställda, om de inte utger någon ersättning utöver (en del av) deras arbete, det vill säga inte erlägger någon betalning, inte använder någon del av sin kontanta ersättning för detta och inte heller enligt en överenskommelse mellan parterna, som innebär att rätten att använda tjänstebilen är förenad med ett avstående från andra fördelar, väljer mellan olika fördelar som erbjuds av den beskattningsbara personen?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 2006, s. 1), i lydelse enligt rådets direktiv 2008/8/EG av den 12 februari 2008 (EUT L 44, 2008, s. 11).

TRIBUNALEN

Tribunalens dom av den 11 april 2019 — Adapta Color mot EUIPO — Coatings Foreign IP (Rustproof System ADAPTA)

(Mål T-226/17) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Ogiltighetsförfarande — EU-ordmärket Rustproof system ADAPTA — Partiell ogiltighetsförklaring av överklagandenämnden — Absolut registreringshinder — Beskrivande karaktär — Artikel 7.1 c i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 7.1 c i förordning (EU) 2017/1001) — Avsaknad av särskiljningsförmåga som förvärvats till följd av användning — Artikel 7.3 i förordning nr 207/2009 (nu artikel 7.3 i förordning 2017/1001) — Åsidosättande av rätten att yttra sig — Motiveringsskyldighet — Artikel 75 i förordning nr 207/2009 (nu artikel 94 i förordning nr 2017/1001) — Bevisning som åberopats för första gången vid tribunalen)

(2019/C 206/44)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Adapta Color, SL (Peñíscola, Spanien) (ombud: advokaterna G. Macías Bonilla, G. Marín Raigal och E. Armero Lavie)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: E. Markakis, A. Söder och D. Walicka)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Coatings Foreign IP Co. LLC (Wilmington, Delaware, Förenta Staterna) (ombud: A. Rajendra, solicitor, och S. Malynicz, QC)

Saken

Överklagande av det beslut som femte överklagandenämnden vid EUIPO meddelade den 6 februari 2017 (ärende R 2408/2015-5) angående ett ogiltighetsförfarande mellan Coatings Foreign IP och Adapta Color.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Adapta Color, SL ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 202, 26.6.2017.

Tribunalens beslut av den 8 april 2019 — Electroquímica Onubense mot Echa**(Mål T-481/18) ⁽¹⁾****(Reach — Sökanden företräds av en advokat som inte har ställning som utomstående — Uppenbart att talan ska avvisas)**

(2019/C 206/45)

Rättegångsspråk: spanska

Parter*Sökande:* Electroquímica Onubense, SL (Palos de la frontera, Spanien) (ombud: advokaten D. González Blanco)*Svarande:* Europeiska kemikaliemyndigheten (ombud: J.-P. Trnka, C.-M. Bergerat och M. Heikkilä, biträdda av advokaten C. García Molyneux)**Saken**

Talan om ogiltigförklaring av Echas beslut SME D(2018)2931-DC av den 31 maj 2018, i vilket det konstaterades att sökanden inte uppfyller villkoren för att omfattas av den avgiftsnedsättning som föreskrivs för små företag och i vilket sökanden ålades att betala en administrativ avgift.

Avgörande

- 1) Talan avvisas.
- 2) Electroquímica Onubense, SL ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 352, 1.10.2018.

Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 2 april 2019 — Lantmännen och Lantmännen Agroetanol mot kommissionen**(Mål T-79/19 R)****(Interimistiskt förfarande — Konkurrens — Förlikningsförfarande — Tillgång till handlingar — Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte)**

(2019/C 206/46)

Rättegångsspråk: engelska

Parter*Sökande:* Lantmännen ek för (Stockholm, Sverige), Lantmännen Agroetanol AB (Norrköping, Sverige) (ombud: advokaterna S. Perván Lindeborg och A. Johansson samt R. Bachour, solicitor)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: F. Jimeno Fernández, G. Conte och C. Urraca Caviedes)

Saken

Begäran med stöd av artiklarna 278 och 279 FEUF om uppskov med verkställigheten av Europeiska kommissionens beslut C(2019) 743 final av den 28 januari 2019 om en invändning mot att lämna ut uppgifter från Lantmännen ek för och Lantmännen Agroetanol AB enligt artikel 8 i beslut 2011/695/EU av Europeiska kommissionens ordförande av den 13 oktober 2011 om förhørsombudets funktion och kompetensområde i vissa konkurrensförfaranden (ärende AT.40054 — Referensvärden för etanol).

Avgörande

- 1) *Begäran om interimistiska åtgärder ogillas.*
- 2) *Beslutet av den 14 februari 2019, Lantmännen och Lantmännen Agroetanol/kommissionen (T-79/19 R), upphävs.*
- 3) *Frågan om rättegångskostnader anstår.*

Talan väckt den 18 februari 2019 — Magnan mot kommissionen

(Mål T-99/19)

(2019/C 206/47)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Nathaniel Magnan (Aix-en-Provence, Frankrike) (ombud: advokaten J. Fayolle)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- uppta förevarande talan om Europeiska kommissionens bristfälliga agerande till sakprövning och fastställa kommissionens utomobligatoriska ansvar enligt artikel 340 FEUF,
- uppta förevarande talan om ogiltigförklaring av Europeiska kommissionens underförstådda beslut att inte agera genom dess skrivelse av den 20 december 2018,

- i sak, för det första
- förklara att artikel 55 a i lagen om sjukförsäkring åsidosätter
- artiklarna 2 (icke-diskriminering), 7 (likabehandling) och 13 (stand-still) i avtalet mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Schweiziska edsförbundet, å andra sidan om fri rörlighet för personer (ALCP),
- artikel 55 i direktiv 2005/36/EG om erkännande av yrkeskvalifikationer,
- konstatera att det horisontella direktivet från kantonen Geneve angående "rekryteringsförfarande inom offentliga institutioner och subventionerade organ" åsidosätter ALCP och att varje annan bestämmelse på schweizisk federal nivå om företräde för nationella medborgare åsidosätter ALCP,
- fastslå att medlemsstaterna i Europeiska unionen däremot inte diskriminerar schweiziska läkare,
- fastslå att Europeiska kommissionen, som ska säkerställa fördragens efterlevnad, rättsstridigt har förhållit sig passiv, vilket för dr Magnan Nathaniel har inneburit ett åsidosättande av principerna om skydd för berättigade förväntningar och skydd för förvärvade rättigheter,
- fastslå att det föreligger ett orsakssamband mellan Europeiska kommissionens rättsstridiga passivitet och den skada som dr Magnan Nathaniel har lidit,
- fastslå att Europeiska kommissionen har uppträtt rättsstridigt,
- förplikta Europeiska kommissionen att som utomobligatoriskt skadestånd enligt artikel 340 FEUF betala 1 141 198,10 euro (som enligt den växelkurs som gällde den 7 januari 2019 motsvarade 1 281 444 schweiziska franc) till dr Magnan Nathaniel för den skada han lidit sedan år 2013,
- förplikta Europeiska kommissionen att som utomobligatoriskt skadestånd enligt artikel 340 FEUF betala ett vite på 500 euro per arbetsdag till dr Magnan Nathaniel för den fortlöpande, slutliga och aktuella ekonomiska skadan, motsvarande hans dagliga ekonomiska skada till dess att Schweiziska edsförbundet respekterar ALCP eller någon av parterna frånträder det avtalet,
- för det andra
- fastslår att det svar som kommissionen lämnat i skrivelse av den 20 december 2018 utgör ett beslut att vägra vidta åtgärder och
- ogiltigförklara detta underförstådda beslut från Europeiska kommissionen att vägra att vidta åtgärder mot Schweiziska edsförbundet för åsidosättande av fördraget och att inte ersätta den skada som lidits.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Schweiziska edsförbundet, å andra sidan om fri rörlighet för personer (EGT L 114, 2002, s. 6) och Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer (EGT L 255, s005, s. 22).

Sökanden anser att Schweiziska edsförbundet i juli 2013 beslutat om en begränsning av antalet läkare som i överbemannade områden utför arbete inom ramen för det schweiziska obligatoriska sjukförsäkringssystemet, vilket utgör en indirekt diskriminering på grund av nationalitet genom att denna begränsning inte gäller för läkare som har minst tre års erfarenhet från schweiziska universitetssjukhus.

2. Andra grunden: Avsaknad av diskriminerande åtgärder från Europeiska unionen gentemot läkare som är schweiziska, i enlighet med den folkrättsliga principen om reciprocitet som det, enligt sökanden, åligger tribunalen att fastslå.
3. Tredje grunden: Kommissionens rättsstridiga passivitet genom att den är skyldig att vidta åtgärder utifrån sin skyldighet att säkerställa fördragets efterlevnad enligt artikel 17 FEU och de grundläggande rättigheterna för Europeiska unionens medborgare.

Sökanden har i detta avseende åberopat principerna om skydd för berättigade förväntningar och rättssäkerhet.

4. Fjärde grunden: Kommissionens underlåtenhet att trots sökandens uppmaning skyndsamt vidta åtgärder utgör ett underförstått avslagsbeslut som går sökanden emot.
5. Femte grunden: Kommissionens utomobligatoriska skadeståndsansvar enligt artikel 340 FEUF.

Talan väckt den 15 mars 2019 — Breyer mot kommissionen

(Mål T-158/19)

(2019/C 206/48)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Patrick Breyer (Kiel, Tyskland) (ombud: J. Breyer, Rechtsanwalt)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 17 januari 2019 om Az. Ares (2018)6073379, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande grunder.

1. Första grunden: Felaktig rättstillämpning vad gäller artikel 4.2 första strecksatsen i förordning nr (EG) nr 1049/2001 ⁽¹⁾ (skydd för affärsintressen)
 - Med den första grunden görs det gällande att utlämnande av handlingar avseende godkännande och genomförande av forskningsprojekt om iBorderCtrl inte skadar konsortiemedlemmarnas affärsintressen. Projektet "Intelligent Portable Border Control System" består i forskning om ny teknik för inresekontroller, såsom "automatisk lögnedektorkontroll" och beräkning av riskvärde.
 - Det görs vidare gällande att det förelåg ett övervägande allmänintresse av utlämnandet.
2. Andra grunden: Felaktig rättstillämpning vad gäller artikel 7.1 och artikel 8.1 i förordning (EG) nr 1049/2001 (Behandling av ansökningar)
 - Med den andra grunden görs det gällande att kommissionen endast behandlade ansökan om tillgång till handlingar avseende genomförandet av iBorderCtrl, däremot inte ansökan om handlingar avseende godkännande av projektet.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, 2001, s. 43).

Talan väckt den 22 mars 2019 — Vincenti mot EUIPO

(Mål T-174/19)

(2019/C 206/49)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Guillaume Vincenti (Alicante, Spanien) (ombud: advokaten H. Tettenborn)

Svarande: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara besluten från tillsättningsmyndigheten för EUIPO, som skickades genom en skrivelse av den 6 juni 2018, att inte befordra sökanden till närmaste högre lönegrad (AST 8) under befordringsförfarandena för år 2014, år 2015, år 2016 eller år 2017, och

— förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan återoppar sökanden följande grunder.

1. Åsidosättande av artikel 45 i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen, uppenbart oriktig bedömning och felaktigt genomförande av eller underlåtenhet att följa domen av den 14 november 2017, *Vincenti/EUIPO* (T-586/16, EU: T: 2017: 803).

I den första grunden har sökanden gjort gällande att tillsättningsmyndigheten för EUIPO har åsidosatt artikel 45 i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen (nedan kallade tjänsteföreskrifterna), gjort uppenbart oriktiga bedömningar och inte genomfört, eller felaktigt genomfört, domen av den 14 november 2017, *Vincenti/EUIPO* (T-586/16, EU:T:2017:803), genom att denna myndighet inte behandlade sökanden vid de aktuella tidpunkterna på ett sätt som tillät honom att delta i de individuella befordringsförfarandena, utan i stället gjorde en övergripande bedömning när de angripna besluten antogs den 6 juni 2018. Besluten att inte befordra sökanden grundades på omständigheter som, vid tidpunkten då tillsättningsmyndigheten var skyldig att fatta beslut, inte var kända för myndigheten.

Sökanden har vidare gjort gällande att den övergripande vägran att befordra honom under fyra på varandra följande år med hänvisning till samma beteende är rättsstridig, eftersom den utgör en lika allvarlig påföljd som den som anges i artikel 9.1 e och f i bilaga IX till tjänsteföreskrifterna och därmed slutligen utgör en bestående och bestraffande vägran att befordra honom som kringgår den rätt till försvar som han har rätt till i disciplinära förfaranden och utgör en "dubbelbesträffning".

Sökanden har även hävdade att de angripna besluten från myndigheten på ett rättsstridigt sätt var diskriminerande mot honom på grund av hans långvariga sjukdom, eftersom svaranden inte räknade hans sjukdomstid i positiv bemärkelse som en tid då han förbättrat det beteende som han anklagades för, vilket utgör en uppenbart oriktig bedömning och en felaktig tillämpning av artikel 45 i tjänsteföreskrifterna samt domen av den 14 november 2017, *Vincenti/EUIPO* (T-586/16, EU:T:2017:803).

2. Åsidosättande av sökandens rätt att bli hörd enligt artikel 41.2 a i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och av sökandens processuella rättigheter enligt artikel 5 i kommissionens beslut C(2013) 8968 final av den 16 december 2013 om allmänna genomförandebestämmelser för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna, särskilt enligt artikel 5.5 och 5.7 i det beslutet

I den andra grunden har sökanden gjort gällande att svaranden har åsidosatt sökandens grundläggande rätt att bli hörd innan beslut fattades som gick honom emot, eftersom sökanden inte på förhand hade fått möjlighet att framföra sina synpunkter. Detta motsägs inte av svaranden.

Svaranden har således också direkt åsidosatt sökandens processuella rättigheter enligt artikel 5 i kommissionens beslut C(2013) 8968 final av den 16 december 2013 om allmänna genomförandebestämmelser för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna, särskilt enligt artikel 5.5 och 5.7 i det beslutet, vilket dessutom återspeglar den betydelsefulla karaktären av den grundläggande rätten att bli hörd som har åsidosatts och bekräftar att sökanden även hade rätt att bli hörd i förevarande fall innan de angripna besluten antogs.

Talan väckt den 27 mars 2019 — Dickmanns mot EUIPO**(Mål T-181/19)**

(2019/C 206/50)

Rättegångsspråk: tyska

Parter*Sökande:* Sigrid Dickmanns (Gran Alacant, Spanien) (ombud: advokat H. Tettenborn)*Svarande:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)**Yrkanden**

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara EUIPO:s beslut, vilka delgavs sökanden genom skrivelse av den 4 juni 2018, att inte bifalla de begäran som sökanden framställt i skrivelse av den 25 januari 2018 om att

- i. stryka uppsägningsklausulen i artikel 5 i sökandens kontrakt, omkvalificera hennes kontrakt till ett tillvidarekontrakt med tillämpning av artikel 2 f i anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen och, i den mån det är nödvändigt, återkalla beslutet av den 14 december 2017, samt
- ii. förnya hennes kontrakt en andra gång i enlighet med artikel 2 f i anställningsvillkoren till att gälla även efter den 30 juni 2018 (eller, mer exakt, efter den 30 september 2018, det slutdatum som skjutits fram på grund av sökandens sjukdom), eller åtminstone så långt att sökanden kunde inkluderas i förfarandet för ett andra förnyande av kontrakt för tillfälligt anställda med tillämpning av artikel 2 f i anställningsvillkoren, vilkas kontrakt löpte ut under år 2018, i enlighet med riktlinjerna av den 27 januari 2016 för förnyande av kontrakt för tillfälligt anställda (nedan kallade riktlinjerna),

— förplikta EUIPO att betala sökanden skadestånd, med det belopp som tribunalens finner skäligt, för den ideella och immateriella skada hon lidit till följd av EUIPO:s ovannämnda beslut, och

— förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande grunder.

1. Uppenbart oriktig bedömning, underlåtenhet av svaranden att utnyttja sitt utrymme för skönsmässig bedömning, åsidosättande av icke-diskriminerings- och likabehandlingsprinciperna samt åsidosättande av förbudet mot godtycke.

2. Rättsstridighet hos uppsägningsklausulen, då den strider mot riktlinjerna och mot principen om god förvaltningssed, icke-diskriminerings- och likabehandlingsprinciperna och principen att uppsägning av en tillfälligt anställds kontrakt ska vara berättigad (*justa causa*), liksom åsidosättande av artikel 30 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan), direktiv 1999/70/EG, ⁽¹⁾ ramavtalet (särskilt klausulerna 1 b och 5.1) samt artikel 4 i Internationella arbetsorganisationens konvention nr 158 om uppsägning av anställningsavtal på arbetsgivarens initiativ.
3. Åsidosättande av riktlinjerna, vilket även utgör ett väsentligt formfel, och åsidosättande av icke-diskriminerings- och likabehandlingsprinciperna, principen om god förvaltningssed och om god finansiell förvaltning, rätten att bli hörd innan ett beslut fattas som berör en negativt fattas (artikel 41.2 a i stadgan), svarandens omsorgsplikt och skyldigheten att beakta sökandens berättigade intressen, samt uppenbart oriktig bedömning vid avvägningen mellan sökandens intressen och tjänstens intressen och åsidosättande av förbudet mot godtycke.
4. På grund av åsidosättande av artikel 8.1 andra och tredje meningarna i anställningsvillkoren och av förbudet mot en rad av flera på varandra följande visstidsanställningar, ska sökandens kontrakt gälla som en tillsvidareanställning utan uppsägningsklausul.
5. Rättsstridigt bibehållande av uppsägningsklausulen inom ramen för återinträdesprotokollet, samt underlåtenhet att beakta berättigade förväntningar, sökandens berättigade intressen och omsorgsplikten, genom tillämpning av den omtvistade klausulen.
6. Åsidosättande av sökanden berättigade förväntningar, av svarandens omsorgsplikt i förhållande till sökanden och underlåtenhet att ta hänsyn till sökandens berättigade intressen, genom att svaranden inte förlängt kontraktet, samt uppenbart oriktig bedömning vid bedömningen av tjänstens intressen.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP (EGT L 175, 1999, s. 43).

Överklagande ingett den 4 april 2019 — Ceramica Flaminia mot EUIPO — Ceramica Cielo (goclean)

(Mål T-192/19)

(2019/C 206/51)

Överklagandet är avfattat på italienska

Parter

Klagande: Ceramica Flaminia SpA (Civita Castellana, Italien) (ombud: advokaterna A. Improda och R. Arista)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Ceramica Cielo SpA (Fabrica di Roma, Italia)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-figurmärket goclean — EU-varumärke nr 13 270 046

Förfarande vid EUIPO: Ogiltighetsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av andra överklagandenämnden vid EUIPO den 30 januari 2019 i ärende R 991/2018-2

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- Ogiltigförklara och ändra det överklagade beslutet, och
- följaktligen
- fastställa att EU-varumärket "goclean" nr 13270046, registrerat den 9 februari 2013 avseende samtliga eller vissa av varorna i klass 11 (Spolcisterner för WC; Toalettskålar; Vattendistributionsinstallationer), är giltigt, samt
- förplikta EUIPO och/eller Ceramica Cielo S.p.A att ersätta rättegångskostnaderna i förevarande förfarande och i de tidigare förfarandena vid annulleringsenheten och överklagandenämnden.

Grunder

- Åsidosättande och felaktig tillämpning av artikel 7.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
 - Tolkning av begreppet särskiljningsförmåga i den mening som avses i artikel 7.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
 - Oriktig kvalificering av varumärket som slogan.
 - Åsidosättande av och felaktig tillämpning av artikel 95.1 jämförd med artikel 59 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
 - Åsidosättande av och felaktig tillämpning av artikel 7.3 och artikel 59.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
-

Talan väckt den 4 april 2019 — Achema och Achema Gas Trade mot kommissionen**(Mål T-193/19)**

(2019/C 206/52)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Achema AB (Jonava, Litauen) och Achema Gas Trade UAB (Jonava) (ombud: advokaterna J. Ruiz Calzado, J. Wileur, och N. Solárová)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut C(2018) 7141 final, antaget av Europeiska kommissionen den 31 oktober 2018 i ärende rörande statligt stöd SA.44678 (2018/N) — Litauen — Ändring av stödet till LNG-terminalen i Litauen,
- förplikta kommissionen och intervenienter till stöd för kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för talan har sökandena åberopat en enda grund där det görs gällande att kommissionen underlät att inleda ett formellt granskningsförfarande och därigenom berövade sökandena och andra berörda tredje parter de processuella rättigheter som följer av artikel 108.2 FEUF.

- Sökandena har hävdad att alla bevis i det här fallet visar att kommissionen borde ha hyst tvivel angående huruvida det statliga stödet är förenligt med den inre marknaden och borde därför ha inlett en formell granskning. Bevisen avser längden på den preliminära undersökningen, andra omständigheter under vilka det angripna beslutet antogs och brister som återspeglas i beslutets innehåll, vilket inte är tillräckligt motiverat och behäftat med allvarliga bedömningsfel. Dessutom görs det gällande att kommissionen inte beaktade mycket relevanta aspekter som borde ha beaktats innan den slog fast att den hade tillräckliga uppgifter för att förklara stödet förenligt med den inre marknaden.
- Sökandena har närmare bestämt hävdad att i) bedömningen av behovet av en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse och dess omfattning är bristfällig och otillräcklig; ii) kommissionen gjorde en oriktig bedömning när den fann att stödet var förenligt med reglerna om tjänster av allmänt ekonomiskt intresse; iii) det angripna beslutet innehåller inte en tillräcklig bedömning av de senaste ändringarna av stödet och saknar därför tillräcklig motivering; iv) bedömningen i det angripna beslutet av nödvändigheten av och proportionaliteten i stödåtgärderna är bristfällig och otillräcklig; v) det angripna beslutet innehåller inte en tillräcklig bedömning av den betydande inverkan på konkurrensen när det gäller gasförsörjningen i Litauen och handeln med andra medlemsstater.

Talan väckt den 3 april 2019 — GEA Group mot kommissionen**(Mål T-195/19)**

(2019/C 206/53)

Rättegångsspråk: engelska

Parter*Sökande:* GEA Group AG (Düsseldorf, Tyskland) (ombud: advokaterna I. du Mont, R. van der Hout och C. Wagner)*Svarande:* Europeiska kommissionen**Yrkanden**

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara kommissionens beslut BUDG/DGA1/C/4/PL/Ares(2019) s. 283283 av den 24 januari 2019, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: Det angripna beslutet strider mot artikel 266 FEUF, eftersom det innebär att de böter som sökanden betalade för att följa kommissionens beslut C(2016) 3920 av den 29 juni 2016 inte återbetalas.
2. Andra grunden: Det angripna beslutet strider mot artikel 266 FEUF av den anledningen att det i praktiken är en tillämpning på nytt att beslut K(2010) 727 slutlig av den 8 februari 2010 eller kommissionens beslut C(2016) 3920 av den 29 juni 2016, vilka ogiltigförklarades av tribunalen genom dom av den 15 juli 2015, GEA Group mot kommissionen, T-189/10, EU:T:2015:504, respektive dom av den 18 oktober 2018, GEA Group mot kommissionen, T-640/16, EU:T:2018:700.

Talan väckt den 4 april 2019 — Wiegand-Glashüttenwerke mot kommissionen**(Mål T-197/19)**

(2019/C 206/54)

Rättegångsspråk: tyska

Parter*Sökande:* Wiegand-Glashüttenwerke GmbH (Steinbach am Wald, Tyskland) (ombud: advokaterna F. Wagner och N. Voß)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- i första hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018) 3166) (EUT L 14, 2019, s. 1) för åren 2012 och 2013,
- i andra hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018) 3166) för åren 2012 och 2013 gentemot sökanden,
- i tredje hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018) 3166) såvitt det för baslastkonsumenter med minst 7000 årsanvändningstimmar förordnar om återbetalning av mer än 20 procent, för baslastkonsumenter med minst 7500 årsanvändningstimmar återbetalning av mer än 15 procent och för baslastkonsumenter med minst 8000 årsanvändningstimmar återbetalning av mer än 10 procent av offentliggjorda nätavgifter,
- i fjärde hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018) 3166) gentemot sökanden, såvitt det för baslastkonsumenter med minst 7000 årsanvändningstimmar (orterna Großbreitenbach och Schleusingen) förordnar om återbetalning av mer än 20 procent och för baslastkonsumenter med minst 7500 årsanvändningstimmar (orten Steinbach am Wald) återbetalning av mer än 15 procent av offentliggjorda nätavgifter, och
- i femte hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018) 3166) gentemot sökanden, såvitt det för orten Steinbach am Wald förordnar om återbetalning av mer än 20 procent av offentliggjorda nätavgifter, samt
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive ombuds- och resekostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande grunder.

1. Felaktig bedömning i det att det ansågs vara fråga om statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF

Inom ramen för den första grunden görs det gällande att svaranden vid sin bedömning av den aktuella befrielsen från att betala nätavgifter gjorde fel då den fann att statliga medel hade tagits i anspråk för denna befrielse.

Dessutom lämnade svaranden vid sin bedömning av rekvisitetet ”selektivitet” en felaktig och ofullständig definition av referenssystemet.

Vidare görs det gällande att svaranden — i det att det lämnats en ofullständig definition av referenssystemet — åsidosatt sin motiveringsskyldighet enligt artikel 296 andra stycket FEUF.

2. Åsidosättande av likabehandlingsprincipen

Inom ramen för den andra grunden görs det gällande att svarandens beslut endast förordnar om återbetalningsskyldighet för baslastkonsumenter som under åren 2012 och 2013 helt befriats från nätavgifter. Detta innebär att dessa baslastkonsumenter kommer att behandlas på ett annat sätt och missgynnas på ett omotiverat sätt i förhållande till de baslastkonsumenter som under samma tidsperiod kommit i åtnjutande av schablonmässigt fastställda nätavgiftsnedsättningar och som inte blivit föremål för någon återbetalningsskyldighet.

Dessutom görs det gällande att svaranden — med avseende på denna särbehandling — har åsidosatt sin motiveringsskyldighet enligt artikel 263 andra stycket FEUF och artikel 41.2 c i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Denna särbehandling kan dessutom anses åsidosätta det i artikel 32.1 i direktiv 2009/72/EG ⁽¹⁾ föreskrivna diskrimineringsförbudet.

3. Åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar

Inom ramen för den tredje grunden görs det gällande att sökanden — mot bakgrund av omständigheterna i det enskilda fallet — haft berättigade förväntningar på att få behålla de särskilt beviljade nätavgifterna.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG (EUT L 211, 2009, s. 55).

Talan väckt den 4 april 2019 — Glaswerk Ernstthal mot kommissionen

(Mål T-199/19)

(2019/C 206/55)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Glaswerk Ernstthal GmbH (Lauscha, Tyskland) (ombud: advokaterna F. Wagner och N. Voß)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— i första hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018) 3166) (EUT L 14, 2019, s. 1) för åren 2012 och 2013,

— i andra hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018) 3166) för år 2013 gentemot sökanden,

- i tredje hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018) 3166) såvitt det för baslastkonsumenter med minst 7000 årsanvändningstimmar förordnar om återbetalning av mer än 20 procent, för baslastkonsumenter med minst 7500 årsanvändningstimmar återbetalning av mer än 15 procent och för baslastkonsumenter med minst 8000 årsanvändningstimmar återbetalning av mer än 10 procent av offentliggjorda nätavgifter,
- i fjärde hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018) 3166) gentemot sökanden, såvitt det för baslastkonsumenter med minst 7500 årsanvändningstimmar förordnar om återbetalning av mer än 15 procent av offentliggjorda nätavgifter, och
- i femte hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018) 3166) gentemot sökanden, såvitt det förordnar om återbetalning av mer än 20 procent av offentliggjorda nätavgifter, samt
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive ombuds- och resekostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande grunder.

1. Felaktig bedömning i det att det ansågs vara fråga om statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF

Inom ramen för den första grunden görs det gällande att svaranden vid sin bedömning av den aktuella befrielsen från att betala nätavgifter gjorde fel då den fann att statliga medel hade tagits i anspråk för denna befrielse.

Dessutom lämnade svaranden vid sin bedömning av rekvisitetet ”selektivitet” en felaktig och ofullständig definition av referenssystemet.

Vidare görs det gällande att svaranden — i det att det lämnats en ofullständig definition av referenssystemet — åsidosatt sin motiveringsskyldighet enligt artikel 296 andra stycket FEUF.

2. Åsidosättande av likabehandlingsprincipen

Inom ramen för den andra grunden görs det gällande att svarandens beslut endast förordnar om återbetalningsskyldighet för baslastkonsumenter som under åren 2012 och 2013 helt befriats från nätavgifter. Detta innebär att dessa baslastkonsumenter kommer att behandlas på ett annat sätt och missgynnas på ett omotiverat sätt i förhållande till de baslastkonsumenter som under samma tidsperiod kommit i åtnjutande av schablonmässigt fastställda nätavgiftsnedsättningar och som inte blivit föremål för någon återbetalningsskyldighet.

Dessutom görs det gällande att svaranden — med avseende på denna särbehandling — har åsidosatt sin motiveringsskyldighet enligt artikel 263 andra stycket FEUF och artikel 41.2 c i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Denna särbehandling kan dessutom anses åsidosätta det i artikel 32.1 i direktiv 2009/72/EG ⁽¹⁾ föreskrivna diskrimineringsförbudet.

3. Åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar

Inom ramen för den tredje grunden görs det gällande att sökanden — mot bakgrund av omständigheterna i det enskilda fallet — haft berättigade förväntningar på att få behålla de särskilt beviljade nätavgifterna.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG (EUT L 211, 2009, s. 55).

Talan väckt den 5 april 2019 — BL och BM mot rådet m.fl.**(Mål T-204/19)**

(2019/C 206/56)

*Rättegångsspråk: franska***Parter***Sökande:* BL och BM (ombud: advokaten N. de Montigny)*Svarande:* Europeiska unionens råd, Europeiska kommissionen, Europeiska utrikestjänsten, Eulex Kosovo**Yrkanden**

Sökandena yrkar att tribunalen ska

— i första hand,

— vad gäller de rättigheter som följer av det privaträttsliga avtalet,

— omklassificera deras avtalsförhållande till ett avtal om tillsvidareanställning,

— slå fast att svarandena har åsidosatt sina skyldigheter enligt avtalet avseende, bland annat, delgivning av uppsägning av ett avtal om tillsvidareanställning,

— följaktligen, förplikta svarandena att till sökandena utge ersättning för uppsägningen beräknad på grundval av deras respektive tjänsteår, nämligen

— för BL: ett belopp på 48 424,65 euro,

— för BM: ett belopp på 31 552,75 euro,

— slå fast att uppsägningen av sökandena är rättstridig och följaktligen förplikta svarandena att till sökandena utge ersättning som skäligen bör uppgå till

— 75 000 euro för den skada som BM lidit,

— 90 000 euro för den skada som BL lidit,

— slå fast att svarandena inte har upprättat de handlingar som ska upprättas vid utgången av ett anställningsavtal, och

— förplikta svarandena att till sökandena översända de handlingar som ska upprättas vid utgången av ett anställningsavtal,

— förplikta svarandena att utge ränta på ovannämnda belopp, med i Belgien lagstadgad räntesats,

— förplikta svarandena att utge ett vite på 100 euro per dag från dagen för väckande av denna talan,

- vad gäller övriga rättigheter:
 - slå fast att sökandena borde ha rekryterats som tillfälligt anställda av en av de tre förstnämnda svarandena och förklara att de tre förstnämnda svarandena har diskriminerat sökandena utan saklig grund, vad gäller lön, pensionsrättigheter och dithörande förmåner, samt vad gäller garantier avseende en senare anställning,
 - förplikta de tre förstnämnda svarandena att ersätta samtliga sökande för förlust av lön, pension, ersättningar och förmåner, vilken orsakats av de åsidosättanden av unionsrätt som avses i denna talan,
 - förplikta svarandena att utge ränta på dessa belopp,
 - fastställa en frist för parterna för fastställande av nämnda ersättning med beaktande av den lönegrad och löneklass i vilken respektive sökande borde ha anställts, av den genomsnittliga löneutvecklingen, av deras respektive karriärutveckling, av de bidrag som de skulle ha erhållit enligt avtalen om tillfällig anställning, och jämföra det erhållna resultatet med den lön som sökandena faktiskt har erhållit,
- i andra hand,
 - förplikta institutionerna att ersätta sökandena, vad avser det utomobligatoriska skadeståndsansvar som följer av åsidosättandet av sökandenas grundläggande rättigheter, med ett belopp som i enlighet med rätt och billighet uppskattas till
 - 105 000 euro för BM,
 - 130 000 euro för BL,
 - förplikta svarandena att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena sju grunder med avseende på yrkandet om omklassificering av deras anställningsavtal vid institutionerna till avtal om tillsvidareanställning och ersättning för den skada som orsakats av beslutet att inte förnya deras respektive avtal och av institutionernas val att ge den kontraktsanställda internationella personalen en ställning som inte är förenlig med deras grundläggande rättigheter.

1. Första grunden: Svarandena gjorde sig skyldiga till rättsmissbruk vid användningen av på varandra följande avtal om tidsbegränsad anställning och åsidosatte proportionalitetsprincipen.
2. Andra grunden: Svarandena åsidosatte principerna om likabehandling och icke-diskriminering.
3. Tredje grunden: Svarandena åsidosatte sökandenas rätt att yttra sig.
4. Fjärde grunden: Svarandena skapade rättsosäkerhet för sökandena och åsidosatte rätten till god förvaltning.

5. Femte grunden: Svarandena åsidosatte principen om samråd med personalrepresentanterna.
6. Sjätte grunden: Svarandena åsidosatte den europeiska kodexen för god förvaltningssed.
7. Sjunde grunden: Svarandena åsidosatte rätten till fri rörlighet för arbetstagare.

Dessutom gör sökandena gällande förekomsten av diskriminering av arbetstagare vid institutionerna, bland annat vad avser de rättigheter som tillerkänns tillfälligt anställda, däribland avsaknaden av utbetalning av olika bidrag, avgift till pensionsfonden, ersättning för kostnader och, eventuellt, avsaknaden av beaktande av 20 tjänsteår.

Talan väckt den 5 april 2019 — Egger Beschichtungswerk Marienmünster mot kommissionen

(Mål T-206/19)

(2019/C 206/57)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Egger Beschichtungswerk Marienmünster GmbH & Co. KG (Marienmünster-Vörden, Tyskland) (ombud: advokaterna N. Voß och D. Fouquet)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- i första hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018) 3166) (EUT L 14, 2019, s. 1) för åren 2012 och 2013,
- i andra hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018) 3166) för åren 2012 och 2013 gentemot sökanden,
- i tredje hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018) 3166) såvitt det för baslastkonsumenter med minst 7000 årsanvändningstimmar förordnar om återbetalning av mer än 20 procent, för baslastkonsumenter med minst 7500 årsanvändningstimmar återbetalning av mer än 15 procent och för baslastkonsumenter med minst 8000 årsanvändningstimmar återbetalning av mer än 10 procent av offentliggjorda nätavgifter, och

- i fjärde hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018) 3166) gentemot sökanden, såvitt det för baslastkonsumenter med minst 7000 årsanvändningstimmar förordnar om återbetalning av mer än 20 procent av offentliggjorda nätavgifter, samt
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive ombuds- och resekostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande grunder.

1. Felaktig bedömning i det att det ansågs vara fråga om statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF

Inom ramen för den första grunden görs det gällande att svaranden vid sin bedömning av den aktuella befrielsen från att betala nätavgifter gjorde fel då den fann att statliga medel hade tagits i anspråk för denna befrielse.

Dessutom lämnade svaranden vid sin bedömning av rekvisitet "selektivitet" en felaktig och ofullständig definition av referenssystemet.

Vidare görs det gällande att svaranden — i det att det lämnats en ofullständig definition av referenssystemet — åsidosatt sin motiveringsskyldighet enligt artikel 296 andra stycket FEUF.

2. Åsidosättande av likabehandlingsprincipen

Inom ramen för den andra grunden görs det gällande att svarandens beslut endast förordnar om återbetalningsskyldighet för baslastkonsumenter som under åren 2012 och 2013 helt befriats från nätavgifter. Detta innebär att dessa baslastkonsumenter kommer att behandlas på ett annat sätt och missgynnas på ett omotiverat sätt i förhållande till de baslastkonsumenter som under samma tidsperiod kommit i åtnjutande av schablonmässigt fastställda nätavgiftsnedsättningar och som inte blivit föremål för någon återbetalningsskyldighet.

Dessutom görs det gällande att svaranden — med avseende på denna särbehandling — har åsidosatt sin motiveringsskyldighet enligt artikel 263 andra stycket FEUF och artikel 41.2 c i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Denna särbehandling kan dessutom anses åsidosätta det i artikel 32.1 i direktiv 2009/72/EG ⁽¹⁾ föreskrivna diskrimineringsförbudet.

3. Åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar

Inom ramen för den tredje grunden görs det gällande att sökanden — mot bakgrund av omständigheterna i det enskilda fallet — haft berättigade förväntningar på att få behålla de särskilt beviljade nätavgifterna.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG (EUT L 211, 2009, s. 55).

Talan väckt den 5 april 2019 — Yara Brunsbüttel mot kommissionen**(Mål T-207/19)**

(2019/C 206/58)

Rättegångsspråk: tyska

Parter*Sökande:* Yara Brunsbüttel (Büttel, Tyskland) (ombud: advokaterna N. Voß och D. Fouquet)*Svarande:* Europeiska kommissionen**Yrkanden**

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- i första hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018) 3166) (EUT L 14, 2019, s. 1) för åren 2012 och 2013,
- i andra hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018) 3166) för åren 2012 och 2013 gentemot sökanden,
- i tredje hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018) 3166) såvitt det för baslastkonsumenter med minst 7000 årsanvändningstimmar förordnar om återbetalning av mer än 20 procent, för baslastkonsumenter med minst 7500 årsanvändningstimmar återbetalning av mer än 15 procent och för baslastkonsumenter med minst 8000 årsanvändningstimmar återbetalning av mer än 10 procent av offentliggjorda nätavgifter,
- i fjärde hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018) 3166) gentemot sökanden, såvitt det för baslastkonsumenter med minst 7500 årsanvändningstimmar förordnar om återbetalning av mer än 15 procent av offentliggjorda nätavgifter, och
- i femte hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018) 3166) gentemot sökanden, såvitt det förordnar om återbetalning av mer än 20 procent av offentliggjorda nätavgifter, samt
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive ombuds- och resekostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande grunder.

1. Felaktig bedömning i det att det ansågs vara fråga om statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF

Inom ramen för den första grunden görs det gällande att svaranden vid sin bedömning av den aktuella befrielsen från att betala nätavgifter gjorde fel då den fann att statliga medel hade tagits i anspråk för denna befrielse.

Dessutom lämnade svaranden vid sin bedömning av rekvisitet "selektivitet" en felaktig och ofullständig definition av referenssystemet.

Vidare görs det gällande att svaranden — i det att det lämnats en ofullständig definition av referenssystemet — åsidosatt sin motiveringsskyldighet enligt artikel 296 andra stycket FEUF.

2. Åsidosättande av likabehandlingsprincipen

Inom ramen för den andra grunden görs det gällande att svarandens beslut endast förordnar om återbetalningsskyldighet för baslastkonsumenter som under åren 2012 och 2013 helt befriats från nätavgifter. Detta innebär att dessa baslastkonsumenter kommer att behandlas på ett annat sätt och missgynnas på ett omotiverat sätt i förhållande till de baslastkonsumenter som under samma tidsperiod kommit i åtnjutande av schablonmässigt fastställda nätavgiftsnedsättningar och som inte blivit föremål för någon återbetalningsskyldighet.

Dessutom görs det gällande att svaranden — med avseende på denna särbehandling — har åsidosatt sin motiveringsskyldighet enligt artikel 263 andra stycket FEUF och artikel 41.2 c i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Denna särbehandling kan dessutom anses åsidosätta det i artikel 32.1 i direktiv 2009/72/EG ⁽¹⁾ föreskrivna diskrimineringsförbudet.

3. Åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar

Inom ramen för den tredje grunden görs det gällande att sökanden — mot bakgrund av omständigheterna i det enskilda fallet — haft berättigade förväntningar på att få behålla de särskilt beviljade nätavgifterna.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG (EUT L 211, 2009, s. 55).

Talan väckt den 5 april 2019 — Nolte Holzwerkstoff mot kommissionen

(Mål T-208/19)

(2019/C 206/59)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Nolte Holzwerkstoff GmbH & Co. KG (Germersheim, Tyskland) (ombud: advokaterna N. Voß och D. Fouquet)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- i första hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018) 3166) (EUT L 14, 2019, s. 1) för åren 2012 och 2013,
- i andra hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018) 3166) för åren 2012 och 2013 gentemot sökanden,
- i tredje hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018) 3166) såvitt det för baslastkonsumenter med minst 7000 årsanvändningstimmar förordnar om återbetalning av mer än 20 procent, för baslastkonsumenter med minst 7500 årsanvändningstimmar återbetalning av mer än 15 procent och för baslastkonsumenter med minst 8000 årsanvändningstimmar återbetalning av mer än 10 procent av offentliggjorda nätavgifter, och
- i fjärde hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018) 3166) gentemot sökanden, såvitt det för baslastkonsumenter med minst 7000 årsanvändningstimmar förordnar om återbetalning av mer än 20 procent av offentliggjorda nätavgifter, samt
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive ombuds- och resekostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande grunder.

1. Felaktig bedömning i det att det ansågs vara fråga om statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF

Inom ramen för den första grunden görs det gällande att svaranden vid sin bedömning av den aktuella befrielsen från att betala nätavgifter gjorde fel då den fann att statliga medel hade tagits i anspråk för denna befrielse.

Dessutom lämnade svaranden vid sin bedömning av rekvisitet ”selektivitet” en felaktig och ofullständig definition av referenssystemet.

Vidare görs det gällande att svaranden — i det att det lämnats en ofullständig definition av referenssystemet — åsidosatt sin motiveringsskyldighet enligt artikel 296 andra stycket FEUF.

2. Åsidosättande av likabehandlingsprincipen

Inom ramen för den andra grunden görs det gällande att svarandens beslut endast förordnar om återbetalningsskyldighet för baslastkonsumenter som under åren 2012 och 2013 helt befriats från nätavgifter. Detta innebär att dessa baslastkonsumenter kommer att behandlas på ett annat sätt och missgynnas på ett omotiverat sätt i förhållande till de baslastkonsumenter som under samma tidsperiod kommit i åtnjutande av schablonmässigt fastställda nätavgiftsnedsättningar och som inte blivit föremål för någon återbetalningsskyldighet.

Dessutom görs det gällande att svaranden — med avseende på denna särbehandling — har åsidosatt sin motiveringsskyldighet enligt artikel 263 andra stycket FEUF och artikel 41.2 c i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Denna särbehandling kan dessutom anses åsidosätta det i artikel 32.1 i direktiv 2009/72/EG⁽¹⁾ föreskrivna diskrimineringsförbudet.

3. Åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar

Inom ramen för den tredje grunden görs det gällande att sökanden — mot bakgrund av omständigheterna i det enskilda fallet — haft berättigade förväntningar på att få behålla de särskilt beviljade nätavgifterna.

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG (EUT L 211, 2009, s. 55).

Talan väckt den 8 april 2019 — Glatfelter Gernsbach mot kommissionen

(Mål T-215/19)

(2019/C 206/60)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Glatfelter Gernsbach GmbH (Gernsbach, Tyskland) (ombud: advokaterna N. Voß och D. Fouquet)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- i första hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018) 3166) (EUT L 14, 2019, s. 1) för åren 2012 och 2013,
- i andra hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018) 3166) för år 2012 gentemot sökanden,
- i tredje hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018) 3166) såvitt det för baslastkonsumenter med minst 7000 årsanvändningstimmar förordnar om återbetalning av mer än 20 procent, för baslastkonsumenter med minst 7500 årsanvändningstimmar återbetalning av mer än 15 procent och för baslastkonsumenter med minst 8000 årsanvändningstimmar återbetalning av mer än 10 procent av offentliggjorda nätavgifter, och
- i fjärde hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018) 3166) gentemot sökanden, såvitt det för baslastkonsumenter med minst 7000 årsanvändningstimmar förordnar om återbetalning av mer än 20 procent av offentliggjorda nätavgifter, samt
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive ombuds- och resekostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande grunder.

1. Felaktig bedömning i det att det ansågs vara fråga om statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF

Inom ramen för den första grunden görs det gällande att svaranden vid sin bedömning av den aktuella befrielsen från att betala nätavgifter gjorde fel då den fann att statliga medel hade tagits i anspråk för denna befrielse.

Dessutom lämnade svaranden vid sin bedömning av rekvisitet ”selektivitet” en felaktig och ofullständig definition av referenssystemet.

Vidare görs det gällande att svaranden — i det att det lämnats en ofullständig definition av referenssystemet — åsidosatt sin motiveringsskyldighet enligt artikel 296 andra stycket FEUF.

2. Åsidosättande av likabehandlingsprincipen

Inom ramen för den andra grunden görs det gällande att svarandens beslut endast förordnar om återbetalningsskyldighet för baslastkonsumenter som under åren 2012 och 2013 helt befriats från nätavgifter. Detta innebär att dessa baslastkonsumenter kommer att behandlas på ett annat sätt och missgynnas på ett omotiverat sätt i förhållande till de baslastkonsumenter som under samma tidsperiod kommit i åtnjutande av schablonmässigt fastställda nätavgiftsnedsättningar och som inte blivit föremål för någon återbetalningsskyldighet.

Dessutom görs det gällande att svaranden — med avseende på denna särbehandling — har åsidosatt sin motiveringsskyldighet enligt artikel 263 andra stycket FEUF och artikel 41.2 c i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Denna särbehandling kan dessutom anses åsidosätta det i artikel 32.1 i direktiv 2009/72/EG ⁽¹⁾ föreskrivna diskrimineringsförbudet.

3. Åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar

Inom ramen för den tredje grunden görs det gällande att sökanden — mot bakgrund av omständigheterna i det enskilda fallet — haft berättigade förväntningar på att få behålla de särskilt beviljade nätavgifterna.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG (EUT L 211, 2009, s. 55).

Talan väckt den 8 april 2019 — Glatfelter Steinfurt mot kommissionen**(Mål T-216/19)**

(2019/C 206/61)

*Rättegångsspråk: tyska***Parter**

Sökande: Glatfelter Steinfurt GmbH (Steinfurt, Tyskland) (ombud: advokaterna N. Voß och D. Fouquet)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- i första hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018) 3166) (EUT L 14, 2019, s. 1) för åren 2012 och 2013,
- i andra hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018) 3166) för åren 2012 och 2013 gentemot sökanden,
- i tredje hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018) 3166) såvitt det för baslastkonsumenter med minst 7000 årsanvändningstimmar förordnar om återbetalning av mer än 20 procent, för baslastkonsumenter med minst 7500 årsanvändningstimmar återbetalning av mer än 15 procent och för baslastkonsumenter med minst 8000 årsanvändningstimmar återbetalning av mer än 10 procent av offentliggjorda nätavgifter, och
- i fjärde hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018) 3166) gentemot sökanden, såvitt det för baslastkonsumenter med minst 7000 årsanvändningstimmar förordnar om återbetalning av mer än 20 procent av offentliggjorda nätavgifter, samt
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive ombuds- och resekostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande grunder.

1. Felaktig bedömning i det att det ansågs vara fråga om statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF

Inom ramen för den första grunden görs det gällande att svaranden vid sin bedömning av den aktuella befrielsen från att betala nätavgifter gjorde fel då den fann att statliga medel hade tagits i anspråk för denna befrielse.

Dessutom lämnade svaranden vid sin bedömning av rekvisitetet ”selektivitet” en felaktig och ofullständig definition av referenssystemet.

Vidare görs det gällande att svaranden — i det att det lämnats en ofullständig definition av referenssystemet — åsidosatt sin motiveringsskyldighet enligt artikel 296 andra stycket FEUF.

2. Åsidosättande av likabehandlingsprincipen

Inom ramen för den andra grunden görs det gällande att svarandens beslut endast förordnar om återbetalningsskyldighet för baslastkonsumenter som under åren 2012 och 2013 helt befriats från nätavgifter. Detta innebär att dessa baslastkonsumenter kommer att behandlas på ett annat sätt och missgynnas på ett omotiverat sätt i förhållande till de baslastkonsumenter som under samma tidsperiod kommit i åtnjutande av schablonmässigt fastställda nätavgiftsnedsättningar och som inte blivit föremål för någon återbetalningsskyldighet.

Dessutom görs det gällande att svaranden — med avseende på denna särbehandling — har åsidosatt sin motiveringsskyldighet enligt artikel 263 andra stycket FEUF och artikel 41.2 c i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Denna särbehandling kan dessutom anses åsidosätta det i artikel 32.1 i direktiv 2009/72/EG ⁽¹⁾ föreskrivna diskrimineringsförbudet.

3. Åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar

Inom ramen för den tredje grunden görs det gällande att sökanden — mot bakgrund av omständigheterna i det enskilda fallet — haft berättigade förväntningar på att få behålla de särskilt beviljade nätavgifterna.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG (EUT L 211, 2009, s. 55).

Talan väckt den 8 april 2019 — Schott mot kommissionen

(Mål T-217/19)

(2019/C 206/62)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Schott AG (Mainz, Tyskland) (ombud: advokaten N. Voß)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— i första hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018) 3166) (EUT L 14, 2019, s. 1) för åren 2012 och 2013,

- i andra hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018) 3166) för åren 2012 och 2013 gentemot sökanden,
- i tredje hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018) 3166) såvitt det för baslastkonsumenter med minst 7000 årsanvändningstimmar förordnar om återbetalning av mer än 20 procent, för baslastkonsumenter med minst 7500 årsanvändningstimmar återbetalning av mer än 15 procent och för baslastkonsumenter med minst 8000 årsanvändningstimmar återbetalning av mer än 10 procent av offentliggjorda nätavgifter, och
- i fjärde hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018) 3166) gentemot sökanden, såvitt det för baslastkonsumenter med minst 7000 årsanvändningstimmar förordnar om återbetalning av mer än 20 procent och för baslastkonsumenter med minst 7500 årsanvändningstimmar återbetalning av mer än 15 procent av offentliggjorda nätavgifter, samt
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive ombuds- och resekostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande grunder.

1. Felaktig bedömning i det att det ansågs vara fråga om statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF

Inom ramen för den första grunden görs det gällande att svaranden vid sin bedömning av den aktuella befrielsen från att betala nätavgifter gjorde fel då den fann att statliga medel hade tagits i anspråk för denna befrielse.

Dessutom lämnade svaranden vid sin bedömning av rekvisitetet ”selektivitet” en felaktig och ofullständig definition av referenssystemet.

Vidare görs det gällande att svaranden — i det att det lämnats en ofullständig definition av referenssystemet — åsidosatt sin motiveringsskyldighet enligt artikel 296 andra stycket FEUF.

2. Åsidosättande av likabehandlingsprincipen

Inom ramen för den andra grunden görs det gällande att svarandens beslut endast förordnar om återbetalningsskyldighet för baslastkonsumenter som under åren 2012 och 2013 helt befriats från nätavgifter. Detta innebär att dessa baslastkonsumenter kommer att behandlas på ett annat sätt och missgynnas på ett omotiverat sätt i förhållande till de baslastkonsumenter som under samma tidsperiod kommit i åtnjutande av schablonmässigt fastställda nätavgiftsnedsättningar och som inte blivit föremål för någon återbetalningsskyldighet.

Dessutom görs det gällande att svaranden — med avseende på denna särbehandling — har åsidosatt sin motiveringsskyldighet enligt artikel 263 andra stycket FEUF och artikel 41.2 c i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Denna särbehandling kan dessutom anses åsidosätta det i artikel 32.1 i direktiv 2009/72/EG ⁽¹⁾ föreskrivna diskrimineringsförbudet.

3. Åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar

Inom ramen för den tredje grunden görs det gällande att sökanden — mot bakgrund av omständigheterna i det enskilda fallet — haft berättigade förväntningar på att få behålla de särskilt beviljade nätavgifterna.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG (EUT L 211, 2009, s. 55).

Talan väckt den 8 april 2019 — Evonik Degussa mot kommissionen

(Mål T-218/19)

(2019/C 206/63)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Evonik Degussa GmbH (Essen, Tyskland) (ombud: advokaterna N. Voß och D. Fouquet)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- i första hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018) 3166) (EUT L 14, 2019, s. 1) för åren 2012 och 2013,
- i andra hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018) 3166) för åren 2012 och 2013 gentemot sökanden,
- i tredje hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018) 3166) såvitt det för baslastkonsumenter med minst 7000 årsanvändningstimmar förordnar om återbetalning av mer än 20 procent, för baslastkonsumenter med minst 7500 årsanvändningstimmar återbetalning av mer än 15 procent och för baslastkonsumenter med minst 8000 årsanvändningstimmar återbetalning av mer än 10 procent av offentliggjorda nätavgifter, och

- i fjärde hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018) 3166) gentemot sökanden, såvitt det för baslastkonsumenter med minst 7000 årsanvändningstimmar förordnar om återbetalning av mer än 20 procent och för baslastkonsumenter med minst 7500 årsanvändningstimmar återbetalning av mer än 15 procent av offentliggjorda nätavgifter, samt
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive ombuds- och resekostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande grunder.

1. Felaktig bedömning i det att det ansågs vara fråga om statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF

Inom ramen för den första grunden görs det gällande att svaranden vid sin bedömning av den aktuella befrielsen från att betala nätavgifter gjorde fel då den fann att statliga medel hade tagits i anspråk för denna befrielse.

Dessutom lämnade svaranden vid sin bedömning av rekvisitet "selektivitet" en felaktig och ofullständig definition av referenssystemet.

Vidare görs det gällande att svaranden — i det att det lämnats en ofullständig definition av referenssystemet — åsidosatt sin motiveringsskyldighet enligt artikel 296 andra stycket FEUF.

2. Åsidosättande av likabehandlingsprincipen

Inom ramen för den andra grunden görs det gällande att svarandens beslut endast förordnar om återbetalningsskyldighet för baslastkonsumenter som under åren 2012 och 2013 helt befriats från nätavgifter. Detta innebär att dessa baslastkonsumenter kommer att behandlas på ett annat sätt och missgynnas på ett omotiverat sätt i förhållande till de baslastkonsumenter som under samma tidsperiod kommit i åtnjutande av schablonmässigt fastställda nätavgiftsnedsättningar och som inte blivit föremål för någon återbetalningsskyldighet.

Dessutom görs det gällande att svaranden — med avseende på denna särbehandling — har åsidosatt sin motiveringsskyldighet enligt artikel 263 andra stycket FEUF och artikel 41.2 c i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Denna särbehandling kan dessutom anses åsidosätta det i artikel 32.1 i direktiv 2009/72/EG ⁽¹⁾ föreskrivna diskrimineringsförbudet.

3. Åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar

Inom ramen för den tredje grunden görs det gällande att sökanden — mot bakgrund av omständigheterna i det enskilda fallet — haft berättigade förväntningar på att få behålla de särskilt beviljade nätavgifterna.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG (EUT L 211, 2009, s. 55).

Talan väckt den 8 april 2019 — Julius Schulte Trebsen mot kommissionen**(Mål T-219/19)**

(2019/C 206/64)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Julius Schulte Trebsen GmbH & Co. KG (Trebsen, Tyskland) (ombud: advokaterna N. Voß och D. Fouquet)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- i första hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018) 3166) (EUT L 14, 2019, s. 1) för åren 2012 och 2013,
- i andra hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018) 3166) för år 2012 gentemot sökanden,
- i tredje hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018) 3166) såvitt det för baslastkonsumenter med minst 7000 årsanvändningstimmar förordnar om återbetalning av mer än 20 procent, för baslastkonsumenter med minst 7500 årsanvändningstimmar återbetalning av mer än 15 procent och för baslastkonsumenter med minst 8000 årsanvändningstimmar återbetalning av mer än 10 procent av offentliggjorda nätavgifter,
- i fjärde hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018) 3166) gentemot sökanden, såvitt det för baslastkonsumenter med minst 7500 årsanvändningstimmar förordnar om återbetalning av mer än 15 procent av offentliggjorda nätavgifter, och
- i femte hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018) 3166) gentemot sökanden, såvitt det förordnar om återbetalning av mer än 20 procent av offentliggjorda nätavgifter, samt
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive ombuds- och resekostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande grunder.

1. Felaktig bedömning i det att det ansågs vara fråga om statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF

Inom ramen för den första grunden görs det gällande att svaranden vid sin bedömning av den aktuella befrielsen från att betala nätavgifter gjorde fel då den fann att statliga medel hade tagits i anspråk för denna befrielse.

Dessutom lämnade svaranden vid sin bedömning av rekvisitet "selektivitet" en felaktig och ofullständig definition av referenssystemet.

Vidare görs det gällande att svaranden — i det att det lämnats en ofullständig definition av referenssystemet — åsidosatt sin motiveringsskyldighet enligt artikel 296 andra stycket FEUF.

2. Åsidosättande av likabehandlingsprincipen

Inom ramen för den andra grunden görs det gällande att svarandens beslut endast förordnar om återbetalningsskyldighet för baslastkonsumenter som under åren 2012 och 2013 helt befriats från nätavgifter. Detta innebär att dessa baslastkonsumenter kommer att behandlas på ett annat sätt och missgynnas på ett omotiverat sätt i förhållande till de baslastkonsumenter som under samma tidsperiod kommit i åtnjutande av schablonmässigt fastställda nätavgiftsnedsättningar och som inte blivit föremål för någon återbetalningsskyldighet.

Dessutom görs det gällande att svaranden — med avseende på denna särbehandling — har åsidosatt sin motiveringsskyldighet enligt artikel 263 andra stycket FEUF och artikel 41.2 c i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Denna särbehandling kan dessutom anses åsidosätta det i artikel 32.1 i direktiv 2009/72/EG ⁽¹⁾ föreskrivna diskrimineringsförbudet.

3. Åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar

Inom ramen för den tredje grunden görs det gällande att sökanden — mot bakgrund av omständigheterna i det enskilda fallet — haft berättigade förväntningar på att få behålla de särskilt beviljade nätavgifterna.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG (EUT L 211, 2009, s. 55).

Talan väckt den 8 april 2019 — Mitsubishi Polyester Film mot kommissionen

(Mål T-220/19)

(2019/C 206/65)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Mitsubishi Polyester Film GmbH (Wiesbaden, Tyskland) (ombud: advokaterna N. Voß och D. Fouquet)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— i första hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018) 3166) (EUT L 14, 2019, s. 1) för åren 2012 och 2013, och

- i andra hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018) 3166) för åren 2012 och 2013 gentemot sökanden, samt
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive ombuds- och resekostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande grunder.

1. Felaktig bedömning i det att det ansågs vara fråga om statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF

Inom ramen för den första grunden görs det gällande att svaranden vid sin bedömning av den aktuella befrielsen från att betala nätavgifter gjorde fel då den fann att statliga medel hade tagits i anspråk för denna befrielse.

Dessutom lämnade svaranden vid sin bedömning av rekvisitetet ”selektivitet” en felaktig och ofullständig definition av referenssystemet.

Vidare görs det gällande att svaranden — i det att det lämnats en ofullständig definition av referenssystemet — åsidosatt sin motiveringsskyldighet enligt artikel 296 andra stycket FEUF.

2. Åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar

Inom ramen för den andra grunden görs det gällande att sökanden — mot bakgrund av omständigheterna i det enskilda fallet — haft berättigade förväntningar på att få behålla de särskilt beviljade nätavgifterna.

Talan väckt den 8 april 2019 — Nippon Gases Deutschland mot kommissionen

(Mål T-221/19)

(2019/C 206/66)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Nippon Gases Deutschland GmbH (Düsseldorf, Tyskland) (ombud: advokaterna N. Voß och D. Fouquet)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- i första hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018) 3166) (EUT L 14, 2019, s. 1) för åren 2012 och 2013,

- i andra hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018) 3166) för åren 2012 och 2013 gentemot sökanden,
- i tredje hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018) 3166) såvitt det för baslastkonsumenter med minst 7000 årsanvändningstimmar förordnar om återbetalning av mer än 20 procent, för baslastkonsumenter med minst 7500 årsanvändningstimmar återbetalning av mer än 15 procent och för baslastkonsumenter med minst 8000 årsanvändningstimmar återbetalning av mer än 10 procent av offentliggjorda nätavgifter, och
- i fjärde hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018) 3166) gentemot sökanden, såvitt det för baslastkonsumenter med minst 7000 årsanvändningstimmar förordnar om återbetalning av mer än 20 procent och för baslastkonsumenter med minst 7500 årsanvändningstimmar återbetalning av mer än 15 procent av offentliggjorda nätavgifter, samt
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive ombuds- och resekostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande grunder.

1. Felaktig bedömning i det att det ansågs vara fråga om statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF

Inom ramen för den första grunden görs det gällande att svaranden vid sin bedömning av den aktuella befrielsen från att betala nätavgifter gjorde fel då den fann att statliga medel hade tagits i anspråk för denna befrielse.

Dessutom lämnade svaranden vid sin bedömning av rekvisitetet ”selektivitet” en felaktig och ofullständig definition av referenssystemet.

Vidare görs det gällande att svaranden — i det att det lämnats en ofullständig definition av referenssystemet — åsidosatt sin motiveringsskyldighet enligt artikel 296 andra stycket FEUF.

2. Åsidosättande av likabehandlingsprincipen

Inom ramen för den andra grunden görs det gällande att svarandens beslut endast förordnar om återbetalningsskyldighet för baslastkonsumenter som under åren 2012 och 2013 helt befriats från nätavgifter. Detta innebär att dessa baslastkonsumenter kommer att behandlas på ett annat sätt och missgynnas på ett omotiverat sätt i förhållande till de baslastkonsumenter som under samma tidsperiod kommit i åtnjutande av schablonmässigt fastställda nätavgiftsnedsättningar och som inte blivit föremål för någon återbetalningsskyldighet.

Dessutom görs det gällande att svaranden — med avseende på denna särbehandling — har åsidosatt sin motiveringsskyldighet enligt artikel 263 andra stycket FEUF och artikel 41.2 c i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Denna särbehandling kan dessutom anses åsidosätta det i artikel 32.1 i direktiv 2009/72/EG⁽¹⁾ föreskrivna diskrimineringsförbudet.

3. Åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar

Inom ramen för den tredje grunden görs det gällande att sökanden — mot bakgrund av omständigheterna i det enskilda fallet — haft berättigade förväntningar på att få behålla de särskilt beviljade nätavgifterna.

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG (EUT L 211, 2009, s. 55).

Talan väckt den 8 april 2019 — Sappi Alfeld mot kommissionen

(Mål T-222/19)

(2019/C 206/67)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Sappi Alfeld GmbH (Alfeld, Tyskland) (ombud: advokaterna N. Voß och D. Fouquet)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- i första hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018) 3166) (EUT L 14, 2019, s. 1) för åren 2012 och 2013,
- i andra hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018) 3166) för åren 2012 och 2013 gentemot sökanden,
- i tredje hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018) 3166) såvitt det för baslastkonsumenter med minst 7000 årsanvändningstimmar förordnar om återbetalning av mer än 20 procent, för baslastkonsumenter med minst 7500 årsanvändningstimmar återbetalning av mer än 15 procent och för baslastkonsumenter med minst 8000 årsanvändningstimmar återbetalning av mer än 10 procent av offentliggjorda nätavgifter, och
- i fjärde hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018) 3166) gentemot sökanden, såvitt det för baslastkonsumenter med minst 7000 årsanvändningstimmar förordnar om återbetalning av mer än 20 procent av offentliggjorda nätavgifter, samt
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive ombuds- och resekostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande grunder.

1. Felaktig bedömning i det att det ansågs vara fråga om statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF

Inom ramen för den första grunden görs det gällande att svaranden vid sin bedömning av den aktuella befrielsen från att betala nätavgifter gjorde fel då den fann att statliga medel hade tagits i anspråk för denna befrielse.

Dessutom lämnade svaranden vid sin bedömning av rekvisitetet ”selektivitet” en felaktig och ofullständig definition av referenssystemet.

Vidare görs det gällande att svaranden — i det att det lämnats en ofullständig definition av referenssystemet — åsidosatt sin motiveringsskyldighet enligt artikel 296 andra stycket FEUF.

2. Åsidosättande av likabehandlingsprincipen

Inom ramen för den andra grunden görs det gällande att svarandens beslut endast förordnar om återbetalningsskyldighet för baslastkonsumenter som under åren 2012 och 2013 helt befriats från nätavgifter. Detta innebär att dessa baslastkonsumenter kommer att behandlas på ett annat sätt och missgynnas på ett omotiverat sätt i förhållande till de baslastkonsumenter som under samma tidsperiod kommit i åtnjutande av schablonmässigt fastställda nätavgiftsnedsättningar och som inte blivit föremål för någon återbetalningsskyldighet.

Dessutom görs det gällande att svaranden — med avseende på denna särbehandling — har åsidosatt sin motiveringsskyldighet enligt artikel 263 andra stycket FEUF och artikel 41.2 c i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Denna särbehandling kan dessutom anses åsidosätta det i artikel 32.1 i direktiv 2009/72/EG ⁽¹⁾ föreskrivna diskrimineringsförbudet.

3. Åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar

Inom ramen för den tredje grunden görs det gällande att sökanden — mot bakgrund av omständigheterna i det enskilda fallet — haft berättigade förväntningar på att få behålla de särskilt beviljade nätavgifterna.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG (EUT L 211, 2009, s. 55).

Talan väckt den 8 april 2019 — Clariant Produkte (Deutschland) mot kommissionen

(Mål T-223/19)

(2019/C 206/68)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Clariant Produkte (Deutschland) GmbH (Frankfurt am Main, Tyskland) (ombud: advokaterna N. Voß och D. Fouquet)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- i första hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018) 3166) (EUT L 14, 2019, s. 1) för åren 2012 och 2013,
- i andra hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018) 3166) för åren 2012 och 2013 gentemot sökanden,
- i tredje hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018) 3166) såvitt det för baslastkonsumenter med minst 7000 årsanvändningstimmar förordnar om återbetalning av mer än 20 procent, för baslastkonsumenter med minst 7500 årsanvändningstimmar återbetalning av mer än 15 procent och för baslastkonsumenter med minst 8000 årsanvändningstimmar återbetalning av mer än 10 procent av offentliggjorda nätavgifter, och
- i fjärde hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018) 3166) gentemot sökanden, såvitt det för baslastkonsumenter med minst 7500 årsanvändningstimmar förordnar om återbetalning av mer än 15 procent av offentliggjorda nätavgifter, samt
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive ombuds- och resekostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande grunder.

1. Felaktig bedömning i det att det ansågs vara fråga om statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF

Inom ramen för den första grunden görs det gällande att svaranden vid sin bedömning av den aktuella befrielsen från att betala nätavgifter gjorde fel då den fann att statliga medel hade tagits i anspråk för denna befrielse.

Dessutom lämnade svaranden vid sin bedömning av rekvisitet "selektivitet" en felaktig och ofullständig definition av referenssystemet.

Vidare görs det gällande att svaranden — i det att det lämnats en ofullständig definition av referenssystemet — åsidosatt sin motiveringsskyldighet enligt artikel 296 andra stycket FEUF.

2. Åsidosättande av likabehandlingsprincipen

Inom ramen för den andra grunden görs det gällande att svarandens beslut endast förordnar om återbetalningsskyldighet för baslastkonsumenter som under åren 2012 och 2013 helt befriats från nätavgifter. Detta innebär att dessa baslastkonsumenter kommer att behandlas på ett annat sätt och missgynnas på ett omotiverat sätt i förhållande till de baslastkonsumenter som under samma tidsperiod kommit i åtnjutande av schablonmässigt fastställda nätavgiftsnedsättningar och som inte blivit föremål för någon återbetalningsskyldighet.

Dessutom görs det gällande att svaranden — med avseende på denna särbehandling — har åsidosatt sin motiveringsskyldighet enligt artikel 263 andra stycket FEUF och artikel 41.2 c i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Denna särbehandling kan dessutom anses åsidosätta det i artikel 32.1 i direktiv 2009/72/EG⁽¹⁾ föreskrivna diskrimineringsförbudet.

3. Åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar

Inom ramen för den tredje grunden görs det gällande att sökanden — mot bakgrund av omständigheterna i det enskilda fallet — haft berättigade förväntningar på att få behålla de särskilt beviljade nätavgifterna.

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG (EUT L 211, 2009, s. 55).

Talan väckt den 9 april 2019 — Metsä Tissue mot kommissionen

(Mål T-224/19)

(2019/C 206/69)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Metsä Tissue GmbH (Kreuzau, Tyskland) (ombud: advokaterna M. Kachel och D. Fouquet)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- i första hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018) 3166) (EUT L 14, 2019, s. 1) för åren 2012 och 2013,
- i andra hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018) 3166) för åren 2012 och 2013 gentemot sökanden,
- i tredje hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018) 3166) såvitt det för baslastkonsumenter med minst 7000 årsanvändningstimmar förordnar om återbetalning av mer än 20 procent, för baslastkonsumenter med minst 7500 årsanvändningstimmar återbetalning av mer än 15 procent och för baslastkonsumenter med minst 8000 årsanvändningstimmar återbetalning av mer än 10 procent av offentliggjorda nätavgifter,
- i fjärde hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018) 3166) gentemot sökanden, såvitt det för baslastkonsumenter med minst 7000 årsanvändningstimmar förordnar om återbetalning av mer än 20 procent och för baslastkonsumenter med minst 7500 årsanvändningstimmar återbetalning av mer än 15 procent av offentliggjorda nätavgifter, och

- i femte hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018) 3166) gentemot sökanden, såvitt det förordnar om återbetalning av mer än 20 procent av offentliggjorda nätavgifter, samt
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive ombuds- och resekostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande grunder.

1. Felaktig bedömning i det att det ansågs vara fråga om statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF

Inom ramen för den första grunden görs det gällande att svaranden vid sin bedömning av den aktuella befrielsen från att betala nätavgifter gjorde fel då den fann att statliga medel hade tagits i anspråk för denna befrielse.

Dessutom lämnade svaranden vid sin bedömning av rekvisitet ”selektivitet” en felaktig och ofullständig definition av referenssystemet.

Vidare görs det gällande att svaranden — i det att det lämnats en ofullständig definition av referenssystemet — åsidosatt sin motiveringsskyldighet enligt artikel 296 andra stycket FEUF.

2. Åsidosättande av likabehandlingsprincipen

Inom ramen för den andra grunden görs det gällande att svarandens beslut endast förordnar om återbetalningsskyldighet för baslastkonsumenter som under åren 2012 och 2013 helt befriats från nätavgifter. Detta innebär att dessa baslastkonsumenter kommer att behandlas på ett annat sätt och missgynnas på ett omotiverat sätt i förhållande till de baslastkonsumenter som under samma tidsperiod kommit i åtnjutande av schablonmässigt fastställda nätavgiftsnedsättningar och som inte blivit föremål för någon återbetalningsskyldighet.

Dessutom görs det gällande att svaranden — med avseende på denna särbehandling — har åsidosatt sin motiveringsskyldighet enligt artikel 263 andra stycket FEUF och artikel 41.2 c i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Denna särbehandling kan dessutom anses åsidosätta det i artikel 32.1 i direktiv 2009/72/EG ⁽¹⁾ föreskrivna diskrimineringsförbudet.

3. Åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar

Inom ramen för den tredje grunden görs det gällande att sökanden — mot bakgrund av omständigheterna i det enskilda fallet — haft berättigade förväntningar på att få behålla de särskilt beviljade nätavgifterna.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG (EUT L 211, 2009, s. 55).

Talan väckt den 9 april 2019 — Linde Gas mot kommissionen**(Mål T-225/19)**

(2019/C 206/70)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Linde Gas Produktionsgesellschaft mbH & Co. KG (Pullach, Tyskland) (ombud: advokaterna M. Kachel och D. Fouquet)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- i första hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018) 3166) (EUT L 14, 2019, s. 1) för åren 2012 och 2013,
- i andra hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018) 3166) för åren 2012 och 2013 gentemot sökanden,
- i tredje hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018) 3166) såvitt det för baslastkonsumenter med minst 7000 årsanvändningstimmar förordnar om återbetalning av mer än 20 procent, för baslastkonsumenter med minst 7500 årsanvändningstimmar återbetalning av mer än 15 procent och för baslastkonsumenter med minst 8000 årsanvändningstimmar återbetalning av mer än 10 procent av offentliggjorda nätavgifter,
- i fjärde hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018) 3166) gentemot sökanden, såvitt det för baslastkonsumenter med minst 7000 årsanvändningstimmar förordnar om återbetalning av mer än 20 procent, för baslastkonsumenter med minst 7500 årsanvändningstimmar återbetalning av mer än 15 procent och för baslastkonsumenter med minst 8000 årsanvändningstimmar återbetalning av mer än 10 procent av offentliggjorda nätavgifter, och
- i femte hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018) 3166) gentemot sökanden, såvitt det förordnar om återbetalning av mer än 20 procent av offentliggjorda nätavgifter, samt
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive ombuds- och resekostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande grunder.

1. Felaktig bedömning i det att det ansågs vara fråga om statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF

Inom ramen för den första grunden görs det gällande att svaranden vid sin bedömning av den aktuella befrielsen från att betala nätavgifter gjorde fel då den fann att statliga medel hade tagits i anspråk för denna befrielse.

Dessutom lämnade svaranden vid sin bedömning av rekvisitet ”selektivitet” en felaktig och ofullständig definition av referenssystemet.

Vidare görs det gällande att svaranden — i det att det lämnats en ofullständig definition av referenssystemet — åsidosatt sin motiveringsskyldighet enligt artikel 296 andra stycket FEUF.

2. Åsidosättande av likabehandlingsprincipen

Inom ramen för den andra grunden görs det gällande att svarandens beslut endast förordnar om återbetalningsskyldighet för baslastkonsumenter som under åren 2012 och 2013 helt befriats från nätavgifter. Detta innebär att dessa baslastkonsumenter kommer att behandlas på ett annat sätt och missgynnas på ett omotiverat sätt i förhållande till de baslastkonsumenter som under samma tidsperiod kommit i åtnjutande av schablonmässigt fastställda nätavgiftsnedsättningar och som inte blivit föremål för någon återbetalningsskyldighet.

Dessutom görs det gällande att svaranden — med avseende på denna särbehandling — har åsidosatt sin motiveringsskyldighet enligt artikel 263 andra stycket FEUF och artikel 41.2 c i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Denna särbehandling kan dessutom anses åsidosätta det i artikel 32.1 i direktiv 2009/72/EG ⁽¹⁾ föreskrivna diskrimineringsförbudet.

3. Åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar

Inom ramen för den tredje grunden görs det gällande att sökanden — mot bakgrund av omständigheterna i det enskilda fallet — haft berättigade förväntningar på att få behålla de särskilt beviljade nätavgifterna.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG (EUT L 211, 2009, s. 55).

Talan väckt den 9 april 2019 — Radici Chimica Deutschland mot kommissionen

(Mål T-226/19)

(2019/C 206/71)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Radici Chimica Deutschland GmbH (Elsteraue, Tyskland) (ombud: advokaterna M. Kachel och D. Fouquet)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- i första hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018) 3166) (EUT L 14, 2019, s. 1) för åren 2012 och 2013, och
- i andra hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018) 3166) för åren 2012 och 2013 gentemot sökanden, samt
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive ombuds- och resekostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande grunder.

1. Felaktig bedömning i det att det ansågs vara fråga om statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF

Inom ramen för den första grunden görs det gällande att svaranden vid sin bedömning av den aktuella befrielsen från att betala nätavgifter gjorde fel då den fann att statliga medel hade tagits i anspråk för denna befrielse.

Dessutom lämnade svaranden vid sin bedömning av rekvisitetet ”selektivitet” en felaktig och ofullständig definition av referenssystemet.

Vidare görs det gällande att svaranden — i det att det lämnats en ofullständig definition av referenssystemet — åsidosatt sin motiveringsskyldighet enligt artikel 296 andra stycket FEUF.

2. Åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar

Inom ramen för den andra grunden görs det gällande att sökanden — mot bakgrund av omständigheterna i det enskilda fallet — haft berättigade förväntningar på att få behålla de särskilt beviljade nätavgifterna.

Talan väckt den 9 april 2019 — Ronal mot kommissionen

(Mål T-227/19)

(2019/C 206/72)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Ronal GmbH (Forst, Tyskland) (ombud: advokaterna M. Kachel och D. Fouquet)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- i första hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018) 3166) (EUT L 14, 2019, s. 1) för åren 2012 och 2013,
- i andra hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018) 3166) för åren 2012 och 2013 gentemot sökanden,
- i tredje hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018) 3166) såvitt det för baslastkonsumenter med minst 7000 årsanvändningstimmar förordnar om återbetalning av mer än 20 procent, för baslastkonsumenter med minst 7500 årsanvändningstimmar återbetalning av mer än 15 procent och för baslastkonsumenter med minst 8000 årsanvändningstimmar återbetalning av mer än 10 procent av offentliggjorda nätavgifter, och
- i fjärde hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018) 3166) gentemot sökanden, såvitt det för baslastkonsumenter med minst 7000 årsanvändningstimmar förordnar om återbetalning av mer än 20 procent av offentliggjorda nätavgifter, samt
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive ombuds- och resekostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande grunder.

1. Felaktig bedömning i det att det ansågs vara fråga om statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF

Inom ramen för den första grunden görs det gällande att svaranden vid sin bedömning av den aktuella befrielsen från att betala nätavgifter gjorde fel då den fann att statliga medel hade tagits i anspråk för denna befrielse.

Dessutom lämnade svaranden vid sin bedömning av rekvisitetet ”selektivitet” en felaktig och ofullständig definition av referenssystemet.

Vidare görs det gällande att svaranden — i det att det lämnats en ofullständig definition av referenssystemet — åsidosatt sin motiveringsskyldighet enligt artikel 296 andra stycket FEUF.

2. Åsidosättande av likabehandlingsprincipen

Inom ramen för den andra grunden görs det gällande att svarandens beslut endast förordnar om återbetalningsskyldighet för baslastkonsumenter som under åren 2012 och 2013 helt befriats från nätavgifter. Detta innebär att dessa baslastkonsumenter kommer att behandlas på ett annat sätt och missgynnas på ett omotiverat sätt i förhållande till de baslastkonsumenter som under samma tidsperiod kommit i åtnjutande av schablonmässigt fastställda nätavgiftsnedsättningar och som inte blivit föremål för någon återbetalningsskyldighet.

Dessutom görs det gällande att svaranden — med avseende på denna särbehandling — har åsidosatt sin motiveringsskyldighet enligt artikel 263 andra stycket FEUF och artikel 41.2 c i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Denna särbehandling kan dessutom anses åsidosätta det i artikel 32.1 i direktiv 2009/72/EG ⁽¹⁾ föreskrivna diskrimineringsförbudet.

3. Åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar

Inom ramen för den tredje grunden görs det gällande att sökanden — mot bakgrund av omständigheterna i det enskilda fallet — haft berättigade förväntningar på att få behålla de särskilt beviljade nätavgifterna.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG (EUT L 211, 2009, s. 55).

Talan väckt den 9 april 2019 — Hüttenwerke Krupp Mannesmann mot kommissionen

(Mål T-228/19)

(2019/C 206/73)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Hüttenwerke Krupp Mannesmann GmbH (Duisburg, Tyskland) (ombud: advokaterna M. Kachel och D. Fouquet)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— i första hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018) 3166) (EUT L 14, 2019, s. 1) för åren 2012 och 2013, och

— i andra hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018) 3166) för åren 2012 och 2013 gentemot sökanden, samt

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive ombuds- och resekostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande grunder.

1. Felaktig bedömning i det att det ansågs vara fråga om statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF

Inom ramen för den första grunden görs det gällande att svaranden vid sin bedömning av den aktuella befrielsen från att betala nätavgifter gjorde fel då den fann att statliga medel hade tagits i anspråk för denna befrielse.

Dessutom lämnade svaranden vid sin bedömning av rekvisitetet "selektivitet" en felaktig och ofullständig definition av referenssystemet.

Vidare görs det gällande att svaranden — i det att det lämnats en ofullständig definition av referenssystemet — åsidosatt sin motiveringsskyldighet enligt artikel 296 andra stycket FEUF.

2. Åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar

Inom ramen för den andra grunden görs det gällande att sökanden — mot bakgrund av omständigheterna i det enskilda fallet — haft berättigade förväntningar på att få behålla de särskilt beviljade nätavgifterna.

Talan väckt den 8 april 2019 — AlzChem Trostberg mot kommissionen

(Mål T-229/19)

(2019/C 206/74)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: AlzChem Trostberg GmbH (Trostberg, Tyskland) (ombud: advokaterna F. Wagner och N. Voß)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— i första hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018) 3166) (EUT L 14, 2019, s. 1) för åren 2012 och 2013,

— i andra hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018) 3166) för åren 2012 och 2013 gentemot sökanden,

- i tredje hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018) 3166) såvitt det för baslastkonsumenter med minst 7000 årsanvändningstimmar förordnar om återbetalning av mer än 20 procent, för baslastkonsumenter med minst 7500 årsanvändningstimmar återbetalning av mer än 15 procent och för baslastkonsumenter med minst 8000 årsanvändningstimmar återbetalning av mer än 10 procent av offentliggjorda nätavgifter, och
- i fjärde hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018) 3166) gentemot sökanden, såvitt det för baslastkonsumenter med minst 7500 årsanvändningstimmar förordnar om återbetalning av mer än 15 procent av offentliggjorda nätavgifter, samt
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive ombuds- och resekostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande grunder.

1. Felaktig bedömning i det att det ansågs vara fråga om statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF

Inom ramen för den första grunden görs det gällande att svaranden vid sin bedömning av den aktuella befrielsen från att betala nätavgifter gjorde fel då den fann att statliga medel hade tagits i anspråk för denna befrielse.

Dessutom lämnade svaranden vid sin bedömning av rekvisitetet ”selektivitet” en felaktig och ofullständig definition av referenssystemet.

Vidare görs det gällande att svaranden — i det att det lämnats en ofullständig definition av referenssystemet — åsidosatt sin motiveringsskyldighet enligt artikel 296 andra stycket FEUF.

2. Åsidosättande av likabehandlingsprincipen

Inom ramen för den andra grunden görs det gällande att svarandens beslut endast förordnar om återbetalningsskyldighet för baslastkonsumenter som under åren 2012 och 2013 helt befriats från nätavgifter. Detta innebär att dessa baslastkonsumenter kommer att behandlas på ett annat sätt och missgynnas på ett omotiverat sätt i förhållande till de baslastkonsumenter som under samma tidsperiod kommit i åtnjutande av schablonmässigt fastställda nätavgiftsnedsättningar och som inte blivit föremål för någon återbetalningsskyldighet.

Dessutom görs det gällande att svaranden — med avseende på denna särbehandling — har åsidosatt sin motiveringsskyldighet enligt artikel 263 andra stycket FEUF och artikel 41.2 c i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Denna särbehandling kan dessutom anses åsidosätta det i artikel 32.1 i direktiv 2009/72/EG ⁽¹⁾ föreskrivna diskrimineringsförbudet.

3. Åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar

Inom ramen för den tredje grunden görs det gällande att sökanden — mot bakgrund av omständigheterna i det enskilda fallet — haft berättigade förväntningar på att få behålla de särskilt beviljade nätavgifterna.

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG (EUT L 211, 2009, s. 55).

Talan väckt den 9 april 2019 — Evonik Functional Solutions mot kommissionen

(Mål T-230/19)

(2019/C 206/75)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Evonik Functional Solutions GmbH (Essen, Tyskland) (ombud: advokaterna N. Voß och D. Fouquet)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- i första hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018) 3166) (EUT L 14, 2019, s. 1) för åren 2012 och 2013,
- i andra hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018) 3166) för åren 2012 och 2013 gentemot sökanden,
- i tredje hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018) 3166) såvitt det för baslastkonsumenter med minst 7000 årsanvändningstimmar förordnar om återbetalning av mer än 20 procent, för baslastkonsumenter med minst 7500 årsanvändningstimmar återbetalning av mer än 15 procent och för baslastkonsumenter med minst 8000 årsanvändningstimmar återbetalning av mer än 10 procent av offentliggjorda nätavgifter,
- i fjärde hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018) 3166) gentemot sökanden, såvitt det för baslastkonsumenter med minst 7500 årsanvändningstimmar förordnar om återbetalning av mer än 15 procent av offentliggjorda nätavgifter, och

- i femte hand ogiltigförklara beslut om stödordning SA.34045 (2013c) (f.d. 2012/NN) av den 28 maj 2018 (delgivet med nr C(2018) 3166) gentemot sökanden, såvitt det förordnar om återbetalning av mer än 20 procent av offentliggjorda nätavgifter, samt
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive ombuds- och resekostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande grunder.

1. Felaktig bedömning i det att det ansågs vara fråga om statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF

Inom ramen för den första grunden görs det gällande att svaranden vid sin bedömning av den aktuella befrielsen från att betala nätavgifter gjorde fel då den fann att statliga medel hade tagits i anspråk för denna befrielse.

Dessutom lämnade svaranden vid sin bedömning av rekvisitet "selektivitet" en felaktig och ofullständig definition av referenssystemet.

Vidare görs det gällande att svaranden — i det att det lämnats en ofullständig definition av referenssystemet — åsidosatt sin motiveringsskyldighet enligt artikel 296 andra stycket FEUF.

2. Åsidosättande av likabehandlingsprincipen

Inom ramen för den andra grunden görs det gällande att svarandens beslut endast förordnar om återbetalningsskyldighet för baslastkonsumenter som under åren 2012 och 2013 helt befriats från nätavgifter. Detta innebär att dessa baslastkonsumenter kommer att behandlas på ett annat sätt och missgynnas på ett omotiverat sätt i förhållande till de baslastkonsumenter som under samma tidsperiod kommit i åtnjutande av schablonmässigt fastställda nätavgiftsnedsättningar och som inte blivit föremål för någon återbetalningsskyldighet.

Dessutom görs det gällande att svaranden — med avseende på denna särbehandling — har åsidosatt sin motiveringsskyldighet enligt artikel 263 andra stycket FEUF och artikel 41.2 c i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Denna särbehandling kan dessutom anses åsidosätta det i artikel 32.1 i direktiv 2009/72/EG ⁽¹⁾ föreskrivna diskrimineringsförbudet.

3. Åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar

Inom ramen för den tredje grunden görs det gällande att sökanden — mot bakgrund av omständigheterna i det enskilda fallet — haft berättigade förväntningar på att få behålla de särskilt beviljade nätavgifterna.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG (EUT L 211, 2009, s. 55).

Talan väckt den 4 april 2019 — HIM mot kommissionen**(Mål T-235/19)**

(2019/C 206/76)

Rättegångsspråk: franska

Parter*Sökande:* Health Information Management (HIM) (Bryssel, Belgien) (ombud: advokat P. Zeegers)*Svarande:* Europeiska kommissionen**Yrkanden**

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- uppta förevarande talan till sakprövning och
- förklara att sökanden inte är ansvarig för debiteringarna med nummer 3241901815 (94 445,00 euro) och 3241901886 (121 517,00 euro) utställda den 4 februari 2019, och att dessa debiteringar således ska ogiltigförklaras enligt artiklarna 263 och 264 FEUF och
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: avsaknad av slutlig revisionsrapport och att sökanden inte fått möjlighet att framföra sina synpunkter med kunskap om denna. Avsaknaden av kommunikering medför att kommissionens debiteringar inte är motiverade.
2. Andra grunden: revisorns och kommissionens underlåtenhet att beakta reglerna om berättigade kostnader.

Sökanden har bestritt kommissionens uppfattning enligt vilken den lagt till ett villkor som inte föreskrivits i tillämpliga föreskrifter om i synnerhet distansarbete och därmed har uppträtt på ett motsatt sätt i förhållande till andra revisioner som sökanden varit föremål för.

Talan väckt den 9 april 2019 — Giant Electric Vehicle Kunshan mot kommissionen**(Mål T-242/19)**

(2019/C 206/77)

Rättegångsspråk: engelska

Parter*Sökande:* Giant Electric Vehicle Kunshan Co. Ltd (Kunshan, Kina) (ombud: advokaten P. De Baere)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/73 av den 17 januari 2019 ⁽¹⁾ i den del den rör sökanden, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Svaranden gjorde en uppenbart oriktig bedömning när den slog fast att sökandens koncerns inköp av aluminium hade varit föremål för betydande statlig inblandning och i betydande utsträckning inte hade återspeglat marknadsvärdena enligt artikel 2.7 c i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 av den 8 juni 2016. ⁽²⁾
2. Andra grunden: Svaranden gjorde en uppenbart oriktig bedömning när den slog fast att sökandens koncern hade varit föremål för betydande snedvridningar till följd av det tidigare icke-marknadsekonomiska systemet enligt artikel 2.7 c i förordning (EU) 2016/1036.
3. Tredje grunden: Svaranden åsidosatte artikel 2.10, 2.10 d i och 2.10 d ii) i förordning (EU) 2016/1036 eftersom den underlät att göra en rättvis jämförelse genom att inte korrigera normalvärdet för skillnaderna i handelsleden mellan exportpriser och normalvärdet och inte ge sökanden nödvändiga uppgifter för att sökanden skulle kunna ange storleken på begärd justering.
4. Fjärde grunden: Svaranden åsidosatte artikel 3.2, 3.3 och 3.6 i förordning (EU) 2016/1036 genom att inte, med avseende på beräkningen av prisunderskridandet och målprisunderskridandet, jämföra importpriserna med priset för en likadan produkt som tillverkas av industrin i Europeiska unionen i samma handelsled och när produkterna börjar konkurrera med varandra.

⁽¹⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/73 av den 17 januari 2019 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den provisoriska tull som införts på import av elcyklar med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 16, 2019, s. 108).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 av den 8 juni 2016 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen (EUT L 176, 2016, s. 21).

Talan väckt den 9 april 2019 — Giant Electric Vehicle Kunshan mot kommissionen

(Mål T-243/19)

(2019/C 206/78)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Giant Electric Vehicle Kunshan Co. Ltd (Kunshan, Kina) (ombud: advokaten P. De Baere)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/72 av den 17 januari 2019 ⁽¹⁾ i den del den rör sökanden, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sju grunder.

1. Första grunden: Svaranden gjorde en uppenbart felaktig bedömning när den slog fast att ett stöd hade beviljats vid sökandens köp av maskiner och batterier och att artikel 1.1 och 1.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1037 av den 8 juni 2016 ⁽²⁾ hade åsidosatts. Denna grund består av fyra delar:
 - Svaranden lyckades inte styrka att Kinas regering styrde sökandens leverantörer av maskiner och batterier.
 - Svaranden lyckades inte styrka att något ekonomiskt bidrag från Kinas regering har inneburit en fördel för sökanden.
 - Svaranden grundade sina slutsatser avseende sökanden på en felaktig tillämpning av artikel 28 i förordning (EU) 2016/1037.
 - Svaranden lyckades inte styrka något samband mellan lokalt inköpta maskiner och batterier och elcyklar som exporterats till Europeiska unionen.
2. Andra grunden: Svaranden gjorde en uppenbart felaktig bedömning när den beräknade stödbeloppet genom att felaktigt inkludera vinster som saknade samband med de elcyklar som övergått till fri omsättning i Europeiska unionen.
3. Tredje grunden: Svaranden gjorde en uppenbart felaktig bedömning av omständigheterna när den slog fast att bankaccepter utgjorde ett ekonomiskt bidrag i den mening som avses i artikel 3.1 i förordning (EU) 2016/1037.
4. Fjärde grunden: Svaranden lyckades inte styrka att nyttjandet av bankaccepter innebar en fördel för sökanden.
5. Femte grunden: Svaranden lyckades inte styrka selektivitet vad gäller det stöd som påstås ha getts genom bankaccepterna och åsidosatte därför artikel 4 i förordning (EU) 2016/1037.

6. Sjätte grunden: Svaranden gjorde en uppenbart felaktig bedömning när den slog fast att sökanden hade erhållit en fördel genom förvärvet av nyttjanderätt till mark.
7. Sjunde grunden: Svaranden åsidosatte artikel 3.2, 3.3 och 3.6 i förordning (EU) 2016/1036 genom att inte, med avseende på beräkningen av prisunderskridandet och målprisunderskridandet, jämföra importpriserna med priset för en likadan produkt som tillverkas av industrin i Europeiska unionen i samma handelsled och när produkterna börjar konkurrera med varandra.

⁽¹⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/72 av den 17 januari 2019 om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av elcyklar med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 16, 2019, s. 5).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1037 av den 8 juni 2016 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen (EUT L 176, 2016, s. 55).

Överklagande ingett den 11 april 2019 — Café Camelo mot EUIPO — Camel Brand (CAMEL BRAND FOOD PRODUCTS)

(Mål T-244/19)

(2019/C 206/79)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Café Camelo, SL (Villanueva del Pardillo, Spanien) (ombud: advokaten M. de Justo Bailey)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Camel Brand Co. Ltd (Zebbug, Malta)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: Ansökan om registrering av EU-varumärke — Registreringsansökan nr 15 710 692

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av första överklagandenämnden vid EUIPO den 7 februari 2019 i ärende R 1165/2018-1

Yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta svaranden (och intervenienten, om denne deltar i förfarandet) att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 8.14 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Talan väckt den 12 april 2019 — Thunus m.fl. mot EIB

(Mål T-247/19)

(2019/C 206/80)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Vincent Thunus (Contern, Luxemburg) och 7 andra parter (ombud: advokaten L. Levi)

Svarande: Europeiska investeringsbanken

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- fastställa att talan kan tas upp till sakprövning och bifalla talan, inbegripet invändningen om rättsstridighet,
- följaktligen,
- ogiltigförklara beslutet i sökandenas lönebesked för februari 2018, vilket innebar fastställande av den årliga justeringen av grundlönen begränsad till 0,7 procent för år 2018 och följaktligen ogiltigförklaring av motsvarande beslut i efterföljande lönebesked, och

- därmed förplikta svaranden
 - att betala ersättning för materiell skada (i) avseende den utestående lön som motsvarar tillämpningen av den årliga justeringen för 2018, det vill säga en ökning med 1,4 procent för perioden 1 januari 2018 till 31 december 2018; (ii) avseende den utestående lön som motsvarar konsekvenserna av att tillämpa den årliga justeringen på 0,7 procent för 2018 på det lön som kommer att betalas från januari 2018; (iii) avseende dröjsmålsränta på utestående löner till dess att de utestående beloppen till fullo betalats, varvid räntesatsen som ska tillämpas beräknas på grundval av den räntesats som fastställts av Europeiska centralbanken för dess huvudsakliga refinansieringstransaktioner, för den relevanta perioden, plus tre procentenheter;
- i förekommande fall, om svaranden inte frivilligt inger dem, förplikta svaranden genom åtgärder för processledning att lägga fram följande handlingar:
 - beslut av EIB:s styrelse av den 18 juli 2017 (CA/505/17)
 - förvaltningskommitténs beslut av den 30 januari 2018 (MC-021-ADM-15-2018)
 - anmärkning från personalavdelningen av den 25 januari 2018 (CS/PERS-QMS/ACB/2018-0011);
- förplikta svaranden att ersätta samtliga rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för talan återoppar sökandena för det första två grunder vad gäller styrelsens beslut av den 18 juli 2017, och för det andra, tre grunder vad gäller förvaltningskommitténs beslut av den 30 januari 2018.

När det gäller styrelsens beslut av den 18 juli 2017:

1. Första grunden: Åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen.
2. Andra grunden: Åsidosättande av berättigade förväntningar och förvärvade rättigheter.

När det gäller förvaltningskommitténs beslut av den 30 januari 2018:

1. Första grunden: Åsidosättande av processuella garantier enligt artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
2. Andra grunden: Åsidosättande av rätten att samråda med styrelsen.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av proportionalitetsprincipen.

Vad gäller skadeståndsyrkandet begär sökandena ersättning för skillnaden i utestående lön, det vill säga 1,4 procent från och med den 1 januari 2018 (inklusive effekten av denna ökning på ekonomiska ersättningar) jämte dröjsmålsränta.

Överklagande ingett den 18 april 2019 — Stada Arzneimittel mot EUIPO — Optima Naturals (OptiMar)**(Mål T-261/19)**

(2019/C 206/81)

*Överklagandet är avfattat på: tyska***Parter***Klagande:* Stada Arzneimittel AG (Bad Vilbel, Tyskland) (ombud: advokaterna J.-C. Plate och R. Kaase, Rechtsanwälte)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)*Motpart vid överklagandenämnden:* Optima Naturals Srl (Gallarate, Italien)**Uppgifter om förfarandet vid EUIPO***Varumärkessökande:* Motparten vid överklagandenämnden*Omtvistat varumärke:* Ansökan som EU-varumärke OptiMar — EU-varumärke nr 15 176 258*Förfarande vid EUIPO:* Invändningsförfarande*Överklagat beslut:* Beslut meddelat av första överklagandenämnden vid EUIPO den 31 januari 2019 i ärende R 1 348/2018-1**Yrkanden**

Klaganden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det överklagade beslutet, och

— förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

— Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Överklagande ingett den 17 april 2019 — Jakober mot EUIPO (Formen på en kopp)**(Mål T-262/19)**

(2019/C 206/82)

*Rättegångsspråk: tyska***Parter***Klagande:* Philip Jakober (Stuttgart, Tyskland) (ombud: advokaten J. Klink)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Omtvistat varumärke: Tredimensionellt EU-varumärke (Formen på en kopp) — Registreringsansökan nr 15 963 994

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 11 februari 2019 i ärende R 1153/2018-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet,
- ändra det överklagade beslutet på så sätt att överklagandet bifalls och att det förordnas att registreringsansökan nr 15 963 994 följaktligen tas in i registret vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 7.1 b och/eller av artikel 7.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Överklagande ingett den 18 april 2019 — nanoPET Pharma mot EUIPO — Miltenyi Biotec (viscover)

(Mål T-264/19)

(2019/C 206/83)

Överklagandet är avfattat på tyska

Parter

Klagande: nanoPET Pharma GmbH (Berlin, Tyskland) (ombud: advokaten C. Onken)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Miltenyi Biotec GmbH (Bergisch Gladbach, Tyskland)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: EU-figurmärke innehållande ordelementet "viscover" — EU-varumärke nr 9 197 732

Förfarande vid EUIPO: Upphävandeförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 17 januari 2019 i ärende R 1288/2017-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 59.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
- Åsidosättande av artikel 60.2 c i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Talan väckt den 19 april 2019 — Italien mot kommissionen

(Mål T-265/19)

(2019/C 206/84)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Republiken Italien (ombud: R. Guizzi, A. Giordano e G. Palmieri, avvocati dello stato)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska ogiltigförklara kommissionens genomförandebeslut (EU) 2019/869 av den 12 februari 2019, som delgavs den 13 februari 2019, om undantagande från unionsfinansiering av vissa utgifter som betalats ut av medlemsstaterna inom ramen för Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och inom ramen för Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu), i den del som är föremål för förevarande talan.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden avser, med hänvisning till utredning CEB/2017/067/IT, åsidosättande av rådets förordning (EG) nr 1258/1999 av den 17 maj 1999 om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitiken (EGT L 160, 1999, s. 103), närmare bestämt artikel 2.2 i rådets förordning (EG) nr 1290/2005 av den 21 juni 2005 om finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitiken (EUT L 209, 2005, s. 1) och särskilt artikel 31.2 i den förordningen, samt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 av den 17 december 2013 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 352/78, (EG) nr 165/94, (EG) nr 2799/98, (EG) nr 814/2000, (EG) nr 1290/2005 och (EG) nr 485/2008 (EUT L 347, 2013, s. 549).
 - Sökanden gör i detta avseende därutöver gällande åsidosättande av artikel 5.4 i fördraget om Europeiska unionen, i dess ändrade lydelse enligt Lissabonfördraget av den 12 december 2007 och av proportionalitetsprincipen och principen om skydd för berättigade förväntningar.
 - Sökanden anför slutligen att det förekommit maktmissbruk samt åsidosättande av väsentliga formföreskrifter på grund av bristande motivering.
2. Den andra grunden avser, med hänvisning till utredning FA/2008/067/IT, åsidosättande av rådets förordning (EG) nr 1258/1999, samt åsidosättande av artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen.
 - Republiken Italien anför således att det förekommit maktmissbruk, samt åsidosättande av väsentliga formföreskrifter på grund av bristande motivering och anför slutligen åsidosättande av proportionalitetsprincipen och principen om skydd för berättigade förväntningar.

Tribunalens beslut av den 17 april 2019 — Bandilla m.fl. mot EIB

(Mål T-600/16) ⁽¹⁾

(2019/C 206/85)

Rättegångsspråk: franska

Ordföranden på nionde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 296 16.8.2016 (målet registrerades ursprungligen vid Europeiska unionens personaldomstol med målnummer F-30/16 och överfördes till Europeiska unionens tribunal den 1.9.2016).

Tribunalens beslut av den 15 april 2019 — Boehringer Ingelheim International mot kommissionen**(Mål T-191/17) ⁽¹⁾**

(2019/C 206/86)

Rättegångsspråk: engelska

Ordföranden på femte avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 178, 6.6.2017.

Tribunalens beslut av den 11 april 2019 — Bruel mot kommissionen**(Mål T-202/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 206/87)

Rättegångsspråk: franska

Ordföranden på sjunde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 166, 14.5.2018

Tribunalens beslut av den 12 april 2019 — Hankintatukku Arno Latvus mot EUIPO — Triaz Group (VIVANIA)**(Mål T-4/19) ⁽¹⁾**

(2019/C 206/88)

Rättegångsspråk: engelska

Ordföranden på femte avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 72, 25.2.2019.

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV